

**ПАРЭМII
СЫРНАЛА ТЫДНЯ I
ВЯЛІКАГА ПОСТУ**

Львоў
2007 л.Б.

Парафія свт. Кірыла Тураўскага, г.Львов'

Пераклады трапароў съятара Сяржуком Горбікам
Біблейныя тэксты згодна перакладаў сп. В. Сёмухі
Дзеля служэння Беларускам Праваслаўнам Абрадзе

зъдзівіўся і пасьпешна ўстаў і сказаў сваім вяльможам: “ці ня трох звязаных мужоў укінулі мы ў агонь?” Яны ў адказ сказалі цару: “сапраўды так, цару!” На гэта Ён сказаў: “вось, я бачу чатырох мужоў нязвязаных, якія ходзяць сярод агню, і шкоды ім няма; а чацвёртага выглядам падобнага да сына Божага”. Тады Навухаданосар падышоў да вусыца распаленай вогненнай печы, і сказаў: “Сэдрах, Micah і Аўдэнага, рабы Бога Ўсявышняга! выйдзіце і падыдзеце!” Тады Сэдрах, Micah і Аўдэнага выйшлі зь сярэдзіны агню. І сабраўшыся, сатрапы, намеснікі і царовыя радцы ўгледзелі, што над целамі гэтых мужоў агонь ня меў сілы, і валасы на галаве не абпалены, і віпратка іх не зъмянілася, і нават паху агню ня было ад іх. Тады Навухаданосар сказаў: “дабраславёны Бог Сэдраха, Micaha і Аўдэнага, Які паслаў Свайго анёла і ўратаваў Сваіх рабоў, якія спадзяваліся на Яго і не паслуходзіліся царскага загаду і аддалі свае целы ў агонь, абы ня служыць і не пакланяцца іншаму богу, акрамя Бога свайго! І ад мяне даецца загад, каб з кожнага народу, племя і роду, хто скажа агуднае на Бога Сэдраха, Micaha і Аўдэнага, быў пасечаны на кавалкі, а дом яго ператвораны ў руіны, бо няма іншага Бога, Які мог бы так ратаваць”. Тады ж цар узвысіў Сэдраху, Micahu і Аўдэнага ў Вавілонскім краі. “Навухаданосар цар усім народам, плямёнам і родам, якія жывуць на ўсёй зямлі: хай вам мір памножыцца! Азнакі і цуды, якія ўчыніў над мною Ўсявышні Бог, заўгодна мне абавязыцца вам. Якія вялікія азнакі Яго і якія магутныя цуды Яго! Царства Яго - царства вечнае, а валадарства Яго - у роды і роды”.

Дан 3:1:33¹ (1-56)

ЗЬМЕСТ

Сырны тыдзень.....	4
Першы тыдзень Вялікага посту.....	9
Другі тыдзень Вялікага посту.....	26
Трэці тыдзень Вялікага посту.....	42
Чацвёрты тыдзень Вялікага посту.....	58
Пяты тыдзень Вялікага посту.....	72
Шосты тыдзень Вялікага посту.....	88
Пакутны тыдзень.....	108

¹ Згодна перакладу і нумерацыі сп. В. Сёмухі, што дабраслаўлены мітрапалітам Мікалем (БАПЦ). “Песьню трох юнакоў” не падаем, бо мае ў другім томе Вялікансай Трыёдзі

СЫРНЫ ТЫДЗЕНЬ

СЕРАДА НА ШОСТАЙ ГАДЗІНЕ

Трапар прароцтва, тон 3

Цар Святы Усёмагутны, Якога усё баіцца і трымціць, выратуй нас: бо можаш Ты прабачыць грахі, як міласэрны.

Слава Айцу, і Сыну, і Святому Духу, цяпер і заўсёды, і на вякі вякоў. Амін.

Цар Святы Усёмагутны, Якога усё баіцца і трымціць, выратуй нас: бо можаш Ты прабачыць грахі, як міласэрны.

Пракімен, тон 6

Ратуй Твой народ, / і дабраславі Тваю спадчыну.

Верш: Цябе, Госпадзе, заклікаю: цьвярдыня мая! ня будзь бязмоўны са мною.

Пс 27:9а, 1а

Прароцтва Ёіля чытаньня

Але і сёньня яшчэ гаворыць Гасподзь: зьвярнечеся да Мяне ўсім сэрцам Сваім у посьце, плачы і галашэнні. Разъдзірайце сэрцы вашыя, а ня вонратку сваю, і зьвярнечеся да Господа Бога вашага; бо Ён добры і міласэрны, шматцярлівы і шматмілажальны і шкадуе пра бедства. Хто ведае, ці не ўмілажаліцца Ён і ці не пакіне дабраславенія, хлебнага прынашэння і паліванія Госпаду Богу вашаму? Затрубеце трубою на Сіёне, назначце пост і абвясыце ўрачысты сход. Зьбярэце народ, склічце сход, запрасеце старцаў, зьбярэце падлеткаў і грудных немаўлят; хай выйдзе малады з хароміны сваёй і маладая са сваёй сьвяцёлкі. Паміж бабінцам і ахвярнікам хай плачуць сьвятары, службіты Гасподнія, і кажуць: “зьлітуйся, Госпадзе, з народу Твайго, не аддай спадчыны Тваёй на паганьбеніе, каб ня зьдекаваліся зь яе народы! Дзеля чаго будуць гаворыць паміж народамі: где Бог іхні?” И тады паклапоціцца Гасподзь пра зямлю Сваю і злытуеца з народу Свайго. И адкажа Гасподзь і скажа народу Свайму: вось, я пашлю вам хлеб і віно і алей, і будзеце насычацца імі, і болей не аддам вас на паганьбеніе

Халдэі і данесылі на Юдэяў. Яны сказали цару Навухаданосару: “цару, вавек жыві! Ты, цару, выдаў загад, каб кожны чалавек, які пачуе голас трубы, жалейкі, цытры, цаўніцы, гусъляў і псалтыра і ўсякага роду музыкі, упаў і пакланіўся залатому ідалу; а хто не ўпадзе і не паклоніцца, той будзе ўкінуты ў распаленую вогненнную печ”. Ёсьць мужы Юдэйскія, якіх ты паставіў над справамі Вавілонскага краю, Сэдрах, Місах і Аўдэнага; гэтыя мужы не паслухаліся твайго загаду, цару, багам тваім ня служаць і залатому ідалу, якога ты паставіў, не пакланяюцца”. Тады Навухаданосар у гневе і лютасыці загадаў прывесыці Сэдраха, Місаха і Аўдэнага; і прывялі гэтых мужоў да цара. Навухаданосар сказаў им: “ци з намыслам вы, Сэдрах, Місах і Аўдэнага, багам майм ня служыце і залатому ідалу, якога я паставіў, не пакланяецеся? Ад сёньня, калі вы гатовыя, як толькі пачуеце голас трубы, жалейкі, цытры, цаўніцы, гусъляў, псалтыра і ўсякага роду музыкі, упадзенце і пакланенцеся ідалу, якога я зрабіў; а як не паклоніцеся, дык у той самы час будзеце ўкінуты ў печ распаленую, вогненнную печ, і тады хто той Бог, Які ўратуе вас ад маёй рукі?” И адказвалі Сэдрах, Місах і Аўдэнага і сказали цару Навухаданосару: “няма нам патрэбы адказваць табе на гэта. Бог наш, Якому мы служым, мае сілу ўратаваць нас ад распаленай вогненнай печы, і ад тваёй руکі, цару, выбавіць. Калі ж і ня будзе таго, дык хай будзе вядома табе, цару, што мы багам тваім служыць ня будзем і залатому ідалу, якога ты паставіў, не паклонімся”. Тады Навухаданосар напоўніўся лютасыцю, і выгляд ягонага твару зьмяніўся перад Сэдрахам, Місахам і Аўдэнагам, і ён загадаў напаліць печ у сем разоў мацней, чым як трэба было напаліць яе, і самым дужым мужам з войска свайго загадаў звязаць Сэдраха, Місаха і Аўдэнага і ўкінуць іх у распаленую вогнennую печ. Тады мужы гэтыя былі звязаны ў сваім споднім і верхнім адзеніні, у галаўных павязках і ў іншым убраньні і ўкінуты ў распаленую вогнennую печ. И як загад цара быў строгі, і печ напалена была вельмі моцна, дык вогненнае полымя забіла тых людзей, якія ўкідалі Сэдраха, Місаха і Аўдэнага. А гэтыя трои мужы - Сэдрах, Місах і Аўдэнага - упалі ў распаленую вогнennую печ звязаныя. Навухаданосар цар вельмі

14. Правоцтва Ерамі чытаньня

Вось настаюць дні, кажа Гасподзь, калі Я заключу з домам Ізраіля і з домам Юды новы запавет, не такі запавет, які Я заключыў з бацькамі іхнімі ў той дзень, калі ўзяў іх за руку, каб вывесыці іх зъ зямлі Егіпецкай; той запавет Мой яны парушылі, хоць я заставаўся ў еднасці зъ імі, кажа Гасподзь. А той запавет, які Я заключу з домам Ізраілевым пасля тых дзён, кажа Гасподзь: укладу закон Мой у іхнюю нутрыну і на сэрцах іх напішу яго, і буду ім Богам, а яны будуць Мaim народам. И ўжо ня будуць вучыць адзін аднаго, брат - брата і казаць: "спазнайце Госпада", бо ўсе самі будуць ведаць Мяне, ад малога да старога, кажа Гасподзь, бо Я дарую беззаконыні іхняй і грахоў іхніх ужо не спамяну болей.

Ер 31:31–34

15. Правоцтва Данііла чытаньня

Цар Навухаданосар зрабіў залатога ідала, у вышыню шэсцьцьдзясят локцяў, у шырыню шэсцьць локцяў, паставіў яго ў даліне Дэіра, у Вавілонскім краі, і паслаў цар Навухаданосар сабраць сатрапаў, намеснікаў, ваяводаў, вышэйших судоўцаў, скарбоўцаў, законазнаўцаў, судаўпраўцаў, і ўсіх акруговых валадароў, каб яны прыйшли на ўрачыстасе пасвячэнне ідала, якога паставіў цар Навухаданосар. И сабраліся сатрапы, намеснікі, ваеначальнікі, вышэйшыя судоўцы, скарбоўцы, законазнаўцы, судаўпраўцы і ўсе акруговыя валадары на пасвячэнне ідала, якога паставіў цар Навухаданосар, і сталі перад ідалам, якога паставіў Навухаданосар. Тады спавеснік голасна ўсклікнуў: "абвяшчаецца вам, народы, плямёны і роды: у той час, як пачуце гук трубы, жалейкі, цытры, цаўніцы, гусъляў і псалтыра, і ўсякай іншай музыкі, упадзеце і пакланецеся залатому ідалу, якога паставіў цар Навухаданосар, а хто не ўпадзе і не паклоніца, адразу ўкінуты будзе ў распаленую вогненнную печ". Пасля таго, як усе народы пачулі голас трубы, жалейкі, цытры, цаўніцы, гусъляў і ўсякага рода музыкі, пападалі ўсе народы, плямёны і роды і пакланіліся залатому ідалу, якога паставіў цар Навухаданосар. У гэты самы час падступіліся некаторыя

народам. И таго, што прыйшоў з поўначы, выдалю ад вас і выганю ў зямлю бязводную і пустую, папярэдняе полчышча яго - у мора ўсходняе, а заднє - у мора заходняе, і пойдзе ад яго смурод і патыхне ад яго смуродам, бо ён шмат нарабіў ліха. Ни бойся, зямля: радуйся і весяліся, бо Гасподзь вялікі, каб учыніць гэта. Ни бойцеся, жывёлы, бо пашы пустыні дадуць росту траве, дрэва ўродзіць плод свой, смакоўніца і вінаградная лаза выявяць сваю сілу. И вы, дзеці Сіёна, радуйтесь і весялецца ў Госпадзе Богу вашым; бо Ён дасьць вам дождж у меру і будзе пасылаць вам дождж, дождж ранні і позні, як раней. И напоўняцца гумны хлебам і перапоўняцца чавільні вінаградным сокам і алеем. И заплачу вам за тыя гады, калі жэрлі саранча, чэрві, жукі і вусень - вялікае войска Маё, якое пасылаў Я на вас. И ўдосяць будзеце есьці і насычацца і славіць імя Госпада Бога вашага, Які дзівосна ўчыніў з вамі, і не пасарамаціца народ Мой вавек.

Ёіл 2:12–26

Пракімен, тон 7

Гасподзь дасьць сілу народу Свайму; / Гасподзь дабраславіць народ Свой мірам.

Верш: Аддайце Госпаду, сыны Божыя, аддайце Госпаду славу і чту.

Пс 28:11, 1

НА ВЯЧОРНЯЙ

Пракімен, тон 5

Божа! імем Тваім уратуй мяне, / і сілаю Тваёю судзі мяне.

Верш: Божа! пачуй малітву маю; уваж словам вуснаў маіх.

Пс 53:3, 4

Правоцтва Ёіля чытаньня

Хай падымуцца народы і сядуць у даліну Ёсафата; бо там Я сяду, каб судзіць усе народы адусюль. Пусьцеце ў ход сярпы, бо жніва пасыпела; ідзеце, спусьцецеся, бо чавільнія поўная і падчавільнік пераліваецца, бо злосьць іх вялікая. Тлумы, тлумы ў даліне суду! бо блізкі день

Гасподні да даліны суду! Сонца і месяц памеркнуць, і зоркі страцяць бляск свой. І загрыміць Гасподзь зь Сіёна і дасьць голас Свой зь Ерусаліма; здрыгануцца неба і зямля; але Гасподзь будзе абаронаю народу Свайму і абаронаю сынам Ізраілевым. Тады ўведаеце, што Я - Гасподзь Бог ваш, Які жыве на Сіёне, на святой гары Маёй; і будзе Ерусалім святыняю, і ня будуць ужо іншапляменцы праходзіць празь яго. І будуць у той дзень: горы будуць капаць віном і пагоркі пацякуць малаком і ўсе рэчышчы Юдэйскія напоўняцца вадою, а з дома Гасподняга выйдзе крыніца і будзе напойваць даліну Сітым. Егіпет зробіцца пустыняю, і Эдом будзе пустым стэпам - за тое, што яны ўціскалі сыноў Юдавых і пралівалі невінаватую кроў у зямлі іхнія. А Юда будзе жыць вечна і Ерусалім - у роды родаў. Я змыю кроў іх, якую ня змыў яшчэ, і Гасподзь будзе жыць на Сіёне.

Еіл 3:12–21

Пракімен, тон 6

Хай спадзяецца Ізраіль на Госпада ад сέньня і вечна.

Верш: Госпадзе! ня пышылася сэрца маё і ня ўзносіліся вочы мае.

Пс 130:3, 1А

ПЯТНІЦА, НА ШОСТАЙ ГАДЗІНЕ

Трапар прароцтва, тон 8

Дай нам дапамогу ад смутку, Госпадзі, і выратуй нас, народжаны ад Дзевы, Чалавекалюбча.

Слава Айцу, і Сыну, і Святыму Духу, цяпер і заўсёды, і на вякі вякоў. Амін.

Дай нам дапамога ад смутку, Госпадзі, і выратуй нас, народжаны ад Дзевы, Чалавекалюбча.

Пракімен, тон 1

Хай будзе ласка Твая, Госпадзе, з намі, мы так на Цябе надзею ўскладаем.

пакліч гэтую Санаміцянку. І той паклікаў яе. Яна прыйшла да яго, і ён сказаў: вазьмі сына твойго. І падышла, і ўпала яму ў ногі, і пакланілася да зямлі; і ўзяла сына свайго і пайшла.

4 Цар 4:8–37

13. Прароцтва Ісаі чытаньня

Тады народ Ягоны ўспомніў даўнія дні Майсеевыя: дзе Той, Які вывеў іх з мора з паstryрам авечак Сваіх? дзе Той, Які ўклаў у сэрца ягонае Святона Духа Свайго, Які вёў Майсея за правую руку велічнаю мышчаю Сваёю, разьдзяліў перад ім воды, каб зрабіць сабе вечнае імя; Які вёў іх церазь бездані, як каня па стэпе, і яны не спатыкаліся? Як статак сыходзіць у даліну, - Дух Гасподні вёў іх да спакою. Так вёў Ты народ Твой, каб зрабіць Сабе славутае імя. Прыгледзісь зь нябёсаў і паглядзі з жытлішча святыні Тваёй і славы Тваёй: дзе руплівасьць Твая і магутнасць Твая? - узрушэнне нутробы Тваёй і міласці Твае да мяне затрыманы. Толькі Ты - Айцец наш; бо Абрагам не пазнае нас, і Ізраіль не прызнае нас за сваіх; Ты, Госпадзе, - Айцец наш, ад веку імя Тваё: "Адкупнік наш". Навошта, Госпадзе, Ты дапусьціў нам зьбіцца з дарог Тваіх, зжарсыцьвесь сэрцу нашаму, каб не баяцца Цябе? Зъянрніся дзеля рабоў Тваіх, дзеля родаў спадчыны Тваёй. Нядоўгі час валодаў ім народ святыні Тваёй: ворагі нашыя патапталі свяцілішча Тваё. Мы зрабіліся такімі, над якімі Ты як бы ніколі не валадарыў, і над якімі не называлася імя Тваё. О, калі б Ты разадраў нябёсы і сышоў! горы расталі б ад ablічча Твайго, як ад палючага агню, як ад таго, што кіпяціць ваду, каб імя Тваё зрабіць вядомым ворагам Тваім; ад ablічча Твайго здрыгануліся б народы. Калі Ты ўчыніў страшэнныя дзеі, якіх мы не чакалі, і сыходзіў, - горы ратавалі ад ablічча Твайго. Бо адвею ня чулі, ня слухалі вухам, і ніякае вока ня бачыла іншага бога, акрамя Цябе, каб столькі зрабіў тым, што спадзяюцца на яго. Ты літасціва сустракаў таго, хто радуецца і робіць праўду, спамінае Цябе на шляхах Тваіх. Але вось, Ты згневаўся, бо мы здавён грашылі; і як жа мы будзем выратаваны?

Іс 63:11–19; 64:1–5

сказаў ёй Елісей. І падрасло дзіця і аднаго дня пайшло да бацькі свайго, да жняцоў. І сказала бацьку свайму: галава мая! Галава мне баліць. І сказаў той слuze свайму: занясі гэта маці ягонай. І панёс яго і прынёс яго маці ягонай. І яно сядзела на каленях у яго да полуудня і памерла. І пайшла яна, і паклала яго на пасыцелі чалавека Божага, і замкнула яго, і выйшла, і паклікала мужа свайго і сказала: прышлі мне аднаго слугу і адну асыліцу, я паеду да чалавека Божага і вярнуся. Ён сказаў: навошта табе ехаць да яго? сёньня не навамесячны час і ня субота. Але яна сказала: добра. І асядлала яна асыліцу і сказала слuze свайму: вядзі і йдзі; ня спыняйся, пакуль не скажу табе. І выправілася і прыбыла да чалавека Божага, да гары Карміл. І калі ўбачыў чалавек Божы яе здалёк, дык сказаў слuze свайму Гіезію: гэта тая Санаміцянка; бяжы ёй насустрач і скажы ёй: ці здаровая ты? ці здаровы твой муж? ці здаровае дзіця? - Яна сказала: здаровыя. А калі прыйшла да чалавека Божага на гару, ухапілася за ногі ягоныя. І падышоў Гіезій, каб адвесыці яе; але чалавек Божы сказаў: пакінь яе, душа ў яе засмучаная, а Гасподзь утоіў ад мяне і не абвясьціў мне. І сказала яна: ці прасіла я сына ў гаспадара майго? ці ж не казала я: не падманвай мяне? І сказаў ён Гіезію: аперажы съцёгны твае і вазьмі жазло маё ў руку тваю і йдзі; калі сустрэнеш каго, ня вітай яго, і калі хто будзе цябе вітаць, не адказвай яму; і пакладзі кій мой на твар дзіцяці. І сказала маці дзіцяці: жывы Гасподзь і жывая душа твая! не адстану ад цябе. І ён устаў і пайшоў зь ёю. Гіезій пайшоў паперадзе іх і паклаў жазло на твар дзіцяці. Але ня было ні голасу, ні адказу. І выйшаў насустрач яму, і данёс яму, і сказаў: ня будзіца дзіця. І ўвайшоў Елісей у дом, і вось, дзіця памерлае ляжыць на пасыцелі ягонай. І ўвайшоў, і замкнуў дзьверы за сабою, і памаліўся Госпаду; і падняўся і лёг над дзіцём, і прыклаў свае вусны да яго вуснаў, і свае вочы да яго вачэй, і свае далоні да яго далоняў, і прасыцёрся на ім, і сагрэлася цела дзіцяці. І ўстаў і прайшоў па съвяцёлцы ўзад і ўперад; потым зноў падняўся і прасыцёрся на ім. І чыхнула дзіця разоў сем, і расплюшчыла дзіця вочы свае. І паклікаў ён Гіезія і сказаў:

Верш: Радуйцеся, праведнікі, у Госпадзе: шчырым прыстоіць хваліць!

Пс 32:22, 1

Прапоцтва Захарыі чытаныня

Так кажа Гасподзь Саваоф: вось, Я ўратую народ Мой з краіны ўсходу і з краіны заходу сонца; і прывяду іх, і будуць яны жыць у Ерусаліме, і будуць Маім народам, і Я буду іхнім Богам, у ісціні і ў праўдзе. Так кажа Гасподзь Саваоф: умацуйце рукі вашыя вы, хто чуе сёньня слова гэтых з вуснаў прарокаў, якія былі пры заснаванні дому Господа Саваофа, для будаўніцтва храма. Бо раней дзён тых ня было аддзякі ні чалавеку, ні аддзякі за працу жывёлам; ні адыхадню, ні прыхадню ня было спакою ад ворага; і патураў Я кожнаму чалавеку варагаваць з другім. А сёньня рэшце народу гэтага Я не такі, як у былья дні, кажа Гасподзь Саваоф. Бо пасяна будзе ў съвеце; вінаградная лаза дасьць плод свой, і зямля дасьць плады свае, і нябёсы будуць даваць расу сваю: і ўсё гэта Я аддам у валоданьне астатку народу гэтага. І будзе: як вы, дом Юдаў і дом Ізраілеў, былі пракляцьцем у народаў, так Я выратую вас, і будзеце дабраславеньнем; ня бойцеся; хай умацуюцца руکі вашия! Бо так кажа Гасподзь Саваоф: як Я вызначыў пакараць вас, калі бацькі вашия гнявілі Мяне, кажа Гасподзь Саваоф, і не адмяніў, так зноў Я назначыў у гэтых дні ўтварыць добрае Ерусаліму і дому Юдаваму; ня бойцеся! Вось дзеі, якія вы павінны чыніць: кажэце праўду адзін аднаму; па праўдзе і міралюбна судзеце каля брамаў вашых. Ніхто з вас хай не намышляе ў сэрцы сваім ліхога супроць блізкага свайго, і ілжывай клятвы ня любеце; бо ўсё гэта Я ненавіджу, кажа Гасподзь.

Зах 8:7-17

Пракімен, тон 3

Съпявайце Богу нашаму, съпявайце; съпявайце цару нашаму, съпявайце.

Верш: Пляскайце ў далоні, усе народы, клікніце Богу

голосам радасьці.

Пс 46:7, 2

НА ВЯЧОРНЯЙ

Пракімен, тон 7

Бо Бог - мой заступнік, / Бог мой, Які любіць мяне,
папярэдзіць мяне.

Верш: Вызваль мяне ад маіх ворагаў, Божа мой!
абарані мяне ад тых, што на мяне паўстаюць.

Пс 58:10б–11а, 2

Прароцтва Захарыі чытаньня

Так кажа Гасподзь Саваоф: пост чацвёртага месяца і пост пятага, і пост сёмага і пост дзясятага зробіцца дому Ўдаваму радасьцю і вясёлым съятам; толькі любеце праўду і мір. Так кажа Гасподзь Саваоф: яшчэ будуць прыходзіць народы і жыхары многіх гарадоў; і пойдуць жыхары аднаго горада да жыхароў другога і скажуць: хадзем маліцца перад аблічча Госпада Саваофа; і кожны скажа: пайду і я. И будуць прыходзіць многія плямёны і моцныя народы, каб знайсьці Госпада Саваофа ў Ерусаліме і памаліцца абліччу Госпада. Так кажа Гасподзь Саваоф: будзе ў тыя дні, возьмуцца дзесьць чалавек з усіх рознамоўных народаў, возьмуцца за крысо Юдэя і будуць казаць: мы пойдзем з табою, бо мы чулі, што з вамі - Бог.

Зах 8:19–23

Пракімен, тон 6

Хай спадзяеца Ізраіль на Госпада ад сέньня і вечна.

Верш: Госпадзе! ня пышылася сэрца маё і ня ўзносіліся вочы мае.

Пс 130:3, 1а

Госпада ў славу Яго. И забудуюць пустыні спрадвечныя, адновяць старадаўнія руіны і адновяць гарады разбураныя, запусьцелыя з даўніх родаў. И прыйдуць іншаземцы, і будуць пасьвіць статкі вашыя; і сыны чужаземцаў будуць вашымі ратаямі і вашымі вінаградарамі. А вы будзеце называцца съятарамі Госпада, - службітамі Бога нашага называцьмуть вас; будзеце карыстатаца здабыткамі народаў і славіцца славаю іхняю. За пасаромленыне вам будзе ўдвая; за паглумленыне яны будуць радавацца сваёй долі, бо ў зямлі сваёй ўдвая атрымаюць; весялосць вечная будзе ў іх. Но Я, Гасподзь, люблю правасудзьдзе, ненавіджу рабункі з гвалтам, і дам узнагароду ім паводле ісціны, і запавет вечны паставлю зь імі; і будзе вядома між народамі семя іхняе, і нашчадкі іхня - сярод плямёнаў; усе, хто бачыць іх, спазнаюць, што яны - насынне, дабраславёнае Госпадам.

Іс 61:1–9

12. Чацвёртай кнігі Царстваў чытаньня

Аднаго разу прыйшоў Елісей у Сонам. Там адна багатая жанчына запрасіла яго да сябе есьці хлеб, і калі б ён ні прыходзіў, заходзіў туды есьці хлеб. И сказала яна мужу свайму: вось, я ведаю, што чалавек Божы, які паставіў праходзіць міма нас, съяты; зробім невялікую съяцёлку над съяціною і паставім яму там пасыцель і стол, і сядзеньне і съяцільню, і калі ён будзе прыходзіць да нас, хай заходзіць туды. Аднаго дня ён прыйшоў туды, і зайшоў у съяцёлку, і лёг там, і сказаў Гіезію, слузэ свайму: пакліч гэтую Санаміцянку. И паклікаў яе, і яна стала перад ім. И сказаў яму: скажы ёй: вось, ты так клапоцішся за нас: што б зрабіць табе? ці ня трэба табе пагаварыць з царом, альбо з ваеначальнікам? Яна сказала: не, сярод свайго народау я жыву. И сказаў ён: што б зрабіць ёй? И сказаў Гіезій: ды вось, сына няма ў яе, а муж яе стары. И сказаў ён: пакліч яе. Ён паклікаў яе, і стала яна ў дзьявірах. И сказаў ён: праз год, у гэты самы час ты будзеш тримаць на руках сына. И сказала яна: не, спадару мой, чалавечу Божы, не падманвай рабы тваёй. И жанчына стала цяжарная і нарадзіла сына на другі год, у той самы час, як

сын пойдзем туды і паклонімся, і вернемся да вас. І ўзяў Абрагам дровы на цэласпаленне і паклаў на Ісаака, сына свайго; узяў у рукі агонь і нож, і пайшлі абодва разам. І пачаў Ісаак гаварыць Абрагаму, бацьку свайму, і сказаў: бацька мой! Ён адказаў: вось я, сын мой. Ён сказаў: вось агонь і дровы, дзе ж ягня на цэласпаленне? Абрагам сказаў: Бог нагледзіць сабе ягня на цэласпаленне, сын мой. І яны ішлі абодва разам і прыйшлі на месца, пра якое сказаў яму Бог; і зладзіў там Абрагам ахвярнік, расклаў дровы і, звязаўши сына свайго Ісаака, паклаў яго на ахвярнік паўзьверх дроў. І падняў Абрагам руку сваю і ўзяў нож, каб закалоць сына свайго. Але анёл Гасподні заклікаў яго зь неба і сказаў: Абрагаме! Абрагаме! Ён сказаў: вось я. Анёл сказаў: не падымай рукі тваёй на хлопчыка, і не рабі зь ім нічога; бо цяпер Я ведаю, што байшся ты Бога і не пашкадаваў сына твойго, адзінага твойго, дзеля Мяне. І ўзвёў Абрагам вочы свае і ўбачыў: і вось, за табою баран, які заблытаўся ў гушчобе рагамі сваімі. Абрагам пайшоў, узяў барана і прынёс яго на цэласпаленне замест сына свайго. І даў Абрагам назну месцу таму: Ягова-ірэ. Тому і сёньня гаворыцца: на гары Яговы ўгледзіцца. І другі раз заклікаў анёл Гасподні зь неба і сказаў: Сабою прысягаю, кажа Гасподзь, што так, як ты зрабіў гэта і не пашкадаваў сына твойго, адзінага твойго, дык Я дабраслаўляючи дабраслаўлю цябе і множачы памножу семя тваё гарадамі ворагаў сваіх; і дабраславяцца ў семені твайм усе народы зямлі за тое, што ты паслухаўся голасу Майго.

Быц 22:1–18

11. Прароцтва Ісаі чытаньня

Дух Господа Бога на Мне, бо Гасподзь памазаў Мяне звеставаць убогім, паслаў Мяне ацаляць зламаных сэрцам, прапаведаваць палонным вызваленне і вязням - адкрыццё цымніцы, прапаведаваць год Гасподні спрыяльны і дзень помсты Бога нашага; суцешыць усіх, хто бядуе, абавязыць тым, хто жаліцца на Сіён, што ім замест попелу дасца акраса, замест плачу - алей радасці, замест заняпалага духу - слайная вопратка; і назавуць іх моцнымі праўдаю, асалодаю

ПЕРШЫ ТЫДЗЕНЬ

У ПАНЯДЗЕЛАК НА ШОСТАЙ ГАДЗІНЕ

Трапар прароцтва, тон 5

Госпад, Госпад, прад моцью Тваёй усі трымцяць. /
Прад Табой, Безсъмяротны, схіляемся / і Цябе, Святы,
молім: / “Малітвамі святых Тваіх, выратуй душы нашы.”

Слава Айцу, і Сыну, і Святым Духу, цяпер і заўсёды,
і на вякі вякоў. Амін.

Госпад, Госпад, прад моцью Тваёй усі трымцяць. /
Прад Табой, Безсъмяротны, схіляемся / і Цябе, Святы,
молім: / “Малітвамі святых Тваіх, выратуй душы нашы.”

Пракімен, тон 4

Бо дарогу праведных ведае Гасподзь, а дарога
бязбожнікаў праціці!

Верш: Дабрашчасны той муж, што ня ходзіць на раду
бязбожных, і не стаіць на дарозе грэшных.

Пс 1:6, 1А

1. Прароцтва Ісаі чытаньня

Уява Ісаі, сына Амосавага, якую ён бачыў пра Юдэю і Ерусалім, у дні Азіі Ётама, Ахаза, Эзэкіі - цароў Юдэйскіх. Слухайце, нябёсы, і ўважай, зямля; бо гаворыць Гасподзь: Я выхаваў і ўзвысіў сыноў, а яны ўзбунтаваліся супраць Мяне. Вол ведае гаспадара свайго, і асёл ясьлі гаспадара свайго; а Ізраіль ня знае Мяне, народ Мой не разумее. О, народзе грэшны, народзе пад цяжкімі беззаконнямі, ліхадзейскае племя, сыны пагібелльныя! Пакінулі Господа, заняхайлі Святога Ізраілевага, - павярнуліся назад. Па чым вас біць яшчэ, калі далей жывяце ва ўпартасці? Уся галава ў струпах, і ўсё сэрца струхлела. Ад ступкоў да цемені няма на ім месца здаровага; струпы, плямы, гнойныя раны, неабмытыя і неперавязаныя, і алеем неразъмякчаныя. Зямля ваша спустошана; гарады вашыя агнём спалены; палі вашыя на вашых вачах паядаюць чужынцы; усё запусьцела, быццам пасыля руйнаваньня чужынскага. І засталася дачка Сіёна, як

намёт у вінаградніку, як будан у гародзе, як абложаны горад. Калі б Гасподзь Саваоф не пакінуў нам невялікае рэшты, дык мы былі б тое самае, што Садома, прыпадобніліся б да Гаморы. Слухайце слова Гасподняе, князі Садомскія: уважай закону Бога нашага, народзе Гаморскі! Навошта Мне мноства ахвяраў ваших? кажа Гасподзь. Я перанасыціся цэласпаленіямі бараноў і тлушчам укормленага быдла; і крыві цялят, і ягнят, і казлоў не хачу. Калі вы прыходзіце, каб зьявіцца перад аблічча Маё, хто патрабуе ад вас, каб вы тапталі падворкі Mae? Не насеце болей дарункаў марнотных; дым кадзільны агідны Мне; навамесяцаў і суботаў, сходаў святочных трываць не магу: беззаконье - і святкаваньне! Навамесяцы вашыя і святыи вашыя ненавідзіць душа Мая; яны цяжкія Мне; Мне цяжка іх несці. И калі вы працягваеце рукі вашыя, Я заплющчу ад вас Mae вочы; і калі памнажаеце вы малітвы свае, Я ня чую: вашыя рукі ў крыві. Абмыццеся, ачысьціцеся; адвядзеце ліхія ўчынкі вашыя ад вачэй Maix; перастаңце рабіць зло; навучэцца рабіць добро; шукайце прауды; ратуйце прыгнечанага; абараняйце сірату; заступайтесь за ўдаву. Тады прыйдзеце, і рассудзім, кажа Гасподзь. Калі будуць грахі вашыя, як барвовае, - як сънег адбялю; калі будуць чырвоныя, як пурпур, - як воўну адбялю. Калі захочаце і паслухаецца, дык есьцімеце даброты зямлі. Калі ж адмовіцесь і будзеце ўпарціцца, дык меч зжарэ вас: бо вусны Гасподнія маўляюць.

Іс 1:1–20

Пракімен, тон 7

Служэце Госпаду богабаязна, і радуйтесь з трымценьнем..

Верш: Навошта бунтуюць народы, і намышляюць плямёны марнае?

Пс 2:11, 1

НА ВЯЧОРНЯЙ

Пракімен, тон 6

Ратунак у Госпадзе. / Над народам Твайм /

ўзяў Ілья хлопчыка, і адвёў яго з съвяцёлкі ў дом, і аддаў яго маці ягонай, і сказаў Ілья: глядзі, сын твой жывы. И сказала тая жанчына Ільлю: вось цяпер я ўведала, што ты чалавек Божы і што слова Гасподняе ў вуснах тваіх праўдзівае.

3 Цар 17:8–24

9. Прапроцтва Ісаі чытаньня

Радасцю буду радавацца ў Госпадзе, развесяліцца душа мая ў Богу майм: бо Ён апрануў мяне ў шаты ратаванья, адзеньнем прауды ахінуў мяне, як на жаніха ўсклаў вянок і, як нявесту, аздобіў убранствам. Бо - як зямля ўтварае расыліны свае, і як сад гадуе пасяяне ў ім, - так Гасподзь Бог выявіць прауду і славу перад усімі народамі. Ни змоўкну дзеля Сіёна, і дзеля Ерусаліма не супакоюся, пакуль ня ўзыдзе, як свяতло, прауда яго, і збавеніе яго - як запаленая свяцільня. И ўбачаць народы прауду тваю і ўсе цары - славу тваю, і назавуць цябе новым імем, якое дадуць вусны Гасподнія. И будзеш вянком славы ў руцэ ў Госпада і царскаю дыядэмаю - на далоні Бога твайго. Ни будуць ужо называць цябе “пакінутым”, і зямлю тваю ня будуць называць “пустыняю”, а будуць называць цябе: “Маё ўпадабаньне да яго”, а зямлю тваю – “замужняю”, бо Гасподзь упадабаў цябе, і зямля твая спалучаецца. Як юнак спалучаецца зь дзяўчынаю, так спалучаюцца з табою сыны твае; і як жаніх радуецца за нявесту, так будзе радавацца за Цябе Бог твой.

Іс 61:10–11; 62:1–5

10. Быцця чытаньня

І было, пасля гэтых падзеяў Бог спакушаў Абрагама і сказаў яму: Абрагаме! Ён сказаў: вось я. Бог сказаў: вазьмі сына твайго, адзінага твайго, якога ты любіш, Ісаака; і ідзі ў зямлю Морыя і там прынясі яго на цэласпаленіне на адной з гор, пра якую Я скажу табе. Абрагам устаў з самага рана, асядлаў асла свайго, узяў з сабою двух падлеткаў сваіх і Ісаака, сына свайго; накалоў дроў на цэласпаленіне і ўстаўшы пайшоў да месца, пра якое сказаў яму Бог. На трэці дзень Абрагам узвёў вочы свае і ўбачыў тое месца здалёк. И сказаў Абрагам падлеткам сваім: застаньцесь тут з аслом; а я і

патрываўшы іх. Радуйся, дачка Сіёна! трывомфуй, Ізраіле! Весяліся і радуйся ад усяго сэрца, дачка Ерусаліма! Адмяніў Гасподзь прысуд над табою, прагнаў ворага твайго! Гасподзь, цар Ізраілеў, пасярод цябе: ужо болей ня ўбачыш ліха.

Саф 3:8-15

8. Трэйцяй кнігі Царстваў чытаньня

І было яму слова Гасподняе: устань і йдзі ў Сарапэтую Сідонскую і заставайся там; Я загадаў там жанчыне ўдаве карміць цябе. І ўстаў ён і пайшоў у Сарапэтую. І калі прыйшоў да брамы горада, вось, там жанчына ўдава зьбірае дровы. І паклікаў ён яе і сказаў: дай мне крыху вады ў посудзе напіцца. І пайшла яна, каб узяць; а ён закрычаў усьлед ёй і сказаў: вазьмі дзеля мяне і кавалак хлеба ў рукі свае. Яна сказала: жывы Гасподзь Бог твой, у мяне нічога няма печанага, а толькі ёсьць прыгаршчы муکі ў кадушцы і крыху алею ў збанку; і вось, я зьбяру палена-другое дроў, і пайду, і прыгатую гэта сабе і сыну майму; зъямо гэта і памром. І сказаў ёй Ільля: ня бойся, ідзі, зрабі, што сказала; але раней з гэтага зрабі невялікі праснак мне і прынясі мне; а сабе і сыну свайму зробіш пасыль; бо так кажа Гасподзь Бог Ізраілеў: мука ў кадушцы ня кончыцца, і алей у збанку ня ўбудзе да таго дня, калі Гасподзь дасыць дождик на зямлю. І пайшла яна і зрабіла так, як сказаў Ільля; і кармілася яна, і ён, і дом яе некаторы час. Мука ў кадушцы ня кончылася, і алею ў збанку ня ўбывала, паводле слова Госпада, якое Ён сказаў праз Ільлю. Пасыль гэтага захварэў сын гэтай жанчыны, гаспадыні дома, і хвароба яго была такая моцная, што не засталося ў ім дыханьня. І сказала яна Ільлю: што мне і табе, чалавечка Божы? ты прыйшоў да мяне нагадаць грахі мае і ўсьмерціць сына майго. І сказаў ён ёй: дай мне сына твайго. І з'язў яго з рук яе, і панёс яго ў съяцёлку, дзе ён жыў, і паклаў яго на сваю пасыцель; і зьвярнуўся да Госпада і сказаў: Госпадзе Божа мой! няўжо Ты і ўдаве, у якой я жыву, зробіш благое, ўсьмерціш сына яе? І схіліўшыся над хлопчыкам тро разы, ён зьвярнуўся да Госпада і сказаў: Госпадзе Божа мой! хай вернецца душа хлопчыка гэтага ў яго! І пачуў Гасподзь голас Ільлі, і вярнулася душа хлопчыка гэтага ў яго, і ён ажыў.

142

дабраслаўленыне Тваё.

Верш: Госпадзе! - як пабольшала ворагаў маіх! як многа іх на мяне паўстае!

Пс 3:9, 2

1. Быцця чытаньня

На пачатку стварыў Бог неба і зямлю. А зямля была нябачная і пустая і цемра над безданью, і Дух Божы лунаў над вадою. І сказаў Бог: хай будзе съятло. І сталася съятло. І ўбачыў Бог съятло, што яно добра, і аддзяліў Бог съятло ад цемры. І назваў Бог съятло днём, а цемру ноччу. І быў вечар, і была раніца: дзень адзін. І сказаў Бог: хай будзе цвердзь пасярод вады, і хай аддзяляе яна ваду ад вады. І стварыў Бог цвердзь, і аддзяліў ваду, якая пад цвердзю, ад вады, якая над цвердзю. І сталася так. І назваў Бог цвердзь небам. І быў вечар, і была раніца: дзень другі. І сказаў Бог: хай зьбярэцца вада, якая пад небам, у адно месца, і хай явіцца суша. І сталася так. І назваў Бог сушу зямлёю, а збор вады назваў морамі. І ўбачыў Бог, што гэта добра. І сказаў Бог: хай уродзіць зямля зеляніну, траву, каб сеяла насеніне, дрэва плоднае, каб радзіла паводле роду свайго плод, у якім насеніне яго на зямлі. І сталася так. І ўтварыла зямля зеляніну, траву, што сеяла насеніне паводле роду яе, і дрэва, што радзіла плод, у якім насеніне паводле роду ягонага. І ўбачыў Бог, што гэта добра. І быў вечар, і была раніца: дзень трэці.

Быц 1:1-13

Пракімен, тон 6

Госпад пачуе, / як зъвернуся да Яго.

Верш: Калі клічу я, - пачуй мяне, Божа праўды маёй!

Пс 4:4Б, 2А

2. Выслоўя Саламонавых чытаньня

Выслоўі Саламона, сына Давідавага, цара Ізраільскага. Каб спазнаць мудрасць і настаўленыне, зразумець разумныя выஸлоўі; засвоіць правілы добрай разважлівасці, справядлівасці, права і слушнасці; прастадушным даць

кемнасьць, юнаку - веды і разважлівасьць; паслуhae мудры і памножыць веды, і разумны знайдзе мудрыя парады; каб разумець выслоўе і загадкавую мову, слова мудрацоў і загадкі іхня. Пачатак мудрасыці - страх Гасподні; толькі дурні пагарджаюць мудрасыцю і настаўленьнем. Слухай, сыне мой, настаўленье бацькі твойго, і не адкідай запавету маці тваёй: бо гэта - прыгожы вянок на галаву тваю і акраса на шыю тваю. Сыне мой! калі цябе будуць намаўляць грэшнікі, не згаджайся. Калі будуць казаць: “ідзі з намі, зробім засаду на кроў, падпільнем бязгрэшнага і бязъвіннага, жывых праглынем іх, як апраметная, і - цэлых, як тых, што ў магілу сыходзяць; набяром усякага каштоўнага добра, напоўнім дамы нашыя здабычаю; далучы сваю долю да нашай, складка адна будзе на ўсіх нас”: Сыне мой! не хадзі адною дарогаю зь імі, утрымай нагу тваю ад съцежкі іхняй, бо іхня ногі бягуць да ліхога і съпяшаюцца кроў праліваць. На вачах ва ўсіх птушак дарма раскідаецца сетка; а яны кроў сваю сочаць, засады ладзяць на душы свае. Такія дарогі ва ўсіх, хто прагне чужога добра: яно забірае жыцьцё ў свайго ўласніка. Мудрасыць кліча на вуліцах, на плошчах узносіць свой голас,

Выс 1:1–20

АЎТОРАК НА ШОСТАЙ ГАДЗІНЕ

Трапар прароцтва, тон 1

Мы на зямлі госьці, як і ўсі бацькі нашыя. / Кароткі чач жыцьця нашага бязгрэшным захавай, Выратавальнік, / і памілуй нас, як Чалавекалюбцы.

Слава Айцу, і Сыну, і Святому Духу, цяпер і заўсёды, і на вякі вякоў. Амін.

Мы на зямлі госьці, як і ўсі бацькі нашыя. / Кароткі чач жыцьця нашага бязгрэшным захавай, Выратавальнік, / і памілуй нас, як Чалавекалюбцы.

Пракімен, тон 4

Дай увагі енку скаргі маёй, / Цару мой і мой Божа!

Чыталынік: Увядзі яго і пасадзі яго на гары здабытку Твойго, на месцы, якое Ты зрабіў жытлом Сабе, Госпадзе, у святыню, якую стварылі рукі Твае, Уладыка?. Засыпаем Госпаду.

Хор: Бо слáуна Ён уславіўся.

Чыталынік: Гасподзь будзе панаваць вавекі і ў вечнасці. Калі ўвайшлі коні фараонаўя і зь верхаўцамі ягонымі ў мора, дык Гасподзь абярнуў на іх воды марскія. Засыпаем Госпаду.

Хор: Бо слáуна Ён уславіўся.

Чыталынік: А сыны Ізраілевыя прайшлі па сушы сярод мора. Засыпаем Госпаду.

Хор: Бо слáуна Ён уславіўся.

Чыталынік: Слава Айцу, і Сыну, і Святому Духу! Засыпаем Госпаду.

Хор: Бо слáуна Ён уславіўся.

Чыталынік: Цяпер і заўсёды, і на вякі вякоў. Засыпаем Госпаду.

Хор: Бо слáуна Ён уславіўся.

Чтец (съпявае): Бо слáуна Ён уславіўся.

Вых 15:1–15:19

7. Прароцтва Сафона чытаныня

Так казаў Госпад: Дык вось, чакайце мяне, кажа Гасподзь, да таго дня, калі Я паўстану дзеля спусташэнья, бо Мною вызначана сабраць народы, склікаць царствы, каб выліць на іх абурэнъне Маё; бо агнём палкасці Маёй зжэрта будзе ўся зямля. Тады зноў Я дам народам вусны чыстыя, каб усе заклікалі імя Госпада і служылі Яму аднадушна. З пазарэчных краін Эфіопіі прыхільнікі Мае - дзеці рассыяных Maix - прынясуть Мне дарункі. У той дзень ты ня будзеш сарамаціць сябе рознымі ўчынкамі тваімі, якімі ты грашыў супроць Мяне, бо тады Я выдалю спасярод цябе тых, якія марнаславяцца тваёй знакамітасцю, і ня будзеш болей упадаць у пыху на съвятой гары Маёй. Але пакіну сярод цябе народ пакорлівы і прости, і яны будуць спадзявацца на імя Гасподняе. Рэшта Ізраіля ня будзе рабіць няпраўды, ня будзе гаварыць маны, і ня знайдзецца ў вуснах у іх языка падступнага, бо самыя будуць пасьвіцца і пакоіцца, і ніхто не

салому, ад дыханьня Твайго цякучыя воды спыніліся съяною. Засыпаем Госпаду.

Хор: Бо слайна Ён уславіўся.

Чытальнік: Застылі глыбіні ўсёры мора. Засыпаем Госпаду.

Хор: Бо слайна Ён уславіўся.

Чытальнік: Вораг сказаў: паганю, даганю, падзялю здабычу; насыціца імі душа мая, агалю меч мой, зынішчыць іх рука мая. Засыпаем Госпаду.

Хор: Бо слайна Ён уславіўся.

Чытальнік: Ты дыхнуў духам Тваім, і накрыла іх мора: яны апусыліся, як волава, у вялікіх водах. Засыпаем Госпаду.

Хор: Бо слайна Ён уславіўся.

Чытальнік: Хто, як Ты, Госпадзе, паміж багамі? Хто, як Ты, велічны съятасцю, срашны пахваламі, творца чудаў? Засыпаем Госпаду.

Хор: Бо слайна Ён уславіўся.

Чытальнік: Ты прасыцёр правіцу Тваю: паглынула іх зямля. Ты вёў міласцю Тваёю народ гэты, які Ты выбавіў. Засыпаем Госпаду.

Хор: Бо слайна Ён уславіўся.

Чытальнік: Павёў сілаю Тваёю да съятой сялібы Тваёй. Пачулі народы і дрыжаць: жудасць ахапіла жыхароў Філістымскіх. Засыпаем Госпаду.

Хор: Бо слайна Ён уславіўся.

Чытальнік: Тады сумеліся князі Эдэмавыя, дрыжаныне апанавала правадыроў Маавіцкіх, замаркоціліся ўсе жыхары Ханаана. Засыпаем Госпаду.

Хор: Бо слайна Ён уславіўся.

Чытальнік: Хай апануе іх страх і жудасць; ад велічы мышцы Тваёй хай анямеюць яны, як камень. Засыпаем Госпаду.

Хор: Бо слайна Ён уславіўся.

Чытальнік: Пакуль праходзіць народ Твой, Госпадзе, пакуль праходзіць гэты народ, які Ты прыдбаў. Засыпаем Госпаду.

Хор: Бо слайна Ён уславіўся.

Верш: Пачуй, Госпадзе, слова мае, зразумей мае помыслы..

Пс 5:3А, 2

1. Прароцтва Ісаі чытаньня

Калі захочаце і паслухаецеся, дык есьцімеце даброты зямлі. Калі ж адмовіцесь і будзеце ўпарціца, дык меч зжарэ вас: бо вусны Гасподняя маўляюць. Як зрабілася блудадзейкаю верная сталіца, поўная правасудзьдзя! Праўда жыла ў ёй, а цяпер забойцы. Срэбра тваё зрабілася шлакам, віно тваё сапсанана вадою. Князі твае - законаадступнікі і пасобнікі злодзеяў; усе яны любяць дарункі і ўгоньваюцца за грашыма; не бароняць сіраты, і гора ўдавы ня абыходзіць ім. Таму кака Гасподзь, Гасподзь Саваоф, Моцны Ізраілеў: о, Я ўсьцешу Сябе над супраціўцамі Мaimi і адпомшчу ворагам Maim! I павярну на цябе руку Маю, і, як лугам, адчышчу зь цябе дамесак, і аддзялю ад цябе ўсё сывінцовае і пастаўляцьму судзьдзяў табе, як раней, і радцаў, як напачатку; тады будуць казаць пра цябе: "горад прауды, сталіца веры". Сіён уратуеца правасудзьдзем, і навернутыя сыны яго - справядлівасцю. А ўсім адступнікам і грэшнікам - пагібелль, і тыя, што пакінулі Госпада, вынішчацца. Яны будуць пасаромленыя за дубровы, якіх вы так прагнулі, і брыдка ім будзе за сады, якія вам так панаднія. Бо вы будзеце, як дуб, зь якога лісьце апала, і як сад, у якім няма вады. I моцны будзе ашмоцьцем, і дзея ягоная - іскраю; і будуць паліцца разам, - і ніхто не патушыць. Слова, якое было ва ўяве Ісаю, сыну Амосаваму, пра Юдэю і Ерусалім. I будзе ў апошнія дні гара дома Гасподняга, будзе пастаўлена на чале гор, і ўзвысіцца над пагоркамі, і пацякуць да яе ўсе народы. I пойдуть многія народы, і скажуць: прыйдзеце, і ўзыдзем на гару Гасподнюю, у дом Бога Якаўлевага, і навучыць ён нас Сваім шляхам; і хадзіцьцем па съежках Ягоных. Бо ад Сіёна выйдзе закон, і слова Гасподняе - зъ Ерусаліма.

Іс 1:19–31; 2:1–3

Пракімен, тон 4

Ня ў ятры Тваёй выкрываі мяне, Госпадзе.

Верш: Умілажалься зь мяне, Госпадзе, бо я нямоглы.

Пс 6:2а, 3а

НА ВЯЧОРНЯЙ

Пракімен, тон 6

Госпадзе Божа мой! / на Цябе спадзянъне маё; /
уратуй мяне ад усіх маіх ганіцеляў, / і вызвалі мяне.

Верш: Абарані мяне ад усіх ганіцеляў маіх і выратуй
мяне.

Пс 7:2

1. Быцьця чытаньня

І сказаў Бог: хай будуць съвяцілы на цвердзі нябеснай
дзеля аддзяленъня дня ад ночы, і на азнакі і поры, і дні і гады;
і хай будуць яны съвяцільнамі на цвердзі нябеснай, каб
съвяціць на зямлю. І сталася так. І стварыў Бог два съвяцілы
вялікія: съвяціла большае, каб кіраваць днём, і съвяціла
меншае, каб кіраваць ноччу, і зоркі; і паставіў іх Бог на
цвердзі нябеснай, каб съвяціць на зямлю, і кіраваць днём і
ноччу, і аддзяляць съвятло ад цемры. І ўбачыў Бог, што гэта
добра. І быў вечар, і была раніца: дзень чацьвёрты. І сказаў
Бог: хай утворыць вада паўзуноў, душу жывую; і птушкі хай
палаціць над зямлёю, па цвердзі нябеснай. І стварыў Бог
рыб вялікіх і ўсякую душу жывёл паўзуноў, якіх утварыла
вада, паводле роду іх, і ўсякую птушку крылатую паводле
роду яе. І ўбачыў Бог, што гэта добра. І дабраславіў іх Бог,
какучы: пладзецеся і множеся, і напаўняйце воды ў морах, і
птушкі хай множацца на зямлі. І быў вечар, і была раніца:
дзень пяты.

Быц 1:14–23

Пракімен, тон 6

Госпадзе Божа наш! Якое велічнае імя Тваё па ўсёй
землі!

Верш: Ты ўзынёс славу сваю вышэй нябёсаў.

Пс 8:2

мора. І ўбачылі Ізраільцыне руку вялікую, якую прасыцёр
Гасподзь над Егіпцянамі, і спалохаўся народ Госпада і
паверыў Госпаду і Майсею, рабу Ягонаму. Тады Майсей і
сыны Ізраілевыя засыпвали Госпаду песнью гэтую і казалі:
пяю Госпаду, бо ён высока ўзынёсься: каня і верхаўца яго
ўкінуў у мора.

Вых 13:20–15:1

Песьня Маіселя

Чыталынік: Засыпаем Госпаду.

Хор: Бо слáуна Ён уславіўся.

Чыталынік: Каня і верхаўца яго ўкінуў у мора.
Засыпаем Госпаду.

Хор: Бо слáуна Ён уславіўся.

Чыталынік: Гасподзь цвярдыня мая і слава мая, Ён
стаў мне ратункам. Засыпаем Госпаду.

Хор: Бо слáуна Ён уславіўся.

Чыталынік: Ён Бог мой, і праслаўлю Яго; Бог бацькі
майго, і ўсхвалю Яго. Засыпаем Госпаду.

Хор: Бо слáуна Ён уславіўся.

Чыталынік: Гасподзь муж бітвы, Ягова імя Яму.
Калясьніцы фараонавыя і войска ягонае ўкінуў Ён у мора.
Засыпаем Госпаду.

Хор: Бо слáуна Ён уславіўся.

Чыталынік: І выбраныя ваеначальнікі Ягоныя патанулі
ў Чэрмным моры. Засыпаем Госпаду.

Хор: Бо слáуна Ён уславіўся.

Чыталынік: Багны пакрылі іх: яны пайшлі ў глыбіню,
як камень. Засыпаем Госпаду.

Хор: Бо слáуна Ён уславіўся.

Чыталынік: Правіца Твая, Госпадзе, праславілася
сілаю. Засыпаем Госпаду.

Хор: Бо слáуна Ён уславіўся.

Чыталынік: правіца Твая, Госпадзе, пабіла ворага,
велічнасцю славы Тваёй Ты скінуў тых, што паўсталі
супроць Цябе. Засыпаем Госпаду.

Хор: Бо слáуна Ён уславіўся.

Чыталынік: Ты паслаў гнеў Твой, і ён папаліў іх, як

вы бачыце сёньня, больш ня ўбачыце вавек; Гасподзь будзе змагацца за вас, і вы будзыце спакойныя. I сказаў Гасподзь Майсею: чаго ты крычыш да Мне? скажы сынам Ізраілевым, каб яны ішлі; а ты падымі посах твой, і працягні руку тваю на мора, і падзялі яго, і пройдуць сыны Ізраілевыя сярод мора па сухім; А Я зраблю чэрствым сэрца Егіпцянам, і яны пойдуць съследам за імі; і пакажу славу Маю на фараоне і на ўсім войску ягоным і на верхаўцах ягоных: I спазнаюць Егіпцяне, што Я Гасподзь, калі пакажу славу Маю на фараоне, на калясьніцах ягоных і на вераўцах ягоных. I рушыўся анёл Божы, які ішоў за імі; рушыўся і слуп воблачны ад ablічча іхняга, і стаў па-за імі. і ўвайшоў усярэдзіну паміж табарам Егіпецкім і табарам Ізраілевым, і быў воблакам і змрокам адным і асьвятляў ноч другім, і ня зьблізіліся яны адны з аднымі праз усю ночь. I прасьцёр Майсей руку сваю на мора, і гнаў Гасподзь мора моцным усходнім ветрам усю ночь і зрабіў мора сушаю; і расступіліся воды. I пайшлі сыны Ізраілевыя сярод мора па сухім: а воды былі ім съцяною з правага і з левага боку. Пагналіся Егіпцяне, і ўвайшлі за імі ўсярэдзіну мора ўсе коні фараонавыя, калясьніцы ягоныя і верхаўцы ягоныя. I ў ранішнюю варту паглядзеў Гасподзь на табар Егіпцянаў з слупа вогненнага і воблачнага і прывёў у замяшаныне табар Егіпцянаў; і зьнярухомі колы ў калясьніцах іхніх, так што яны валаклі іх зь цяжкасцю. I сказалі Егіпцяне: пабяжым ад Ізраільцянаў, бо Гасподзь змагаецца за іх супроць Егіпцянаў. I сказаў Гасподзь Майсею: працягні руку тваю на мора, і хай павернуцца воды на Егіпцянаў, на калясьніцы іхня і на верхаўцу іхніх. I прасьцёр Майсей руку сваю на мора, і пад раніцу вада вярнулася ў сваё месца; а Егіпцяне беглі насустроч. Так патапіў Гасподзь Егіпцянаў сярод мора. I вада вярнулася і пакрыла калясьніцы і верхаўцу усяго войска фараонавага, якія ўвайшлі за імі ў мора; не засталося ніводнага зь іх. А сыны Ізраілевыя прайшлі па сушы сярод мора: воды былі ім съцяною па правы і па левы бок. I выбавіў Гасподзь у дзень той Ізраільцянаў з рук Егіпцянаў, і ўбачылі сыны Ізраілевыя Егіпцянаў мёртвых на беразе

2. Выслоўя Саламонавых чытаньня

Мудрасць кліча на вуліцах, на плошчах узносіць свой голас, на шумных сходах пропаведуе, каля гарадскога брамы прамаўляе слова сваё: “Дакуль, немыслі, любіцьмеце невуцтва? дакуль пакепнікі будуць кепствам цешыща? дакуль бязглаздыя будуць ненавідзецы навуку? паслушайце маёй засыярогі: вось, я вылью на вас Духа майго, абвяшчу вам слова мае. Я клікала, а вы не паслушалісі; я падавала руку маю, і ніхто не зважаў; і вы адкінулі ўсе мае рады, і перасыярогаў маіх не прынялі: за тое і я пасъмлюся з вашай пагібелі; парадуюся, калі прыйдзе ваш страх; калі прыйдзе ваш страх, як бура, і няшчасце, як віхура, наляціць на вас; калі спадобіць вас нядоля і ўціск. Тады будуць клікаць мяне, і я не пачую. За тое, што зъненавідзелі веды і ня выбралі страху Гасподняга, не схацелі парады маёй, пагардзілі ўсімі перасыярогамі мaimi; за тое няхай ядуць яны з плоду дарог сваіх і насычаюцца з парадаў сваіх. Бо адступніцтва неразумных заб'e іх, і бястурботнасць немысліяў загубіць іх. А хто мяне слухае, будзе жыць у бясъпецы і спакойна, не баючыся ліха”.

Высл 1:20-33

СЕРАДА НА ШОСТАЙ ГАДЗІНЕ

Трапар прароцтва, тон 4

Чалавекалюбы, Ты ведаеш, што мы – стварэнья; / таму і ведаеш нямогласць нашу. / Мы зграшылі, але не адступілі ад Цябе, Божа, / не працягнулі рук наших да іншага бoga. / У дабразычлівасці памілуй нас, Міласэрны.

Слава Айцу, і Сыну, і Святыму Духу, цяпер і заўсёды, і на вякі вякоў. Амін.

Чалавекалюбы, Ты ведаеш, што мы – стварэнья; / таму і ведаеш нямогласць нашу. / Мы зграшылі, але не адступілі ад Цябе, Божа, / не працягнулі рук наших да іншага бoga. / У дабразычлівасці памілуй нас, Міласэрны.

Пракімен, тон 4

Славіць буду Цябе, Госпадзе, усім сэрцам майм.

Верш: Я буду радавацца, весяліцца, імя Тваё апляваць.

Пс 9:2А, 3А

1. Прароцтва Ісаі чытаньня

Так казаў Госпад: І пойдуць многія народы, і скажуць: прыйдзеце, і ўзыдзем на гару Гасподню, у дом Бога Якаўлевага, і навучыць Ён нас Сваім шляхам; і хадзіцьцем па съцежках Ягоных. Бо ад Сіёна выйдзе закон, і слова Гасподняе - зь Ерусаліма. І будзе Ён судзіць народы, і выкрайе многія плямёны; і перакуюць мячы свае на аралы, і дзіды свае - на сярпы; не падыме народ на народ меча, і ня будуць болей вучыцца ваяваць. О, доме Якава! Прыйдзеце, і будзем хадзіць у съятле Гасподнім. Але Ты адкінуў народ Твой, доме Якава, бо яны шмат перанялі ад усходу: і чарадзеі ў іх, як у Філістымлянаў, і з сынамі чужымі яны ў згодзе. І напоўнілася зямля яго срэбрам і золатам, і ліку няма скарбам ягоным; і напоўнілася зямля яго конямі, і ліку няма калясьніцам ягоным; і напоўнілася зямля ягонаю ідаламі; яны пакланяюцца творам рук сваіх, таму, што зрабілі пальцы іхня. І пакланіўся чалавек, і прынізіўся мужчына; і Ты не даруеш ім. Ідзі ў скалу, і схавайся ў зямлю ад страху Госпада і ад славы величы Ягонай. Панікнуць гордыя вочы чалавека, і высокое людскoe прынізіцца; і адзін Гасподзь будзе высокі ў той дзень.

Іс 2:3–11

Пракімен, тон 6

Бо Гасподзь справядлівы, - любіць праўду; аблічча Ягонае бачыць праведніка.

Верш: На Господа спадзяюся; як жа вы кажаце душы маёй.

Пс 10:7, 1А

НА ВЯЧОРНЯЙ

Пракімен, тон 5

Ты, Госпадзе, захаваеш іх, аслоніш навекі ад гэтага роду.

6. Выходу чытаньня

І рушылі з Сакхота і разъмасыцліся табарам у Этаме, на краі пустыні. А Гасподзь ішоў перад імі ўздень у слупе воблачным, паказваючы ім дарогу, а ўначы ў слупе вогненным, съвецячы ім, каб ішлі яны і ўздень і ўначы. Ня ўхіляўся слуп воблачны ўздень і слуп вогненны ўначы з вачэй народа. І наказаў Гасподзь Майсею сказаць: скажы сынам Ізраілевым, каб яны павярнуліся і сталі табарам перад Пі-Гахіротам, паміж Мігдолам і морам, перад Ваал-Цафонам; насупраць яго атабарцеся каля мора. І скажа фараон пра сыноў Ізраілевых: яны заблудзліся ў зямлі гэтай, замкнула іх пустыня. А Я напоўню чэрствасыю сэрца фараону, і ён пагоніцца за імі, і пакажу славу Маю на фараоне і на ўсім войску ягоным; і ўведаюць Егіпцяне, што Я Гасподзь. І зрабілі так. І абвешчана было цару Егіпецкаму, што народ уцёк; і абярнулася сэрца фараонава і рабоў ягоных супроць народу гэтага, і яны сказалі: што гэта мы зрабілі? навошта мы адпусьцілі Ізраільцянаў, каб яны не працавалі на нас? Фараон запрог калясьніцу сваю і народ свой узяў з сабою; і ўзяў шасцьсот калясьніц адборных, і ўсе калясьніцы Егіпецкія, і правадыроў над ўсім імі. І ачарсцьвіў Гасподзь сэрца фараону, цару Егіпецкаму, і ён пагнаўся за сынамі Ізраілевымі; а сыны Ізраілевыя ішлі пад рукою высокаю. І пагналіся за імі Егіпцяне, і ўсе коні з калясьніцамі фараонавымі, і верхаўцы, і ўсё войска ягонае, і дагналі іх атабараных каля мора, пры Пі-Гахіроце, перад Ваал-Цафонам. Фараон наблізіўся, і сыны Ізраілевыя азірнуліся, і вось, Егіпцяне ідуць за імі: і вельмі спалохаліся і закрычалі сыны Ізраілевыя да Госпада, і сказалі Майсею: хіба няма магілаў у Егіпце, што ты прывёў нас паміраць у пустыні? што гэта ты зрабіў з намі, вывеўшы нас зь Егіпта? Ці ж ня гэта самае казалі мы табе ў Егіпце, сказаўшы: пакінь нас, няхай мы будзем працаўца на Егіпцянаў. Бо лепш нам быць у рабстве ў Егіпцянаў, чым памерці ў пустыні. Але Майсей сказаў народу: ня бойцеся, стойце - і ўбачыце выратаванье ад Госпада, якое Ён дасць вам і сёньня, бо Егіпцянаў, якіх

вырасьціў Гасподзь Бог расыліну, і яна паднялася над Ёнам, каб над галавою ягонай быў ценъ і каб выбавіць яго ад засмучэння ягонага; Ёна вельмі ўзрадаваўся расыліне гэтай. І зрабіў Бог так, што на другі дзень з зарою чарвяк падтачыў расыліну, і яна засохла. А калі ўзышло сонца, навёў Бог съпякотны ўсходні вецер, і сонца пачало пячы галаву Ёны, так што ён зьнямог і прасіў сабе съмерці і сказаў: “лепей мне памерці, чым жыць”. І сказаў Бог Ёну: “няўжо так моцна засмуціўся ты за расыліну?” Ён сказаў: «вельмі засмуціўся, нават да съмерці». Тады сказаў Гасподзь: “ты шкадуеш за расыліну, над якою ты не працаваў і якое не гадаваў, якая за адну ноч вырасла і за адну ж ноч і прапала: Мне ці ж не пашкадаваць Нінэвії, горада вялікага, у якім больш за сто дваццаць тысяч чалавек, якія ня ўмеюць адрозніць правай рукі ад левай, і мноства быдла?”

Ён 1:1–16; 2:1–11; 3:1–10; 4:1–11

5. Ісуса сына Нава чытаньня

І стаялі сыны Ізраілевыя табарам у Галгале і ўчынілі Пасху ў чатырнаццаты дзень месяца ўвечары на раўнінах Ерыхонскіх; і на другі дзень Пасхі пачалі есьці з пладоў зямлі гэтай, праснакі і сушаныя зярніты ў самы той дзень; а манна перастала падаць на другі дзень пасля таго, як яны пачалі есьці плады зямлі, і ня было болей манны ў сыноў Ізраілевых, а яны елі ў той год плады зямлі Ханаанскай. Ісус, будучы паблізу Ерыхона, зірнуў і бачыць, і вось стаіць перад ім чалавек, і ў руцэ ў яго аголены меч. Ісус падышоў да яго і сказаў яму: ці наш ты, ці зь непрыяцеляў нашых? Ён сказаў: не, я правадыр войска Гасподняга, цяпер прыйшоў. Ісус упаў тварам сваім на зямлю і пакланіўся і сказаў яму: што гаспадар мой скажа рабу свайму? Правадыр войска Гасподняга сказаў Ісусу: здымі абутак твой з ног тваіх, бо месца, на якім ты стаіш, святое. Ісус так і зрабіў.

Іс Нав 5:10–15

Верш: Выратуй мяне Госпад, бо ня стала .
справядлівага

Пс 11:8, 2А

1. Быцьця чытаньня

І сказаў Бог: хай утворыць зямля душу жывую паводле роду яе, быдла, і гадаў, і звяроў зямных паводле роду іх. І сталася так. І стварыў Бог жывёлу зямных паводле роду іх, і быдла паводле роду яго, і ўсіх гадаў зямных паводле роду іх. І ўбачыў Бог, што гэта добра. І сказаў Бог: створым чалавека паводле вобразу Нашага, паводле падабенства Нашага; і хай валадараць яны над рыбамі марскімі, і над птушкамі нябеснымі, і над быдлам, і над усёю зямллёю, і над усімі гадамі, што поўзаюць па зямлі. І стварыў Бог чалавека паводле вобразу Свайго, паводле вобразу Божага стварыў яго; мужчыну і жанчыну стварыў іх. І дабраславіў іх Бог, і сказаў ім Бог: пладзецеся і множцеся, і напаўняйце зямлю і валодайце ёю, і валадарце над рыбамі марскімі, і над птушкамі нябеснымі, і над усякай жывёлаю, што поўзае па зямлі. І сказаў Бог: вось, Я даў вам усякую траву, што сее насеніне, якая ёсьць на ўсёй зямлі, і ўсякае дрэва, у якога плод дрэўны, што сее насеніне, - вам гэта будзе ежаю: а ўсім звярам зямным, і ўсім птушкам нябесным, і ўсякаму, што поўзае па зямлі, у якім душа жывая, даў Я ўсю зеляніну травянную на ежу. І сталася так. І ўбачыў Бог усё, што Ён стварыў, і вось, добра вельмі. І быў вечар, і была раніца: дзень шосты. Так створаны неба і зямля і ўсё войска іх. І закончыў Бог да сёмага дня ўсе дзеі Свае, якія Ён учыняў, і дабраславіў Бог сёмы дзень і асьвяціў яго; бо ў той дзень спачыў ад усіх дзеяў Сваіх, якія Бог тварыў і ствараў.

Быц 1:24–31; 2:1–3

Пракімен, тон 6

Паглядзі і выслушай / мяне, / о Госпад, / Божа мой.

Верш: Дакуль, о Госпад, цалкам забудзеш мяне?
Дакуль будзеш хаваць твар Твой ад мяне?

Пс 12:4А, 2

2. Выслоўя Саламонавых чытаньня

Сыне мой, калі ты прымеш слова мае і захаваеш пры себе запаведзі мае, і вуха сваё прыхіліш да мудрасьці і прытуліш сэрца тваё да разважлівасьці, калі будзеш клікаць да ведаў і звязратацца да розуму; калі будзеш шукаць яго, нібы срэбра, і знаходзіць яго, нібы скарб: тады ўразумееш страх Гасподні і знайдзеш спазнанье Бога. Бо Гасподзь дае мудрасьць; і з вуснаў Яго - веды і розум; Ён дае праведным выратаванье; Ён - шчыт тым, што ў беззаганнасці ходзяць. Ён ахоўвае дарогу праўды і асланяе съцежку съвятых Сваіх. Тады ты зразумееш справядлівасьць і права і шчырасьць, усялякую съцежку добра. Калі мудрасьць увойдзе ў сэрца тваё, і веды будуць прыемныя души тваёй: тады разважлівасьць будзе берагчы цябе, розум будзе ахоўваць цябе, каб адвесыці цябе ад дарогі ліхое, ад чалавека, які гаворыць няпраўду, ад тых, што пакідаюць дарогі простиля, каб хадзілі дарогамі цемры; ад тых, што радуюцца, робячы ліхое, захапляюцца ліхою распустай, у якіх дарогі крывыя і якія блукаюць па съцежках сваіх; каб уратаваць цябе ад жонкі другога, чужой, якая злагоджвае слова свае, якая пакінула сябра маладосці сваёй і занядбала запаведзь Бога свайго. Дом яе вядзе да съмерці, і съцежкі яе - да мёртвых; ніхто, увайшоўшы да яе, не вяртаецца і ня ступае на дарогу жыцця. Таму хадзі дарогаю добрых і трymайся съцежкі праведнікаў, бо праведныя будуць жыць на зямлі, і беспахібныя застануцца на ёй; а бязбожныя будуць вынішчаны зь зямлі, і няверныя выкарчаваны зь яе.

Высл 2:1–22

ЧАЦЬВЕР НА ШОСТАЙ ГАДЗІНЕ

Трапар прароцтва, тон 1

Вызвалі нас, Госпад, ад ворагаў бачных і нябачных, /
каб ніколі не казалі паганцы: Дзе Бог іх? / Хай зразумеюць,
Уладыка, што Ты прабачаеш каючамуся народу Твайму.

Слава Айцу, і Сыну, і Святыму Духу, цяпер і заўсёды,

ўспомніў пра Господа, і малітва мая дайшла да Цябе, да храма святога Твайго. Пашаноўцы марных і фальшывых божышчаў пакінулі Мілажальнага свайго, а я голасам хвалы прынясу Табе ахвяру; што абяцаў, выканую. У Господа выратаванье!” І сказаў Гасподзь кіту, і ён выкінуў Ёну на сушу.

1. І было слова Гасподняе Ёну другі раз: “устань, ідзі ў Нінэвію - горад вялікі і прапаведуй у ёй, што Я загадаў табе”. І ўстаў Ёна і пайшоў у Нінэвію па слове Гасподнім; а Нінэвія была горад вялікі ў Бога, на тры дні хады. І пачаў Ёна хадзіць па горадзе, колькі можна прайсьці за адзін дзень, і прапаведаваў, кажучы: “яшчэ сорак дзён, - і Нінэвія будзе разбурана!” І паверылі Нінэвіцяне Богу: і абвясцілі пост і апрануліся ў вярэты, ад вялікага зь іх да малога. Гэтае слова дайшло да цара Нінэвіі, - і ён устаў з трона свайго і зьняў зь сябе царскае адзенінне сваё, і апрануўся ў вярэту і сеў на попеле, і загадаў абвясціць і сказаць у Нінэвіі ад імя цара і вяльможаў ягоных, “каб ні людзі, ні быдла, ні валы, ні авечкі нічога ня елі, ні хадзілі на пашу, і вады ня пілі, і каб пакрытыя былі вярэтай людзі і быдла і моцна галасілі да Бога, і каб кожны адварнуўся ад ліхога шляху свайго ад гвалту рук сваіх. Хто ведае, можа, яшчэ Бог умілажаліцца і ўхіліцца ад нас полымны гнеў Свой, і мы не загінем”. І ўбачыў Бог дзеі іхнія, што яны звязрнулі ад ліхога шляху свайго, і пашкадаваў Бог за бедства, пра якое сказаў, што навядзе на іх, і не навёў.

1. Ёна моцна засмуціўся з гэтага і быў раздражнёны. І маліўся ён Госпаду і сказаў: “о, Госпадзе! ці ж ня раз гэта казаў я, калі быў яшчэ ў краіне маёй? Таму я і пабег у Тарсіc, бо ведаў, што Ты - Бог добры і міласэрны, шматцярлівы і шматлітасцівы, і шкадуеш за бедства. І сёньня, Госпадзе, вазьмі душу маю ад мяне, бо лепей мне памерці, чым жыць”. І сказаў Гасподзь: “няўжо гэта засмуціла цябе так моцна?” І выйшаў Ёна з горада і сеў з усходняга боку каля горада, і зрабіў сабе там намёт і сеў пад ім у цяні, каб убачыць, што будзе з горадам, І

быць, Бог успомніць пра нас, і мы не загінем”. І сказалі адзін аднаму: “хадзем, кінем жэрабя, каб даведацца, за каго спасыцігае нас гэтая бяды”. І кінулі жэрабя, і ўпала жэрабя на Ёну. Тады сказалі яму: “скажы нам, за каго спасыцігла нас гэтая бяды? які твой занятак, і адкуль ідзеш ты? дзе твая краіна, і зь якога ты народу?” І ён сказаў ім: “я - Габрэй, шаную Господа Бога нябёсаў, Які стварыў мора і сушу”. І спалохаліся людзі страхам вялікім і сказалі яму: “дзеля чаго ты гэта зрабіў”, бо даведаліся гэтая людзі, што ён уцякае ад аблічча Гасподняга, як ён сам абвясціў ім. І сказалі яму: «што зрабіць нам з табою, каб мора аціхла для нас?», бо мора не пераставала хвалявацца. Тады ён сказаў ім: “вазьмече мяне і кіньце мяне ў мора, - і мора аціхне для вас, бо я ведаю, што празь мяне спасыцігла вас гэта вялікая бура”. Але гэтая людзі пачалі моцна веславаць, каб прыстаць да зямлі, але не маглі, бо мора ўсё бушавала і бушавала супроць іх. Тады заклікалі яны Госпада і сказалі: “молім Цябе, Госпадзе, хай не загінем за душу чалавека гэтага, і хай не залічыш на нас кроў невінаватую; бо Ты, Госпадзе, зрабіў, што заўгодна Табе!” І ўзялі Ёну і кінулі яго ў мора; і аціхла мора ад лютасці сваёй. І спалохаліся гэтая людзі Госпада вялікім страхам і прынеслы Госпаду ахвяру і далі абяцаныні.

1. І загадаў Гасподзь вялікаму кіту праглынуць Ёну; і быў Ёна ў чэраве гэтага кіта тры дні і тры ночы. І памаліўся Ёна Госпаду Богу свайму з чэрава кіта і сказаў: “да Госпада заклікаў я ў смутку май, - і Ён пачуў мяне; з чэрава апраметнай я загаласіў, - і Ты пачуў голас мой. Ты ўкінуў мяне ў глыбіню, у сэрца мора, і патокі акружылі мяне, усе воды Твае і хвалі Твае праходзілі над мною. І я сказаў: адкінуты я ад вачэй Тваіх, аднак я зноў убачу святы храм Твой. Абнялі мяне воды да душы маёй, бездань замкнула мяне; марскою травою аўбіта была галава мая. Да асновы гор я сышоў, зямля сваімі замкамі навек загарадзіла мяне; але Ты, Госпадзе Божа мой, душу маю выведзеш зь пекла. Калі зънемагла ўва мне душа мая, я

і на вякі вякоў. Амін.

Вызвалі нас, Госпад, ад ворагаў бачных і нябачных, /
каб ніколі не казалі паганцы: Дзе Бог іх? / Хай зразумеюць,
Уладыка, што Ты прабачаеш каючамуся народу Твайму.

Пракімен, тон 1

Калі Гасподзь скасуе палон народу Свайго.

Верш: Сказаў шаленец у сэрцы сваім: няма Бога

Пс 13:7Б, 1А

Прапоцтва Ісаі чытаныня

Панікнуць гордыя вочы чалавека, і высокае людское прынізіцца; і адзін Гасподзь будзе высокі ў той дзень. Бо ідзе дзень Господа Савафы на ўсё ганарыстае і пыхлівае і на ўсё ўзынесенае, - і яно будзе прыніжана, і на ўсе кедры Ліванскія, высокія і выносныя, і на ўсе дубы Васанскія, і на ўсе высокія горы, і на ўсе пагоркі, якія ўзышаюцца, і на ўсякую вежу высокую, і на ўсякі моцны мур, і на ўсе караблі Тарсіскія, і на ўсе панадныя красы іхня. І ўпадзе чалавечая веліч, і высокае людское прынізіцца; і адзін Гасподзь будзе высокі ў той дзень. І ідалы зънікнуць зусім. І ўвойдуць людзі ў расколіны скал і ў прорвы зямлі ад страху Госпада і ад славы велічы Яго, калі Ён паўстане сыцерці зямлю. У той дзень чалавек кіне кратам і кажанам сваіх срэбранных і залатых сваіх ідалаў, якіх зрабіў сабе на пакланеніне ім, каб увайсьці ў цясьніны скал і ў расколіны гор ад страху Госпада і ад славы велічы Яго, калі Ён паўстане сыцерці зямлю.

Іс 2:11-21

Пракімен, тон 4

Госпадзе! Хто можа быць у жытле Твайм?

Верш: Той, хто ходзіць бязгрэшна і робіць па праўдзе.

Пс 14:1А, 2А

НА ВЯЧОРНЯЙ

Пракімен, тон 4

Дабраслаўлю Госпада, Які навучыў мяне.

Верш: Абарані мяне Божа, бо я да Табе прыходжу.

Пс 15:7А, 1

1. Быцьця чытаньня

Вось паходжанье неба і зямлі, пры стварэньні іх, у той час, калі Гасподзь Бог стварыў зямлю і неба, і ўсякі польны хмызьняк, якога яшчэ ня было на зямлі, і ўсякую польную траву, якая яшчэ не расла; бо Гасподзь Бог не пасылаў дажджу на зямлю, і ня было чалавека, каб урабляць зямлю; але пара падымалася зь зямлі і расіла ўсё ўлоньне зямлі. І стварыў Гасподзь Бог чалавека з пылу зямнога і ўдыхнуў у твар ягоны дыханьне жыцьця, і зрабіўся чалавек душою жывою. І пасадзіў Гасподзь Бог рай у Эдэме на ўсходзе, і зъмасыціў там чалавека, якога стварыў. І выгадаваў Гасподзь Бог зъ зямлі кожнае дрэва прыемнае з выгляду і добрае ў ежу, і дрэва жыцьця пасярод раю, і дрэва спазнаньня добра і зла. З Эдэма выплывала рака на арашэнье раю; і потым разьдзялялася на чатыры ракі. Імя адной Фісон: яна абцякае ўсю зямлю Хавіла, туу, дзе золата; і золата той зямлі добрае; там бдолах і камень анікс. Імя другой ракі Гіхон (Геон): яна абцякае ўсю зямлю Куш. Імя трэцяй ракі Хідэкель (Тыгр): яна працякае перад Асірыяй. Чацьвёртая рака Еўфрат. І ўзяў Гасподзь Бог чалавека, якога стварыў, і пасяліў яго ў садзе Эдэмскім, каб урабляць яго і захоўваць яго. І наказаў Гасподзь Бог чалавеку, кажучы: з кожнага дрэва ў садзе ты будзеш есьці; а з дрэва спазнаньня добра і зла, ня еж зь яго; бо ў дзень, калі ты пакаштуеш зь яго, съмерцю памрэш. І сказаў Гасподзь Бог: нядобра быць чалавеку аднаму; створым яму памочніка, адпаведнага яму. Гасподзь Бог утварыў зъ зямлі ўсіх жывёл польных і ўсіх птушак нябесных, і прывёў іх да чалавека, каб бачыць, як ён іх назаве, і каб, як назаве чалавек кожную душу жывую, так і было імя ёй.

Быц 2:4–19

Пракімен, тон 4

Ахавай мяне Божа, як вока.

Верш: Пачуй, Госпадзе, праўду маю.

Пс 16:8А, 1А

першым хай будзе ён у вас паміж месяцамі года. Скажэце ўсяму супольству Ізраілеваму: у дзясяты дзень гэтага месяца няхай возьме кожны адно ягня па семэях, па ягняці на сямейства; а калі сямёя такая малая, што ня зьесьць ягняці, дык няхай возьме з суседам сваім, бліжэйшым да дома свайго, па ліку душ: паводле той меры, колькі кожны зьесьць, палічэцца на ягня. Ягня ў вас павінна быць бяз хібы, мужчынскага полу, аднагодак; вазьмеце яго ад авечак альбо ад коз, і няхай яно захоўваецца ў вас да чатырнаццатага дня гэтага месяца: тады хай заколе яго ўвесь сход грамады Ізраільской увечары, і хай возьмуць ад крыві і памажуць на абодвух вушаках і на папярэчыне дзьвярэй у дамах, дзе будуць есьці яго; няхай зъядуць мяса зь яго ў гэту самую ноч, съпечанае на агні, - з прэнным хлебам і з горкімі травамі няхай зъядуць яго; ня ежце ад яго недапечанага, альбо гатаванага ў вадзе, а ежце съпечанае на агні, галаву з нагамі і вантробамі; не пакідайце ад яго да раніцы; а астатац яго да раніцы спалеце на агні. А ежце яго так: хай будзе паясьніца ваша перапяразана, абутик ваш на нагах ваших і кій вашыя ў руках ваших, і ежце яго пасьпешліва: гэта - Пасха Гасподняя.

Вых 12:1–11

4. Прароцтва Ёны чытаньня

І было слова Гасподняе Ёну, сыну Амафіінаму: “устань, ідзі ў Нінэвію - горад вялікі і прарапаведуй у ім, бо зладзействы яго дайшлі да Мяне”. І ўстаў Ёна, каб бегчы ў Тарсіс ад аблічча Гасподняга, і прыйшоўшы ў Ёпію і знайшоўшы карабель, які выпраўляўся ў Тарсіс, аддаў плату за правоз і ўзышоў на яго, каб плыць зь імі ў Тарсіс ад аблічча Госпада. Але Гасподзь падняў на моры моцны вецер, і зрабілася на моры вялікая бура, і карабель гатовы быў разьбіцца. І спалохаліся карабельнікі і заклікалі кожны свайго бога, і началі кідаць у мора паклады з карабля, каб аблегчыць яго ад іх; а Ёна апусціўся ў нутро карабля, лёг і моцна заснуў. І прыйшоў да яго начальнік карабля і сказаў яму: “чаго ты съпіш? устань, закліч Бога твойго; можа

здалёк ідуць і дачок тваіх на руках нясуць. Тады ўбачыш і зарадуешся, і затрыміць і расхінецца сэрца тваё, бо багацьце мора зъверненца да цябе, здабытак народу прыйдзе да цябе. Мноства вярблюдаў пакрые цябе - драмадэры з Мадыяма і Эфы; усе яны з Савы прыйдуць, прынясуць золата і ладан і ўзвесцяць славу Гасподню. Усе авечкі Кідарскія будуць сабраныя да цябе; бараны Нэваёцкія паслужаць табе: узыдуць на алтар Мой ахвяраю спадабанаю, і Я праслаўлю дом славы Маёй. Хто гэта ляціць, як воблакі, і як голубы - да голубятні ѿ сваіх? Так, Мяне чакаюць выспы і наперадзе іх - караблі Фарсіскія, каб перавезьці сыноў тваіх здалёк і зь імі срэбра іхнія і золата іхнія, у імя Господа Бога твайго і Святога Ізраілевага, бо Ён праславіць цябе. Тады сыны іншаземцаў будавацьмуць сыцены твае, і цары іхнія - будуць служыць табе; бо ў гневе Маім Я пабіваў цябе, а ва ўпадабаныні Маім буду мілажальны да цябе. І заўсёды будуць адчынены брамы твае, зачыняцца ня будуць ні ўдзень, ні ўначы, каб прыносілі табе здабытак нароваў і прыводзілі цароў іхніх. Бо народ і царства, якія не захочуць служыць табе, - загінуць, і такія народы цалкавіта вынішчацца. Слава Лівана прыйдзе да цябе, кіпарыс, ядловец і кедр злучацца, каб упрыгожыць месца съяцілішча Майго, - і Я праслаўлю падножжа ног Маіх. І прыйдуць да цябе ў пакоры сыны прыгнятальнікаў тваіх, і ўпадуць да ступакоў ног тваіх усе, хто пагарджаў табою, і назавуць цябе горадам Господа, Сіёнам Святога Ізраілевага. Замест таго, што ты быў пакінуты і зыненавіджаны, так што ніхто не праходзіў празь цябе, - Я зраблю цябе веліччу навекі, радасцю ў роды родаў. Ты будзеш насычацца малаком народаў, і грудзі царскія смактаць будзеш, і ўведаеш, што Я Гасподзь - Збаўца твой і Адкупнік твой, Моцны Ізраілеў.

Ic 60:1–16

3. Выходу чытаньня

І сказаў Гасподзь Майсею і Аарону ў зямлі Егіпецкай, кажучы: месяц гэты хай будзе ў вас пачаткам месяцаў,

2. Выслоўя Саламонавых чытаньня

Сыне мой! навукі маёй не забывай, і запаведзі мае хай захоўвае сэрца тваё; бо даўжыні дзён, гадоў жыцьця і міру яны памножаць табе. Літасцівасць і праўда хай не пакідаюць цябе; абвяжы імі шыю тваю, напіши іх на скрыжалі сэрца твайго: і здабудзеш мудрасць і ласку ў вачах Бога і людзей. Спадзявайся на Господа ўсім сэрцам тваім і не кладзі надзеі на разум твой. На ўсіх дарогах тваіх спазнавай Яго, і Ён выпрастуе шляхі твае. Ня будзь мудрацом у вачах тваіх; бойся Господа, і пазбягай ліха; Гэта будзе здароўе целу твайму і ежа касцям тваім. Шануй Господа ад імя твайго і ад пачатка ўсіх прыбыткаў тваіх; і напоўняцца засекі твае зь верхам, і чавільні твае будуць налівацца новым віном. Пакараньня Гасподняга, сыне мой, не адхіляй, і ня лічы за лішніцу перасцярогі Ягоныя; бо, каго любіць Гасподзь, таго карае і добра зычыць таму, як бацька сыну свайму. Щасны той чалавек, які надбаў мудрасць, і чалавек, які здабыў разум! Бо здабыванье яе лепшае за здабыванье срэбра, і прыбытку зь яе больш, чым ад золата. Яна даражэйшая за каштоўныя камяні; і нішто з таго, што жадана табе, не зраўняеца зь ёю. Даўгадзённасць у правіцы ў яе, а ў лявіцы багацьце і слава; шляхі яе - шляхі прыемнасці, і ўсе сыцежкі яе - мірныя. Яна - дрэва жыцьця тым, што называюць яе, - і шчасныя тыя, што маюць яе!

Высл 3:1–18

ПЯТНІЦА НА ШОСТАЙ ГАДЗІНЕ

Вельмі грахойнае жыцьцё наша і паводзіны нашы благія; / Госпад, у шчодрасці Тваёй прыдзі на дапамогу нам, / бо іншага падобнага Табе мы не ведаем, / каб валодаў жыцьцём і съмерцю. / Таму, як чалавекалюбчы, выратуй нас.

Слава Айцу, і Сыну, і Святому Духу, цяпер і заўсёды, і на вякі вякоў. Амін.

Вельмі грахойнае жыцьцё наша і паводзіны нашы

благія; / Госпад, у шчодрасьці Тваёй прыдзі на дапамогу нам, / бо іншага падобнага Табе мы не ведаем, / каб валодаў жыцьцём і съмерцю. / Тому, як чалавекалюбы, выратуй нас.

Пракімен, тон 7

Палюблю Цябе, Госпадзе, моц мая.

Верш: Гасподзь мой прытулак і цвярдыня мая, мой Бог - скала мая.

Пс 17:2-3A

Прароцтва Ісаі чытаньня

Вось, Гасподзь, Гасподзь Саваоф, адбярэ ў Ерусаліма і ў Юды посах і кій, усякае сілкаванье хлебам і усякае сілкаванье вадою, адважнага правадыра і ваяра, судзьдзю і прарока, і празорцу і старца, пяцідзясяцага, і заможніка, і радцу, і мудрага мастака, і майстра ў слове. I дам ім хлапцоў у начальнікі, і дзеци будуць валадары ў над імі. I ў народзе адзін будзе прыгнітацца другім, і кожны блізкім сваім; малады будзе нахабна заносіцца над старым, і прасталюднік над заможнікам. Тады ўхопіцца чалавек за брата свайго, у сямей бацькі свайго, і скажа: “у цябе ёсьць адзеньне, будзь нашым правадыром, і хай будуць гэтая руіны пад рукою тваёю”. А ён з прысягаю скажа: “не магу загоіць ранаў грамадства; і ў майм доме няма ні хлеба, ні вопраткі; не рабеце мяне правадыром народу”. Так рухнуў Ерусалім, і ўпаў Юда, бо язык іх і дзеі іхня - супроць Господа, абразыльвия вачам славы Ягонай. Выраз іх твараў съведчыць супроць іх, і пра грэх свой яны рассказваюць адкрыта, як Садомляне, не хаваюць: гора душы іхний! бо самі на сябе наклікаюць ліха. Скажэце праведніку, што добра яму: бо ён будзе есьці плады ўчынкаў сваіх; а беззаконніку гора: бо будзе яму адплата за дзеі рук ягоных. Прыгнітальнікі народу Майго - дзеци, і жанчыны валадараць над ім. Народзе Мой! правадыры твае ўводзяць цябе ў аблуду, і дарогу съцежак тваіх папсавалі. Паўстаў Гасподзь на суд - і стаіць, каб судзіць народы. Гасподзь уступае ў суд са старэйшынамі

прыгнечаных.

Верш: Славіць буду Цябе, Госпадзе, усім сэрцам майм, абавяшчаць пра ўсе цуды Твае.

Пс 9:33, 2

НА ВЯЧОРНЯЙ

1. Быцьця чытаньня

На пачатку стварыў Бог неба і зямлю. А зямля была нябачная і пустая і цемра над безданью, і Дух Божы лунаў над вадою. I сказаў Бог: хай будзе съятло. I сталася съятло. I ўбачыў Бог съятло, што яно добра, і аддзяліў Бог съятло ад цемры. I назваў Бог съятло днём, а цемру ноччу. I быў вечар, і была раніца: дзень адзін. I сказаў Бог: хай будзе цвердзь пасярод вады, і хай аддзяляе яна ваду ад вады. I стварыў Бог цвердзь, і аддзяліў ваду, якая пад цвердзю, ад вады, якая над цвердзю. I сталася так. I назваў Бог цвердзь небам. I быў вечар, і была раніца: дзень другі. I сказаў Бог: хай зьбярэцца вада, якая пад небам, у адно месца, і хай явіцца суша. I сталася так. I назваў Бог сушу зямлёю, а збор вады назваў морамі. I ўбачыў Бог, што гэта добра. I сказаў Бог: хай уродзіць зямля зеляніну, траву, каб сеяла насеніне, дрэва плоднае, каб радзіла паводле роду свайго плод, у якім насеніне яго на зямлі. I сталася так. I ўтварыла зямля зеляніну, траву, што сеяла насеніне паводле роду яе, і дрэва, што радзіла плод, у якім насеніне паводле роду яголага. I ўбачыў Бог, што гэта добра. I быў вечар, і была раніца: дзень трэці.

Быц 1:1-13

2. Прароцтва Ісаі чытаньня

Паўстань, съвяціся, Ерусаліме; бо прыйшло съятло тваё, і слава Гасподня ўзышла над табою. Бо вось, цемра пакрые зямлю, і змрок народы; а над табою зазвязе Гасподзь, і слава Яго зъявіцца над табою. I прыйдуць народы да съятла твойго, і цары - да зъяння, якое ўзыходзіць над табою. Падымі вочы твае і паглядзі навокал: усе яны зъбираюцца і ідуць да цябе: сыны твае

131

Прагоцтва Езэкііля чытаньня

Была на мне рука Господа, і Гасподзь вывеў мяне духам і паставіў мяне пасярод поля, і яно было поўнае касьцей, і авбёў мяне вакол каля іх, і вось даволі шмат іх на паверхні поля, і вось яны даволі сухія. И сказаў мне: сыне чалавечы! ці ажывуць косьці гэтых? Я сказаў: Госпадзе Божа! Ты ведаеш гэта. И сказаў мне: вымаві прароцтва на косьці гэтых і скажы ім: “косьці сухія! слухайце слова Гасподняе!” Так кажа Гасподзь Бог касьцям гэтым: вось, Я ўвяду ў вас дух, і ажывяце. И абладу вас жыламі, і выгадую на вас плоць, і пакрыю вас скураю, і ўвяду ў вас дух, і ажывяце, і ўведаецце, што Я - Гасподзь. Я вымавіў прароцтва, як загадана было мне; і калі я прарочуў, адбыўся шум, і вось рух, і началі збліжацца косьці, костка з косткаю сваёю. И бачыў я, і вось, жылы былі на іх, і плоць нарасла, і скура пакрыла іх зьверху, а духа ня было ў іх. Тады сказаў Ён мне: вымаві прароцтва духу, вымаві прароцтва, сыне чалавечы, і скажы духу: так кажа Гасподзь Бог: ад чатырох вятроў прыйдзі, дух, і дыхні на гэтых забітых, і яны ажывуць. И я вымавіў прароцтва, як Ён загадаў мне, і ўвайшоў у іх дух, - і яны ажылі і сталі на ногі свае - досьць, вялікае полчышча. И сказаў Ён мне: сыне чалавечы! косьці гэтых - увесь дом Израілеў. Вось, яны кажуць: “высахлі косьці нашыя, і загінула надзея нашая: мы адарваныя ад кораня”. Таму вымаві прароцтва і скажы ім: так кажа Гасподзь Бог: вось, я адчыню труны вашыя і выведу вас, народзе Мой, з трунаў вашых і ўвяду вас у зямлю Израілевую. И ўведаецце, што Я - Гасподзь, калі адчыню труны вашыя і выведу вас, народзе Мой, з трунаў вашых, і абладу ў вас дух Мой, і ажывяце, і зъмяшчу вас на зямлі вашай - і ўведаецце, што Я Гасподзь сказаў гэта - і зрабіў, кажа Гасподзь.

Езэк 37:1–14

Пракімен, тон 7

Паўстань, Госпадзе Божа, падай руку Тваю, не забудзь

народу Свайго і з князямі яго: вы спустошылі вінаграднік; нарабаванае ў беднага - у ваших дамах.

Iс 3:1–14

Пракімен, тон 6

Госпадзе, цвярдыня мая і Збаўца мой!

Верш: Нябёсы прапаведуюць славу Божую.

Пс 18:15в, 2А

НА ВЯЧОРНЯЙ

Пракімен, тон 5

Хай пачуе цябе Гасподзь у дзень скрухі.

Верш: Хай абароніць цябе імя Бога Якаўлевага.

Пс. 35:6, 7

1. Быцьця чытаньня

І назваў чалавек імёны ўсяму быдлу і птушкам нябесным і ўсім звярам польным; але чалавеку не знайшлося памочніка, падобнага да яго. И навёў Гасподзь Бог на чалавека моцны сон; і, калі ён заснуў, узяў адну рабрыну ягоную, і закрыў тое месца плоцьцю. И стварыў Гасподзь Бог з рабрыны, узятай у чалавека, жанчыну, і прывёў яе да чалавека. И сказаў чалавек: вось, гэта костка ад касьцей маіх і плоць ад плоці маёй; яна будзе называцца жонкаю, бо ўзятая ад мужа свайго. Таму пакіне чалавек бацьку свайго і маці сваю і прылепіцца да жонкі сваёй; і будуць адна плоць. И былі абое голыя, Адам і жонка ягоная, і не саромеліся. Зьмей быў хітрышы за ўсіх звяроў польных, якіх стварыў Гасподзь Бог. И сказаў зьмей жанчыне: ці сапраўды сказаў Бог: ня ежце ні зь якога дрэва ў раі? И сказала жанчына зъмею: плады з дрэваў мы можам есьці, толькі пладоў з дрэва, якое пасярод раю, сказаў Бог, ня ежце і не чапайце іх, каб вам не памерці. И сказаў зьмей жанчыне: не, не памраце; але ведае Бог, што ў дзень, калі вы скаштуеце іх, адамкнуцца вочы нашыя, і вы будзете, як багі, якія ведаюць добро і зло. И ўбачыла жанчына, што дрэва добрае для ежы, і што яно прыемнае вачам і панаднае, бо дае веду; і ўзяла пладоў зь яго і ела; і дала

таксама мужу свайму, і ён еў. І адамкнуліся вочы ў іх абаіх, і ўведалі яны, што голыя, і сшылі смакоўныя лісьціны, і зрабілі сабе апаяскі. І пачулі голас Госпада Бога, Які хадзіў па раі ў час дзённай прахалоды; і схаваўся Адам і жонка ягоная ад аблічча Госпада Бога паміж дрэвамі раю. І паклікаў Гасподзь Бог Адама і сказаў яму: дзе ты? Ён сказаў: голас твой я пачуў у раі, і спалохаўся, бо я голы, і схаваўся. І сказаў Бог: хто сказаў табе, што ты голы? ці ня еў ты з дрэва, зь якога Я забараніў табе есьці? Адам сказаў: жонка, якую Ты даў мне, яна дала мне з дрэва, і я еў. І сказаў Гасподзь Бог жонцы: што гэта ты зрабіла? Жонка сказала: зъмей змусьціў мяне, і я ела. І сказаў Гасподзь Бог зъмею: за тое, што ты зрабіў гэта, пракляты ты перад усім быдлам і перад усімі жывёламі польнымі; ты будзеш хадзіць на чэраве тваім, і будзеш есьці пыл ва ўсе дні жыцця твайго; і варожасьць пакладу паміж табою і паміж жанчынаю, і паміж семем тваім і паміж семем яе; яно будзе біць цябе ў галаву, а ты будзеш джаліць яго ў пяту. Жонцы сказаў: множачы памножу скруху тваю ў цяжарнасці тваёй; у хворасці будзеш нараджаць дзяцей; і да мужа твайго цяга твая, і ён будзе валадарыць над табою. А Адаму сказаў: за тое, што ты паслушаўся голасу жонкі тваёй і еў з дрэва, пра якое Я наказаў табе, сказаўши: «ня еж зь яго», праклятая зямля за цябе; са скрухай будзеш карміцца зь яе ва ўсе дні жыцця твайго; церне і ваўчкі ўзгадае яна табе; і будзеш карміцца польнаю травою; У поце твару твайго будзеш есьці хлеб, пакуль ня вернешся ў зямлю, зь якое ты ўзяты; бо пыл ты і ў пыл вернешся. І назваў Адам імя жонцы сваёй: Ева, бо яна стала маці ўсіх, хто жыве.

Быц 2:20–25; 3:1–20

Пракімен, тон 6

Узьнясіся, Госпадзе, у сіле Тваёй: мы будзем апываць і славіць Тваю магутнасць.

Верш: Госпадзе! сілаю Тваёю радуецца цар.

Пс. 36:34, 1

ня было маны ў вуснах Ягоных. Але Госпаду заўгодна было ўтрапіць Яго цярпеннямі, і Ён аддаў Яго на пакуты; калі ж душа Яго прынясе ахвяру ўмілажалення, Ён убачыць нашчадства даўгавечнае, і воля Гасподняя паспяхова будзе зъдзяйсняцца рукою Ягонай. На подзвіг души Сваёй Ён будзе глядзець з прыемнасцю; праз спазнанье Яго Ён, Праведнік, Раб Мой, апраўдае многіх і грахі іх на Сабе панясе. Паслья гэтага Я дам Яму долю паміж вялікімі, і з моцнымі будзе дзяліць здабычу, за тое, што аддаў душу Сваю на съмерць, і да зладзеяў запісаны быў, тады як Ён панёс на Сабе грахі многіх і за злачынцаў зрабіўся хадайнікам. Развесяліся, няплодная, неурадлівая; усклікні і голасам скажы ты, якая ня мучылася родамі; бо ў пакінутай намнога болей дзяцей, чым у замужніе, кажа Гасподзь.

Iс 52:13–15; 53:1–12; 54:1

ВЯЛІКАЯ СЫБОТА НА РАНИШНЯЙ, ПАСЛЬЯ ВЯЛІКАГА СЛАВАСЛОЎЯ

Трапар прароцтва, тон 2

Трымаючи канцы усяго сусьвету, быць утрыманым труной дабраваліў Ты, Хрысьце, каб ад паглынаньням пеклам выкупіць чалавечую існасць і, уваскросши, ажывіць нас, як Бог несъмяротны.

Слава Айцу, і Сыну, і Святыму Духу.

І, уваскросши, ажывіць нас, як Бог несъмяротны.

Цяпер і заўсёды, і на вякі вякоў.

Трымаючи канцы усяго сусьвету, быць утрыманым труной дабраваліў Ты, Хрысьце, каб ад паглынаньням пеклам выкупіць чалавечую існасць і, уваскросши, ажывіць нас, як Бог несъмяротны.

Пракімен, тон 4

Паўстань жа на дапамогу нам, і дзеля ласкі Тваёй выратуй нас.

Верш: Божа, мы чулі на вушы свае, бацькі нашыя нам апавядалі.

Пс 43:27, 2A

асыліц. І было ў яго сем сыноў і тры дачкі. І даў ён першай імię Эміма, імię другой - Касія, а імię трэцяй - Керэнгапух. І ня было на цэлай зямлі такіх прыгожых жанчын, як Ёавы дочки, і даў ім бацька іхні спадчыну паміж братамі іхнімі. Пасля таго Ёў жыў сто сорак гадоў, і бачыў сыноў сваіх і сыноў сыноўніх да чацвёртага роду. І памёр Ёў у старасці насычаны днямі.

Ів 42:12–17

3. Прароцства Ісаі чытаньня

Так казаў Госпад: Вось, раб мой будзе ўсьцешаны посьпехам, узвысіцца і ўзъянісецца і ўзъялічыцца. Як многія дзіву даваліся, гледзячы на Цябе, - так было зынявчана больш за ўсякага чалавека ablічча Яго, і выгляд Ягоны больш за сыноў чалавечых! Так многія народы прывядзе Ён да подзіву; цары затуляць перад Ім вусны свае, бо яны ўбачаць тое, пра што ня было казана ім, і даведаюцца пра тое, чаго ня чулі. Госпадзе! хто паверыў чутаму ад нас, і каму адкрылася сіла Гасподня? Бо ён узышоў перад Ім, як атожылак і як росыцік з сухой зямлі; няма ў Ім ні выгляду, ні велічы; і мы бачылі Яго, і ня было ў Ім выгляду, які вабіў бы нас да Яго. Ён быў пагарджаны і прыніжаны перад людзьмі, Муж скрухі і дасьведчаны ў хваробах, і мы адварочвалі ад Яго твар свой; Ён быў пагарджаны, і мы ані ў што ня ставілі Яго. Але Ён узяў на Сябе нашыя немачы і забраў нашыя хваробы; а мы думалі, што Ён быў паранены, пакараны і зынішчаны Богам. Але Ён паранены быў за грахі нашыя і пакутаваў за беззаконыні нашыя; кара міру нашага была на Ім, і ранамі Яго мы ацаліліся. Усе мы блукалі, як авечкі, звярнулі кожны на сваю дарогу, - і Гасподзь усклаў на Яго грахі ўсіх нас. Ён катаваны быў, але цярпеў з добрай волі і не размыкаў вуснаў Сваіх; як авечку, вялі Яго на закол, і як ягня перад стрыгалём ягоным, маўчыць, так Ён не размыкаў вуснаў Сваіх. Зь вязніцы і суду Ён быў узяты; але род Ягоны хто высьветліць? бо Ён адарваны ад зямлі жывых; за злачынствы народу Майго перацерпей съмерць. Яму выраклі магілу са зладзеямі, але Ён паходаваны ў багатага, бо ня ўчыніў грэху, і

2. Выслоўя Саламонавых чытаньня

Гасподзь мудрасцю ўтварыў зямлю, нябёсы паставіў розумам; Яго мудрасцю адчыніліся бездані, і воблакі кропяць расою. Сыне мой, ня ўпускат з вачэй тваіх гэтага; захоўрай здаровае мысьльне і разважлівасць: і яны будуць жыцьцём душы тваёй і акрасаю шыі тваёй. Туды бяспечна пойдзеш шляхам тваім і нага твая не спатыкненца. Калі ляжаш спаць, ня будзеш баяцца; і як засынеш, сон твой салодкі будзе. Не збаішся раптоўнага страху і пагібелі ад бязбожных, калі яна прыйдзе; бо Гасподзь будзе надзейай тваёй і ўтрымае нагу тваю ад пасткі. Не адмаўляйся рабіць добро, калі яно трэба, калі рука твая можа зрабіць гэта. Не кажы сябру твайму: «ідзі і прыйдзі зноў, і заўтра я дам», калі маеш з сабою. Не намышляй супроць бліzkага твайго ліха, калі ён бяспечна жыве з табою. Не сварыся з чалавекам бяз прычыны, калі ён не зрабіў табе благога. Не зайдросці посьпехам гвалтаўніка і не бяры сабе за прыклад шляхі ягоныя, бо Гасподзь грэбуетым, хто распусны, а справядлівага даверам Сваім адарае. Праклён Гасподні на дом бязбожніка, а дом пабожнага Ён дабраслаўляе. Калі з блюзьнераў Ён насыміхаецца, дык пакорным дае мілату.

Высл 3:19–34

ДРУГІ ТЫДЗЕНЬ

У ПАНЯДЗЕЛАК НА ШОСТАЙ ГАДЗІНЕ

Трапар прароцтва, тон 5

Ты адзіны стварыў сэрцы нашы, / таму ўзгадай, што мы – пыл. / Не асудзі нас, Бязгрэшны, да бяздоњня зямлі.

Слава Айцу, і Сыну, і Святыму Духу, цяпер і заўсёды, і на вякі вякоў. Амін.

Ты адзіны стварыў сэрцы нашы, / таму ўзгадай, што мы – пыл. / Не асудзі нас, Бязгрэшны, да бяздоњня зямлі.

Пракімен, тон 6

Вы, што баіцесь Господа! Усхватце Яго.

Верш: Божа мой! Божа мой! нашто Ты пакінуў мяне?

Пс 21:24а, 2а

Прароцтва Ісаі чытаньня

У той дзень галіна Госпада явіцца ў красе і пашане, і плод зямлі - у велічы і славе, ацалелым сынам Ізраіля. Тады тыя, што засталіся на Сіёне і ацалелі ў Ерусаліме, назавуцца съвятymі, усе запісаныя ў кнігу на жыцьцё ў Ерусаліме, калі Гасподзь абмые бруд дачок Сіёна і ачысьціць кроў Ерусаліма з асяродзьдзя яго духам суду і духам агню. І створыць Гасподзь над усякай мясыцінай гары Сіёна і над сходамі яе воблака і дым у час дня і звязынне полымнага агню ў час ночы; бо над усім пашанным будзе покрыва. І будзе намёт для засені ўдзень ад съпёкі і для сховішча і абароны ад непагадзі і дажджу. Засыпяю Майму Любаснаму песнью Любаснага Майго пра вінаграднік Ягоны. У Любаснага Майго быў вінаграднік на вяршыні плоднай гары. І Ён абкапаў яго, і ачысьціў яго ад каменьня, і пасадзіў у ім адборнага вінаграднага лозы, і паставіў вежу пасярод яго, і выкапаў у ім чавільно, і чакаў, што ён уродзіць добрыя гронкі, а ён урадзіў дзікія ягады. І цяпер жыхары Ерусаліма і мужчыны Юдэйскія, рассудзеце Мяне зь вінаграднікам Майм. Што яшчэ трэба было б зрабіць вінаградніку Майму, чаго Я не

ягоны Ісус, сын Наваў, хлопец, не адлучаўся ад скіні. Майсей сказаў Госпаду: вось, Ты кажаш мне: вядзі народ гэты, а не адкрыў мне, каго пашлеш са мною, хоць ты сказаў: “Я ведаю цябе па імю, і ты набыў упадабанье ў вачах Maix”; дык вось калі я набыў упадабанье ў вачах Тваіх, дык прашу: адкрый мне шлях Твой, каб я спазнаў Цябе, каб набыў упадабанье ў вачах Тваіх; і падумай, што гэтая людзі народ Твой. А Ён сказаў: Сам Я пайду і ўвяду цябе ў спакой. сказаў Яму: калі ня пойдзеш Ты Сам, дык і ня выводзь нас адгэтуль: бо з чаго даведацца, што я і народ Твой набылі ўпадабанье ў вачах Тваіх? ці не з таго, што Ты пойдзеш з намі? тады я і народ Твой будзем славнейшыя за любы народ на зямлі. І сказаў Гасподзь Майсею: і тое, пра што ты кazaў, Я зраблю, бо ты набыў упадабанье ў вачах Maix, і Я ведаю цябе па імю. Сказаў: пакажы мне славу Тваю. І сказаў: Я правяду перад табою ўсю славу Маю і абвяшчу імя Яговы перад табою: і каго памілаваць - памілую, каго пашкадаваць - пашкадую. І потым сказаў Ён: аблічча Майго табе нельга ўбачыць, бо чалавек ня можа ўбачыць Мяне і застацца жывым. І сказаў Гасподзь: вось месца ў Мяне: стань на гэтай скале; а калі будзе праходзіць слава Маю, Я пастану щыбце ў расколіне скалы і накрыю цябе рукою Маёю, пакуль не прайду; і калі прыму руку Маю, ты ўбачыш Мяне ззаду, а аблічча Маё ня будзе відно.

Вых 33:11–23

Пракімен, тон 4

Заступіся, Госпадзе, перад тымі, хто судзіцца са мною, зваю тых, хто ваюе мяне.

Верш: Вазьмі щыт і латы, і ўстань на дапамогу мне!

Пс 34:1, 2

2. Ёва чытаньня

І дабраславіў Бог апошнія дні Ёва болей, чым ранейшыя: у яго было чатырнаццаць тысяч дробнага быдла, шэсцьць тысяч вярблюдаў, тысяча пар валоў і тысяча

як авечак на закол, і падрыхтуй іх на дзень забіваньня. Ці доўга будзе жаліцца зямля, і трава на ўсіх палях - сохнуць? быдла і птушкі гінуць за бязбожнасць жыхароў яе; бо яны кажуць: Ён ня ўбачыць, што з намі будзе. Калі ты зь пешымі бег, і яны стамілі цябе, як жа табе спаборнічаць з конямі? і калі ў краіне мірнай ты быў у бясьпецы, дык што будзеш рабіць у павадак Ярдана. Бо і браты твае і дом бацькі твайго, і яны вераломна ўчыняюць з табою, і яны крычаць усыед табе гучным голасам. Ня вер ім, калі яны кажуць табе і добрае. Я пакінуў Мой дом; пакінуў надзел Мой; самае ласкавае душы Маёй аддаў у рукі ворагаў яго. Доля Мая зрабілася Мне як леў у лесе; узвысіла на Мяне голас свой: за тое я ўзьненавідзеў яе. Доля Мая зрабілася ў Мяне, як стракатая птушка, на якую з усіх бакоў напалі іншыя драпежныя птушкі. Ідзеце, зьбірайцеся ўсе польныя зывяры: ідзеце жэрці яго. Мноства пастухоў сапсавалі Мой вінаграднік, вытапталі нагамі дзялянку Маю; любімую дзялянку Маю зрабілі пустым стэпам, зрабілі яе пустыняю, і ў запусьценыні яна плача перад Мною; уся зямля спустошана, бо ніводзін чалавек не бярэ гэтага да сэрца. Так кажа Гасподзь пра ўсіх ліхіх маіх суседзяў, якія нападаюць на надзел, які Я даў у спадчыну народу Майму, Ізраілю: вось, Я вырву іх зь зямлі іхнай, і дом Юдаў вырву з асяродзьдзя іх. Але пасыля таго, як Я вырву іх, зноў вярну і памілую іх, і прывяду кожнага ў надзел ягоны, і кожнага - у зямлю яго.

Еп 11:18–23; 12:1–11, 14–15

НА ВЯЧОРНЯЙ

Пракімен, тон 4

Дзеляць рызы мае між сабою; / і за адзежу маю кідаюць жэрабя..

Верш: Божа мой! Божа мой! нашто Ты пакінуў мяне?

Пс 21:19, 2A

1. Выходу чытаньня

І гаварыў Гасподзь з Майсеем вока на вока, як бы гаварыў хто з сябрам сваім; і ён вяртаўся ў табар; а служка

зрабіў яму? Чаму, калі Я спадзяваўся, што ён уродзіць добрыя гронкі, ён урадзіў дзікія ягады? Дык вось Я скажу вам, што зраблю зь вінаграднікам Маім: здыму зь яго агароджу, і будзе ён спусташацца; разбуру съцены яго, і будуць яго таптаць. І пакіну яго ў запусьченыні; ня будуць ні абразаць, ні капаць яго; і заراسце ён цернем і ваўчкамі, і загадаю хмарам не паліваць яго дажджом. Вінаграднік Госпада Саваофа ёсьць дом Ізраілеў, і мужчыны Юды - любыя саджанцы Яго. І чакаў Ён правасудзьдзя, але вось - праліцьцё крыві; чакаў праўды, і вось - лямант.

Іс 4:2–6; 5:1–7

Пракімен, тон 6

Тваё жазло і твой посах - яны супакойваюць мяне.

Верш: Гасподзь - Пастыр мой; я ніякай нястачы ня мецьму.

Пс 22:4B, 1

НА ВЯЧОРНЯЙ

Пракімен, тон 1

Гасподзь, моцны і дужы, Гасподзь, дужы ў змаганьні.

Верш: Гасподня зямля і ўсё, што на ёй, сусьвет і ягоныя жыхары.

Пс 23:8B, 1

1. Быцьця чытаньня

І зрабіў Гасподзь Бог Адаму і жонцы яго вopратку скураную і апрануў іх. І сказаў Гасподзь Бог: вось, Адам, зрабіўся як адзін з Нас, ведаючы добро і зло; і цяпер як бы ні працягнуў руку сваю, і ня ўзяў таксама ад дрэва жыцця, і не пакаштаваў, і не пачаў жыць вечна. І выслаў яго Гасподзь Бог з саду Эдэмскага, каб урабляў зямлю, зь якое ён узяты. І выгнаў Адама, і паставіў на ўсходзе каля саду Эдэмскага херувіма і палымяны меч, які сам паварочваўся, каб ахоўваць дарогу да дрэва жыцця. Адам спазнаў Еву, жонку сваю; і яна зачала, і нарадзіла Каіна, і сказала: здабыла я чалавека ад Госпада. І яшчэ нарадзіла брата

ягонага, Авеля. І быў Авель пастух авечак, а Каін быў земляроб. Празь некаторы час Каін прынёс ад пладоў зямлі дар Госпаду; і Авель таксама прынёс ад першародных статку свайго і ад тлушчу іхняга. І прыхінуўся Гасподзь да Авеля і да дару ягонага; а да Каіна і да дару ягонага не прыхінуўся. Каін моцна засмуціўся, і панік твар ягоны. І сказаў Гасподзь Каіну: чаго ты засмуціўся? і чаго панік твар твой? калі робіш добрае, дык ці не падымаеш твару? а калі ня робіш добра, дык пад дзвіярыма грэх ляжыць; ён вабіць цябе да сябе, але ты пануй над ім.

Быц 3:21–24; 4:1–7

Пракімен, тон 6

Паглядзі на мяне і пашкадуй мяне, бо я адзінокі і прыгнечаны.

Верш: Да Цябе, Госпадзе, узношу душу маю.

Пс 24:16, 1

2. Выслоўя ў Саламонавых чытаньня

Калі з блузьнераў Ён насыміхаецца, дык пакорным дае мілату. Мудрыя спадкуюць славу, а непапраўныя немысьлы - ганьбу. Слухайце, дзеци, настаўленыя бацькавага, і зважайце, каб навучыцца розуму; бо я дам вам добрую навуку. Не адкідайценаказу майго. Бо і я быў сын у бацькі майго, пяшчотна любімы і адзіны ў маці маёй. І ён вучыў мяне і казаў мне: хай будуць у сэрцы тваім словы мае; захоўрай наказы мае і жыві. Здабывай мудрасць, набывай розум; не забывай гэтага і ня цурайся слоў маіх, а кіруйся ім! Не адкідай яе, і яна будзе ахоўваць цябе; любі яе, і яна будзе цябе берагчы. Аснова мудрасці: набывай мудрасць і за ўсё, што маеш, набывай розум. Высока цані яе, і яна ацэніць цябе; яна акрые славай цябе, калі ты прыгорнеш яе; ускладзе на галаву тваю прыгожы вянок, падаруе табе цудоўны вянок. Слухай, сыне мой, і прымі словы мае, - і памножацца гады твайго жыцця. Я паказваю табе шлях мудрасці, вяду цябе па съцежках простых. Калі пойдзеш, крокам тваім ня будзе завады, і калі пабяжыш, не

Праведнік, Раб Мой, апраўдае многіх і грахі іх на Сабе панясе. Пасьля гэтага Я дам Яму долю паміж вялікімі, і з моцнымі будзе дзяліць здабычу, за тое, што аддаў душу Сваю на съмерць, і да зладзеяў запісаны быў, тады як Ён панёс на Сабе грахі многіх і за злачынцаў зрабіўся хадайнікам. Развесяліся, няплодная, неурадлівая; усклікні і голасам скажы ты, якая ня мучылася родамі; бо ў пакінутай намнога болей дзяцей, чым у замужніе, кажа Гасподзь.

Іс 52:13–15; 53:1–12; 54:1

НА ДЕВЯТОМ ЧАСЕ

Пракімен, тон 6

Сказаў шаленец у сэрцы сваім: няма Бога.

Верш: Ніхто ня робіць добра, ніхто аніводзін.

Пс 13:1А, 3Б

Прапоцтва Ераміі чытаньня

Гасподзь адкрыў мне, і я ведаю; Ты паказаў мне іхня дзеі. А я, як паслухмянае ягня, якое вядуць на закол, і ня ведаў, што яны складаюць намыслы супроты мяне, кажучы: “пакладзем атрутнае дрэва за ежу яму і адарвем яго ад зямлі жывых, каб і імя яго болей не спаміналася”. Але, Госпадзе Саваофе, Судзьдзя справядлівы, выпрабавальнік сэрца і нутробы! дай пабачыць мне помсту Тваю над імі, бо Тебе даверыў я справу маю. Тому так кажа Гасподзь пра мужоў Анатота, якія шукаюць душы тваёй і кажуць: не прарочы ў імя Господа, каб не памерці табе ад рук нашых; тому так кажа Гасподзь Саваоф: вось, Я наведаю іх: юнакі іхня памруць ад меча; сыны іх і дочки іх памруць з голаду. І астатку ня будзе ад іх; бо Я навяду бедства на мужоў Анатота ў год наведваньня іх. Справядлівы будзеш Ты, Госпадзе, калі я пачну судзіцца з Табою; і аднак жа буду гаварыць з Табою пра правасудзьдзе; чаму шлях бязбожных пасыпаховы, і ўсе вераломныя дабрашчасціца? Ты пасадзіў іх, і яны ўкараниліся, выраслы і даюць плод. У іхніх вуснах Ты блізкі, але далёкі ад сэрца іх. А мяне, Госпадзе, Ты ведаеш, бачыш мяне і выпрабоўваеш сэрца маё, якое яно к Табе. Аддзялі іх,

Верш: Слава Твоя па-над нябёсы!

Пс 8:2

Прапоцтва Ісаі чытаньня

Так казаў Госпад: Вось, раб мой будзе ўсьцешаны посыпехам, узвысіцца і ўзъянсецца і ўзъвялічыцца. Як многія дзвіу даваліся, гледзячы на Цябе, - так было зънявежана больш за ўсякага чалавека аблічча Яго, і выгляд Ягоны больш за сыноў чалавечых! Так многія народы прывядзе Ён да подзвіу; цары затуляць перад Ім вусны свае, бо яны ўбачаць тое, пра што ня было казана ім, і даведаюцца пра тое, чаго ня чулі. Госпадзе! хто паверыў чутаму ад нас, і каму адкрылася сіла Гасподня? Бо ён узышоў перад Ім, як атожылак і як росыцік з сухой зямлі; няма ў Ім ні выгляду, ні велічы; і мы бачылі Яго, і ня было ў Ім выгляду, які вабіў бы нас да Яго. Ён быў пагарджаны і прыніжаны перад людзьмі, Муж скрухі і дасьведчаны ў хваробах, і мы адварочвалі ад Яго твар свой; Ён быў пагарджаны, і мы ані ў што ня ставілі Яго. Але Ён узяў на Сябе нашыя немачы і забраў нашыя хваробы; а мы думалі, што Ён быў паранены, пакараны і зънішчаны Богам. Але Ён паранены быў за грахі нашыя і пакутаваў за беззаконыні нашыя; кара міру нашага была на Ім, і ранамі Яго мы ацаліліся. Усе мы блукалі, як авечкі, зъянрнулі кожны на сваю дарогу, - і Гасподзь усклаў на Яго грахі ўсіх нас. Ён катаваны быў, але цярпеў з добрай волі і не размыкаў вуснаў Сваіх; як авечку, вялі Яго на закол, і як ягня перад стрыгалём ягоным, маўчиць, так Ён не размыкаў вуснаў Сваіх. Зъ вязніцы і суду Ён быў узяты; але род Ягоны хто высьветліць? бо Ён адарваны ад зямлі жывых; за злачынствы народу Майго перацерпеў съмерць. Яму выраклі магілу са зладзеямі, але Ён пахаваны ў багатага, бо ня ўчыніў грэху, і ня было маны ў вуснах Ягоных. Але Госпаду заўгодна было ўтрапіць Яго цярпеньнямі, і Ён аддаў Яго на пакуты; калі ж душа Яго прынясе ахвяру ўмілажаленяня, Ён убачыць нашчадства даўгавечнае, і воля Гасподня пасьпяхова будзе зъдзяйсняцца рукою Ягонай. На подзвіг душы Сваёй Ён будзе глядзець з прыемнасцю; праз спазнаньне Яго Ён,

спатыкнешся. Моцна трымайся наказу, не адкідай, захоўвай яго; бо ён - жыцьцё тваё. Ня выходзь на съцежку бязбожнікаў, і не хадзі па дарозе ліхіх; пакінь яе, не хадзі ёю, ухіляйся ад яе і праходзь міма. бо яны не заснуць, пакуль ня ўчыняць ліхога; прападзе сон у іх, пакуль яны не давядуць каго да падзеньня; бо яны ядуць хлеб беззаконыня і п'юць віно рабунку. Съцежка праведных - як съвяціла прамяністася, якое болей і болей съятлее да поўнага дня. А шлях бязбожных - як цемра; яны ня ведаюць, на што спатыкнущца. Сыне мой! слоў маіх слухайся, і да прамоваў маіх нахілі тваё вуха; хай не адыдуць яны ад вачэй тваіх; захоўвай іх усярэдзіне сэрца твойго: бо яны жыцьцё таму, хто знайшоў іх, і ацаленъне ўсяму яго целу.

Высл 3:34–35; 4:1–22

АЎТОРАК НА ШОСТАЙ ГАДЗІНЕ

Трапар прапоцтва, тон 6

Мы ня здольны годна асьпіваць Цябе, / але ўмольваем і молімся Табе: / “Усямтласьцівы Госпад, не зынішчы нас праз беззаконыня наше.”

Слава Айцу, і Сыну, і Святыму Духу, цяпер і заўсёды, і на вякі вякоў. Амін.

Мы ня здольны годна асьпіваць Цябе, / але ўмольваем і молімся Табе: / “Усямтласьцівы Госпад, не зынішчы нас праз беззаконыня наше.”

Пракімен, тон 4

Госпадзе! палюбіў я жытло Твойго дома і месца, дзе слава Твоя жыве.

Верш: Рассудзі мяне, Госпадзе, бо хадзіў я ў беспахібнасці маёй.

Пс 25:8, 1A

Прапоцтва Ісаі чытаньня

Вінаграднік Госпада Саваофа ёсьць дом Ізраілеў, і мужчыны Юды - любыя саджанцы Яго. І чакаў Ён правасуддзя, але вось - праліцьцё крыві; чакаў праўды, і

вось - лямант. Гора вам, хто дадае дом да дома, далучае поле да поля, так што іншым не застаецца месца, нібыта вы адны паселены на зямлі. У вушы мае сказаў Гасподзь Саваоф: шматлікія дамы гэтыя будуць пустыя, вялікія і прыгожыя - зъбязылюдзеюць; дзесяць дзялянак у вінаградніку дадуць адзін бат, і хомэр пасяянага зерня ўродзіць заледзьве эфу. Гора таму, хто з раньняй раніцы шукае сікеру і да позьняга вечара разагравае сябе віном; і цытра і лютня, тымпан і жалейка, і віно на банкетах іхніх; а на дзеі Госпада не зважаюць яны, і пра чыны рук Ягоных ня думаюць. За тое народ мой пойдзе ў палон непрадбачана, і заможнікі яго загаладаюць, і багацеі ягоныя спрагнуцца смагаю. За тое пашырылася апраметная, і над меру разъязвіла пашчу сваю; і сыдзе туды слава іхняя, і багацьце іхняе, і шум іхні, і ўсё, што развеселяе іх. І схіліцца чалавек, і ўпакорыцца мужчына, і вочы гардзеяў панікнуць; А Гасподзь Саваоф узынясцца высока ў судзе, і Бог Святы выявіць съятасць Сваю ў праўдзе.

Iс 5:7–16

Пракімен, тон 4

Гасподзь - съятло маё і ратунак мой: каго мне баяцца?

Верш: Гасподзь - цвярдыня жыцьця майго: каго мне палохацца??

Пс 26:1

НА ВЯЧОРНЯЙ

Пракімен, тон 6

Ратуй Твой народ, і дабраславі Тваю спадчыну

Верш: Цябе, Госпадзе, заклікаю: цвярдыня мая!

Пс 27:9А, 1А

1. Быцьця чытаньня

І сказаў Каін Авелю, брату свайму: хадзем у поле. І калі яны былі ў полі, паўстаў Каін на Авеля, брата свайго, і забіў яго. І сказаў Гасподзь Каіну: дзе Авель, брат твой? Ён

у Якую яны ацанілі Мяне! І ўзяў Я трыццаць срэбранікаў і кінуў іх у дом Гасподні ганчару.

Зах 11:10–13

НА ТРЭЦЯЙ ГАДЗІНЕ

Пракімен, тон 4

Я да ўпадку гатовы, /і скруха мая заўжды перада мною.

Верш: Госпадзе! ня выкрывай мяне ў гневе Тваім, і не карай мяне ў гневе Тваім.

Пс 37:18, 2

Прапоцтва Iсаі чытаньня

Гасподзь Бог даў Мне язык мудрых, каб Я мог словам мацаваць зънямоглага: кожнае раніцы Ён будзіць, будзіць вуха Маё, каб Я чуў, быццам вучань. Гасподзь Бог адкрыў Мне вуха, і Я не ўсупрацівіўся, не адступіў назад. Я аддаў хрыбет Мой тым, што б'юць, і шчокі Mae - пабойцам; твару Майго не засланяў ад кляцьбы і апляваньня. І Гасподзь Бог дапамагае Мне: таму Я не саромеюся, таму Я тримаю твар Мой, як крэмень, і ведаю, што не застануся ў ганьбе. Блізкі Апраўданык Мой; хто хоча спаборніцаць са Мною? станем разам. Хто хоча судзіцца са Мною? хто падыдзе да Мяне. Вось, Гасподзь Бог дапамагае Мне: хто асуздзіць Мяне? Вось, усе яны як вопратка зъядашчацца; моль зъесьць іх. Хто з вас байцца Госпада, слухаецца голасу Раба Ягонага? Хто ходзіць у мораку, безъ съятла, хай спадзяеца на імя Госпада і хай мацуеца ў Богу сваім. Вось, усе вы, што разводзіце агонь, запасеный запальнымі стрэламі, ідзце ў полымя агню вашага і стрэлаў, распаленых вамі! Гэта будзе вам ад рукі Маёй: у пакутах сканаецце.

Iс 50:4–11

НА ШОСТАЙ ГАДЗІНЕ

Пракімен, тон 4

Госпадзе Божа наш! якое велічнае імя Тваё па ўсёй зямлі!

3. Прароцтва Ісаі чытаньня

Гасподзь Бог даў Мне язык мудрых, каб Я мог словам мацаваць зънямоглага: кожнае раніцы Ён будзіць, будзіць вуха Маё, каб Я чуў, быццам вучань. Гасподзь Бог адкрыў Мне вуха, і Я не ўсупрацівўся, не адступіў назад. Я аддаў хрыбет Мой тым, што б'юць, і шчокі Мае - пабойцам; твару Майго не засланяў ад кляцьбы і апляваньня. И Гасподзь Бог дапамагае Мне: таму Я не саромеюся, таму Я трymаю твар Мой, як крэмень, і ведаю, што не застануся ў ганьбе. Блізкі Апраўдалык Мой; хто хоча спаборніцаць са Мною? станем разам. Хто хоча судзіцца са Мною? хто падыдзе да мяне. Вось, Гасподзь Бог дапамагае Мне: хто асудзіць мяне? Вось, усе яны як вопратка зълядашчацца; моль зъесьць іх. Хто з вас бацца Госпада, слухаецца голасу Раба Ягона? Хто ходзіць у мораку, безь съятла, хай спадзяецца на імя Госпада і хай мацуецца ў Богу сваім. Вось, усе вы, што разводзіце агонь, запасеный запальными стрэламі, ідзеце ў полымя агню вашага і стрэлаў, распаленых вам! Гэта будзе вам ад рукі Маёй: у пакутах сканаеце.

Ic 50:4–11

ПЯТНІЦА НА ПЕРШАЙ ГАДЗІНЕ

Пракімен, тон 4

Сэрца ягонае складае ў сабе няпраўду.

Верш: Дабрашчасны, хто дбае пра ўбогага.

Ps 40:7Б, 2А

Прароцтва Захарыі чытаньня

Так казаў Госпад: I вазьму жазло Маё добрага ўпадабаньня і зламаю яго, каб зънішчыць запавет, які заключыў Я з усімі народамі. I ён зънішчаны будзе ў той дзень, і тады даведаюцца бедныя з авечак, якія чакаюць мяне, што гэта - слова Госпада. I скажу ім: калі заўгодна вам, дык дайце Мне плату Маю; калі ж не, - не давайце; і яны наважаць як плату Мне трывцаць срэбраникаў. I скажаў мне Гасподзь: кінь іх у царкоўнае сховішча, - высокая цана,

сказаў: ня ведаю; хіба я вартаўнік брату майму? I скажаў Гасподзь: што ты зрабіў? голас крыві брата твойго крычыць Мне зь зямлі; і сёньня пракляты ты ад зямлі, якая развязвала вусны свае прыняць кроў брата твойго ад рукі тваёй; калі ты будзеш урабляць зямлю, яна ня будзе болей даваць сілы сваёй табе; ты будзеш выгнанец і бадзяга на зямлі. I скажаў Каін Госпаду: кара мая большая, чым зънесці можна: вось, Ты цяпер зганяеш мяне з улоньня зямлі, і ад аблічча Твойго я зынікну, і буду выгнанцам і бадзягам на зямлі; і кожны, хто спаткаеца са мною, заб'е мяне. I скажаў яму Гасподзь: за тое кожнаму, хто заб'е Каіна, адпомсьціца сямікроць. I зрабіў Гасподзь Каіну азнаку, каб ніхто, спаткаўшыся зь ім, не забіў яго.

Быц 4:8–15

Пракімен, тон 7

Гасподзь дасьць сілу народу Свайму; Гасподзь дабраславіць народ Свой мірам.

Верш: Аддайце Госпаду, сыны Божыя, аддайце Госпаду славу і чту.

Пс 28:11, 1

2. Выслоўя ў Саламонавых чытаньня

Сыне мой! слухай мудрасці маёй і нахілі вуха тваё да навукі маёй, каб датрымацца добрае рады і каб вусны твае хвалілі спазнанае. Бо мёд цячэ з вуснаў чужое жонкі, і мякчэйшая за алей гаворка ў яе; але веснік яе горкі, нібы палын, востры, як меч двусечны, ногі яе сыходзяць да съмерці, ступакі яе дастаюць да апраметнай. Каб ты не спасцігнуў съцежкі жыцця яе, дарогі яе нясталыя, і ты ня зъведаеш іх. Дык вось, дзеци, паслушайце мяне і не адступайцеся ад словаў вуснаў маіх. Далей ад яе ідзі па дарозе тваёй і не падыходзь пад дзвіверы дома яе, каб здароўя твойго не аддаў іншым і гадоў тваіх бязылітасціку; каб не насычаліся сілаю тваёю чужынцы і праца твая ня ішла ў чужы дом. I ты ўрэшце будзеш стагнаць, калі плоць твая і цела зънямогуцца, і скажаш: "навошта я ненавідзеў

навуку, і сэрца маё асьцярогамі пагарджа, і я ня слухаў голасу настаўнікаў маіх, не нахіляў вуха майго да настаўнікаў? Ледзь ня ўпаў я ў вяліке ліха сюрод сходу і грамады!” Пі ваду з тваёй крыніцы, тую, якая цячэ з тваёй студні.

Высл 5:1–15

СЕРАДА НА ШОСТАЙ ГАДЗІНЕ

Трапар прароцтва, тон 6

Усявышейшы Божа, што ў нябёсах / і стварыўшы ўсё живое! / Выратуй нас, бо на Цябе мы спадзянемся, / Выратавальнік наш.

Слава Айцу, і Сыну, і Святому Духу, цяпер і заўсёды, і на вякі вякоў. Амін.

Усявышейшы Божа, што ў нябёсах / і стварыўшы ўсё живое! / Выратуй нас, бо на Цябе мы спадзянемся, / Выратавальнік наш.

Пракімен, тон 5

Тады Цябе, Госпадзе, я клікаў, і Госпада майго я маліў.

Верш: Услаўлю Цябе, Госпадзе, што Ты падняў мяне.

Пс 29:9, 2A

Прароцтва Ісаі чытаньня

А Гасподзь Саваоф узьнясецца высока ў судзе, і Бог Святы выявіць съвятасць Сваю ў праўдзе. І будуць пасьвіцца авечкі па сваёй волі, і чужыя будуць карміцца пакінутымі тлустымі пашамі багацеяў. Гора тым, якія цягнуць на сябе беззаконье вяроўкамі марнасці і грэх - як бы ляйчынамі каляснічнымі; якія кажуць: “Няхай Ён пасьпяшаецца і паскорыць дзею Сваю, каб мы бачылі, і хай наблізіцца і выканаецца парада Святога Ізраілевага, каб мы даведаліся!” Гора тым, якія зло называюць дабром, і добро - злом, цемру лічаць съвятлом, і съвятло - цемраю, горкае лічаць салодкім, і салодкае - горкім! Гора тым, якія мудрыя ў вачах сваіх і разумныя перад самімі сабою! Гора тым, якія багатыры піць віно і моцныя гатаваць моцны

2. Ёва чытаньня

Гасподзь адказваў Ёву з буры і сказаў: хто гэты, які азмрочвае наканаванае словамі бяз сэнсу? Аперажы сёньня съцёгны твае, як муж: Я буду пытацца ў цябе, і ты адказвай мне: дзе быў ты, калі Я закладваў асновы зямлі? скажы, калі ведаеш. Хто паклаў меру ёй, калі ведаеш? альбо хто працягваў па ёй вяроўку? На чым умацаваны асновы яе, альбо хто паклаў кутні камень на ёй, пры ўсеагульной радасці ранішніх зорак, калі сыны Божыя ўсклікалі ад захаплен’ня? Хто зачыніў мора брамаю, калі яно вырвалася, выйшла як бы з чэрыва, калі воблакі зрабіў вонраткаю ягонай і мглу пялёнамі ягонымі, і зацьвердзіў яму Маё вызначэн’не, і паставіў завалы і браму, і сказаў: дагэтуль дойдзеш і не пярайдзеш, і тут мяжка пагардлівым хвалім тваім? Ці даваў ты калі ў жыцці сваім загад раніцы і ці ўказваў зары месца яе, каб яна ахапіла краі зямлі і страсянула зь яе бязбожных, каб зямля зъмянілася, як гліна пад пячаткаю, і сталася, як рознаклерная вонратка, і каб адабралася ў бязбожных съвятло іхняе і дзёрзкая рука іхняя паламалася? Ці сыходзіў ты ў глыбіню мора і ці ўваходзіў у дас্যледаваныне бездані? Ці адчынялася табе брама съмерці, і ці бачыў ты браму ценю съмяротнага? Ці агледзеў ты шырыню зямлі? Раствумач, калі ведаеш усё гэта? Дзе дарога да жытлішча съвяцла, і дзе месца цемры? Ты, вядома, даходзіў да межаў яе і ведаеш съцежкі да дома яе. Ты ведаеш гэта, бо ты быў ужо тады народжаны, і лік дзён тваіх вельмі вялікі. Ці ўваходзіў ты ў сховішчы сънегу і ці бачыў ты скарбніцы граду, якія съцерагу я на час смутны, на дзень бітвы і вайны? Адказваў Ёў Госпаду і сказаў: ведаю, што Ты ўсё можаш, і што намер Твой ня можа быць спынены. Хто гэты, што запамрочвае Наканаваныне, нічога не разумеючы? - Так, я казаў пра тое, чаго не разумеў, пра дзеі дзівосныя для мяне, якіх я ня ведаў. Выслушай, усклікаў я, і я буду гаварыць, і пра што буду пытацца ў Цябе, растворумач мне. Я чую пра Цябе слыхам вуха; а цяпер мае вочы бачаць Цябе;

Ёв 38:1–23; 42:1–5

НА ВЯЧОРНЯЙ

Пракімен, тон 1

Збаві мяне, Госпадзе, ад чалавека ліхога; ахавай мяне
ад прыгнітальніка.

Верш: Яны ліхое думаюць у сэрцы, кожны дзень.

Пс 139:2, 3А

1. Выходу чытаньня

І сказаў Гасподзь Майсею: ідзі да народу, і асьвяці яго сёньня і заўтра; хай вымыюць вопратку сваю, каб быць гатовымі да трэцяга дня: бо на трэці дзень сыйдзе Гасподзь на вачах ва ўсяго народу на гару Сінай; і правядзі народу рысу з усіх бакоў і скажы: съцеражэцеся ўзыходзіць на гару і дакранацца да падножжа яе: кожны, хто дакранецца да гары, аддадзены будзе съмерці; хай рука не дакранецца да яго, а хай пабэюць яго камяніямі, альбо застрэляць стралою; хай то быдла, хай чалавек, а хай не застанецца жывы; у час працяглага трубнага гуку, могуць яны ўзысьці на гару. І сышоў Майсей з гары да людзей і асьвяціў людзей, і яны вымылі вопратку сваю. І сказаў народу: будзьце гатовыя да трэцяга дня; не дакранайцесь да жонак. На трэці дзень, як занялася раніца, былі грымоты і маланкі, і густая хмара над гарою і трубны гук даволі моцны: і затрымцеў увесь народ, які быў у табары. І вывеў Майсей людзей з табара насустроч Богу, і сталі каля падножжа гары. А гары Сінай уся дымілася ад таго, што Гасподзь сышоў на яе ў агні; і падымаўся ад яе дым, як дым зь печы, і уся гары моцна хісталася: і гук трубны рабіўся мацнейшы і мацнейшы. Майсей гаварыў, і Бог адказваў яму голасам.

Вых 19:10–19

Пракімен, тон 7

Вызваль мяне ад маіх ворагаў, Божа мой! / абарані мяне
ад тых, што на мяне паўстаюць.

Верш: Вызваль мяне ад злачынцаў.

Пс 58:2, 3А

напой, якія за хабар апраўдаюць вінаватага і праведных пазбаўляюць законнага! Як агонь пажырае салому, і полымя зынішчае сена, так спаражненне корань іхні і цвёт іх развеецца пылом; бо заняхайлі яны закон Госпада Саваофа і заняхайлі слова Святога Ізраілевага. За тое загарыцца гнеў Госпада на народ Ягоны, і працягне Ён руку Сваю на яго і ўразіць яго, аж здрягнуцца горы, і трупы іх будуть, як памёт на вуліцах. І пры ўсім гэтym гнеў Яго не адступіцца, і рука Яго яшчэ будзе працягнутая.

Іс 5:16–25

Пракімен, тон 6

На Цябе, Госпадзе, надзея мая, хай сораму вавек ня мецьму.

Верш: Па праўдзе Тваёй збаві мяне.

Пс 30:2

НА ВЯЧОРНЯЙ

Пракімен, тон 6

Весялецеся ў Госпадзе, цешцеся, праведныя

Верш: Дабрашчасны, каму дараваны злачынствы, і чые
грахі адшкадаваныя

Пс 31:11А, 1

1. Быцьця чытаньня

І пайшоў Каін ад ablічча Гасподняга і пасяліўся ў зямлі Нод, на ўсход ад Эдэма. І спазнаў Каін жонку сваю; і яна зачала і нарадзіла Эноха. І пабудаваў ён горад; і назваў горад імем сына свайго: Энох. У Эноха нарадзіўся Ірад; Ірад спарадзіў Мэхіяэля; Мэхіяэль спарадзіў Мафусала; Мафусал спарадзіў Ламэха. І ўзяў сабе Ламэх дзьве жонкі: імя адной: Ада, і імя другой: Цыла. Ада нарадзіла Явала: ён быў бацька тых, што жылі ў намётах са статкамі. Імя брата ягонага Ювал: ён быў бацька ўсіх тых, што ігралі на гусылях і жалейцы. Цыла таксама нарадзіла Тувалкаіна, які быў кавалём усіх спарудаў зь медзі і жалеза. І сястра Тувалкаіна Наэма. І сказаў Ламэх жонкам сваім: Ада і

Цыла, паслухайце голасу майго; жонкі Ламэхавыя, уважайце словам маім: я забіў чалавека на пошасьць мне і хлопчыка на рану мне; калі за Каіна адпомсыцца ўсямікроць, дык за Ламэха ў семдзесят разоў сямікроць. И спазнаў Адам яшчэ Еву, жонку сваю, і яна нарадзіла сына, і дала яму імя: Сіф; бо, казала яна, Бог паклаў мне іншае насеньне, замест Авеля, якога забіў Каін. У Сіфа таксама нарадзіўся сын, і ён даў яму імя: Энос; тады пачалі заклікаць імя Госпада.

Быц 4:16–26

Пракімен, тон 1

Хай будзе ласка Твая, Госпадзе, з намі, мы так на Цябе надзею ўскладаем

Верш: Радуйцеся, праведнікі, у Госпадзе

Пс 32:22, 1А

2. Выслоўяў Саламонавых чытаньня

Пі ваду з тваёй крыніцы, тую, якая цячэ з тваёй студні. Хай не разыліваюцца крыніцы твае па вуліцы, патокі водаў - па плошчах; хай яны будуць належаць табе самому, а ня чужым з табою. Крыніца твая хай дабраславёная будзе; і радуйся з жанчынай тваёй маладосьці, любаснаю касуляю і прыгожаю сарнаю; грудзі яе хай упояць цябе ў кожны час; каханьнем яе цешся заўсёды. И навошта табе, сыне мой, захапляцца распусьніцаю і абдыміаць грудзі чужое? Бо перад вачыма Госпада ўсе шляхі чалавека, і Ён прастуе ўсе съцежкі яго. Беззаконнага ловяць уласныя беззаконьні яго, і путамі грэху свайго ён павязаны. Ён памірацьме без настайленьня і ў вялікай сваёй неразумнасці наблукаетца. Сыне мой! калі ты паручыўся за блізкага свайго і даў руку тваю за другога, і аблытаў сябе словамі вуснаў тваіх, злоўлены словамі вуснаў тваіх, зрабі ж, сыне мой, вось што: вызваліся, бо ты трапіў у рукі блізкага твойго: ідзі, упадзі да ног і ўмольвай блізкага твойго.

Высл 5:15–23; 6:1–3

вуснах Ты блізкі, але далёкі ад сэрца іх. А мяне, Госпадзе, Ты ведаеш, бачыш мяне і выпрабоўваеш сэрца маё, якое яно к Табе. Аддзялі іх, як авечак на закол, і падрыхтуй іх на дзень забіваньня. Ці доўга будзе жаліцца зямля, і трава на ўсіх палях - сохнуць? быдла і птушкі гінуць за бязбожнасць жыхароў яе; бо яны кажуць: Ён ня ўбачыць, што з намі будзе. Калі ты зь пешымі бег, і яны стамілі цябе, як жа табе спаборнічаць з конямі? і калі ў краіне мірнай ты быў у бясьпецы, дык што будзеш рабіць у павадак Ярдана. Бо і браты твае і дом бацькі твойго, і яны вераломна ўчыняюць з табою, і яны крычаць усьлед табе гучным голасам. Ня вер ім, калі яны кажуць табе і добрае. Я пакінуў Мой дом; пакінуў надзел Мой; самае ласкавае душы Маёй аддаў у руکі ворагаў яго. Доля Мая зрабілася Мне як леў у лесе; узвысіла на Мяне голас свой: за тое я ўзыненавідзеў яе. Доля Мая зрабілася ў Мяне, як стракатая птушка, на якую з усіх бакоў напалі іншыя драпежныя птушкі. Ідзене, зьбірайцеся ўсе польныя зывяры: ідзене жэрці яго. Мноства пастухоў сапсавалі Мой вінаграднік, вытапталі нагамі дзялянку Маю; любімую дзялянку Маю зрабілі пустым стэпам, зрабілі яе пустыняю, і ў запусьценыні яна плача перад Мною; уся зямля спустошана, бо ніводзін чалавек не бярэ гэтага да сэрца. Так кажа Гасподзь пра ўсіх ліхіх маіх суседзяў, якія нападаюць на надзел, які Я даў у спадчыну народу Майму, Ізраілю: вось, Я вырву іх зь зямлі іхнай, і дом Юдаў вырву з асяродзьдзя іх. Але пасыля таго, як Я вырву іх, зноў вярну і памілую іх, і прывяду кожнага ў надзел ягоны, і кожнага - у зямлю яго.

Ер 11:18–23; 12:1–11, 14–15

Пракімен, тон 8

Рабеце і давайце зарокі Госпаду, Богу вашаму.

Верш: Вядомы Бог у Юдэі; Ягонае імя вялікае ў Ізраіля.

Пс 75:12А, 2

ЧАЦЬВЕР НА ПЕРШАЙ ГАДЗІНЕ

Трапар прароцтва, тон 3

Съмерць прыняўшы за род чалавечы, і не разълюціўшыся, вызвалі ад пагібелі жыцьцё наша, Госпадзі, і выратуй нас.

Слава Айцу, і Сыну, і Святыму Духу, цяпер і заўсёды, і на вякі вякоў. Амін.

Съмерць прыняўшы за род чалавечы, і не разълюціўшыся, вызвалі ад пагібелі жыцьцё наша, Госпадзі, і выратуй нас.

Пракімен, тон 1

І няхай яны ведаюць, што Ты, Каму адзінаму імя - Гасподзь.

Верш: Божа! Не перамоўчы, не маўчы.

Пс 82:19А, 2А

Прагацтва Ераміі чытаньня

Гасподзь адкрыў мне, і я ведаю; Ты паказаў мне іхнія дзеі. А я, як паслухмянае ягня, якое вядуць на закол, і ня ведаў, што яны складаюць намыслы супрощь мяне, кажучы: “пакладзем атрутнае дрэва за ежу яму і адарвем яго ад зямлі жывых, каб і імя яго болей не спаміналася”. Але, Госпадзе Саваофе, Судзьдзя справядлівы, выпрабавальнік сэрца і нутробы! дай пабачыць мне помсту Тваю над імі, бо Табе даверыў я справу маю. Таму так кажа Гасподзь пра мужоў Анатота, якія шукаюць душы тваёй і кажуць: не прарочы ў імя Госпада, каб не памерці табе ад рук наших; таму так кажа Гасподзь Саваоф: вось, Я наведаю іх: юнакі іхнія памруць ад меча; сыны іх і дочки іх памруць з голаду. І астатку ня будзе ад іх; бо Я навяду бедства на мужоў Анатота ў год наведваньня іх. Справядлівы будзеш Ты, Госпадзе, калі я пачну судзіцца з Табою; і аднак жа буду гаварыць з Табою пра правасудзьдзе; чаму шлях бязбожных паспяховы, і ўсе вераломныя дабрашчасцяцца? Ты пасадзіў іх, і яны ўкараніліся, выраслы і даюць плод. У іхніх

ЧАЦЬВЕР НА ШОСТАЙ ГАДЗІНЕ

Трапар прароцтва, тон 1

Уздымі нас, бо мы ўпалі; / навярні нас, бо мы адварнуліся ад Цябе, Божа, / трymаючага канцы зямлі, / як Чалавекалюбы.

Слава Айцу, і Сыну, і Святыму Духу, цяпер і заўсёды, і на вякі вякоў. Амін.

Уздымі нас, бо мы ўпалі; / навярні нас, бо мы адварнуліся ад Цябе, Божа, / трymаючага канцы зямлі, / як Чалавекалюбы.

Пракімен, тон 6

Я шукаў Господа, і Ён пачуў мяне і ад усякіх небясьпекаў маіх вызваліў мяне.

Верш: Дабраслаўляю Господа ва ўсякую пору.

Пс 33:5, 2А

Прагацтва Ісаі чытаньня

У год съмерці цара Азіі бачыў я Госпада, Які сядзеў на троне высокім і ўзынесеным, і краі шатаў Ягоных напаўнялі ўвесь храм. Вакол Яго стаялі серафімы; у кожнага з іх па шэсць крылаў: двумя засланяў кожны ablічча сваё, і двумя засланяў ногі свае, і двумя лётаў. І клікалі адзін аднаму і казалі: Святы, Святы, Святы Гасподзь Саваоф! уся зямля поўная славы Ягонай! І затрэсціся бэлькі ў браме ад голасу тых, што клікалі, і дом напоўніўся дымам ахварным. І сказаў я: гора мне! загінуў я! бо я чалавек зь нячыстымі вуснамі, і жыву сярод люду таксама зь нячыстымі вуснамі, - і вочы мае бачылі Цара, Госпада Саваофа. Тады прыляцеў да мяне адзін серафім, і ў руцэ ў яго распалены вугаль, які ён узяў абцугамі з ахварніка, і дакрануўся да вуснаў маіх і сказаў: вось, гэта кранулася вуснаў тваіх, і беззаконьне тваё адведзена ад цябе, і грэх твой ачышчаны. І пачуў я голас Госпада, Які сказаў: каго Мне паслаць? і хто туды пойдзе за вас? І сказаў я: вось я, пашлі мяне. А Ён сказаў: ідзі і скажы гэтаму народу: слыхам пачуеце, і не ўразумееце; і вачыма глядзецьце, і

ня ўбачыце. Агрубела бо сэрца ў людзей гэтых, і цяжка чуюць вушым, і зъмежылі вочы свае, хай ня ўгледзяць вачыма, і не пачуюць вушым, і сэрцам не ўразуменаюць, і не навернуцца, каб Я акаліў іх. І сказаў я: ці надоўга, Госпадзе? Ён сказаў: пакуль не апусьцеюць гарады, і не застануцца без жыхароў, і дамы бязь людзей, і пакуль зямля гэтая зусім не запусьцеецца. І выдаліць Гасподзь людзей, і вялікае запусьценьне будзе на гэтай зямлі.

Іс 6:1-12

Пракімен, тон 6

Устань, прачніся на суд мой, на цяжбіну маю.

Верш: Заступіся, Госпадзе, перад тымі, хто судзіцца са мною.

Пс 34:23А, 1А

НА ВЯЧОРНЯЙ

Пракімен, тон 4

Госпадзе! ласка Твоя да нябёсаў, праўда Твоя пад хмары!

Верш: Праўда Твоя - як горы Божыя, і суды Твае - бездань вялікая!

Пс 35:6, 7А

1. Быцьця чытаньня

І вось радавод Адама: калі Бог стварыў чалавека, паводле падабенства Божага стварыў яго, мужчыну і жанчыну стварыў іх, і дабраславіў іх, і даў ім імя: чалавек, у дзень стварэння іх. Адам жыў сто трыццаць гадоў, і спарадзіў сына паводле падабенства свайго і паводле вобразу свайго, і даў яму імя: Сіф. Дзён Адама пасъля нараджэння ім Сіфа было вясімсот гадоў, і спарадзіў ён сыноў і дачок. А ўсіх дзён жыцьця Адамавага было дзесяцьсот трыццаць гадоў; і ён памёр. Сіф жыў сто пяць гадоў і спарадзіў Эноса. Пасъля нараджэння Эноса Сіф жыў вясімсот сем гадоў і спарадзіў сыноў і дачок. А ўсіх дзён Сіфавых было дзесяцьсот дванаццаць гадоў; і ён

Сэпфору. Яна нарадзіла сына, і даў яму імя: Гірсам, бо, казаў ён, я зрабіўся прыходнем у чужой зямлі.

Вых 2:11-22

Пракімен, тон 4

Ласка Твая, Госпадзе, вечная; / дзеяў рук Тваіх не пакідай.

Верш: Слаўлю Цябе ўсім сэрцам майм, перад багамі съпяваю Табе.

Пс 137:8Б, 1А

2. Ёва чытаньня

Быў дзень, калі прыйшлі сыны Божыя стаць прад Госпадам; сярод іх прыйшоў і сатана стаць прад Госпадам. І сказаў Гасподзь сатане: адкуль ты прыйшоў? И адказаў сатана Госпаду і сказаў: я хадзіў па зямлі і абышоў яе. И сказаў Гасподзь сатане: ці зъяўрнуў ты ўвагу тваю на раба Майго Ёва? бо няма такога, як ён, на зямлі: чалавек беззаганны, справядлівы, богабаязны і ўцечны ад зла, і дагэтуль цвёрды ў сваёй беззаганнасьці, а ты цъявішь Мне супроць яго, каб загубіць яго бязьвінна. И адказаў сатана Госпаду і сказаў: скuru за скuru, а за жыцьцё сваё аддасць чалавек усё, што ёсьць у яго; але працягні руку Тваю і дакраніся да косткі ягонай і плоці ягонай, - ці дабраславіць ён Цябе? И сказаў Гасподзь сатане: вось, ён у руцэ тваёй, толькі душу ягоную ашчадзі. И адышоў сатана ад ablічча Гасподняга і пабіў Ёва праказаю лятаю ад падэшвы нагі ягонай па самае цемя ягонае. И ўзяў ён сабе чарапічыну, каб скабліць сябе ёю, і сеў у попел. И сказала яму жонка ягоная: ты ўсё яшчэ цвёрды ў беззаганнасьці тваёй! згань Бога і памры. Але ён сказаў ёй: ты гаворыш, як неразумная. Няўжо добрае мы будзем прымаць ад Бога, а благога ня будзем прымаць? Ва ўсім гэтым не зграшыў Ёў вуснамі сваімі.

Ёв 2:1-10

Пракімен, тон 6

Хто баіцца Господа, / дабраславеце Господа.

Верш: Хвалеце імя Гасподняе, хвалеце, рабы Гасподнія.

Пс 134:20б, 1

НА ВЯЧОРНЯЙ

Пракімен, тон 4

Слаўце Бога нябёсаў, / бо вечная ласка Яго.

Верш: Слаўце Бога багоў, бо вечная ласка Яго.

Пс 135:26, 2

1. Выходу чытаньня

Праз доўгі час, калі Майсей вырас, сталася, што ён выйшаў да братоў сваіх і ўбачыў цяжкую працу іхню; і ўбачыў, што Егіпцянін бэе аднаго Габрэя з братоў ягоных. Паглядзеўшы туды і сюды і бачачы, што няма нікога, ён забіў Егіпцяніна і схаваў яго ў пяску. І выйшаў ён на другі дзень, і вось, два Габрэі сварацца; і сказаў ён крыўдзіцелю: навошта ты бэеш бліzkага твойго? А той сказаў: хто паставіў цябе начальнікам і судзьдзёю над намі? ці ня думаеш ты забіць і мяне, як забіў Егіпцяніна? Майсей спалохаўся і сказаў: правільна, даведаліся пра гэтую справу. І пачуў фараон пра гэтую справу і хацеў забіць Майсея; але Майсей уцёк ад фараона і жыў зямлі Мадыямскай і сеў каля калодзежа. У сьвятара Мадыямскага сем дочак. Яны прыйшлі, начэрпалі вады і напоўнілі карыты, каб напаіць авечак бацькі свайго. І прыйшлі пастухі і адагналі іх. Тады ўстаў Майсей і абараніў іх, і напаіў авечак іхніх. І прыйшлі яны да Рагуіла, бацькі свайго, і ён сказаў: што вы так хутка прыйшлі сёньня? Яны сказаў: нейкі Егіпцянін абараніў нас ад пастухоў, і нават начэрпаў нам вады і напаіў авечак. Ён сказаў дочкам сваім: дзе ж ён? навошта вы яго пакінулі? клікніце яго, і хай ён есьць хлеб. Майсюю спадабалася жыць у гэтага чалавека; і той выдаў за Майсея дачку сваю

памёр. Энос жыў дзевяноста гадоў і спарадзіў Каінана. Пасьля нараджэння Каінана Энос жыў вясамсот пятнаццаць гадоў і спарадзіў сыноў і дачок. А ўсіх дзён Эносавых было дзевяцьсот пяць гадоў; і ён памёр. Каінан жыў семдзесят гадоў і спарадзіў Малелэіла. Пасьля нараджэння Малелэіла Каінан жыў вясамсот сорак гадоў і спарадзіў сыноў і дачок. А ўсіх дзён Каінанавых было дзевяцьсот дзесяць гадоў; і ён памёр. Малелэіл жыў шэсцьцідзесят пяць гадоў і спарадзіў Ярэда. Пасьля нараджэння Ярэда Малелэіл жыў вясамсот трыццаць гадоў і спарадзіў сыноў і дачок. А ўсіх дзён Малелэілавых было вясамсот дзевяноста пяць гадоў; і ён памёр. Ярэд жыў сто шэсцьцідзесят два гады і спарадзіў Эноха. Пасьля нараджэння Эноха Ярэд жыў сто восемдзесят гадоў і спарадзіў сыноў і дачок. А ўсіх дзён Ярэдавых было дзевяцьсот шэсцьцідзесят два гады; і ён памёр. Энох жыў шэсцьцідзесят пяць гадоў і спарадзіў Мафусала. І хадзіў Энох прад Богам, пасьля нараджэння Мафусала, трыста гадоў і спарадзіў сыноў і дачок. А ўсіх дзён Эноха было трыста шэсцьцідзесят пяць гадоў. І хадзіў Энох прад Богам; і ня стала яго, бо Бог узяў яго.

Быц 5:1–24

Пракімен, тон 6

Спадзявайся на Господа, і трымайся дарогі Ягонай.

Верш: Ня гневайся на злачынцаў, не зайдросыці несправядлівым.

Пс 36:34а, 1

2. Выслоўяў Саламонавых чытаньня

Зрабі ж, сынен мой, вось што: вызваліся, бо ты трапіў у руکі бліzkага твойго: ідзі, упадзі да ног і ўмольвай бліzkага твойго; не давай сну вачам тваім і дрымоты вейкам тваім; ратуйся, як сарна з рукі, і як птушка з рукі птушканова, падыдзі да мурашкі, гультаю, паглядзі на шляхі яе, і будзь мудры. Няма ў яе ні валадара, ні прыстаўленага, ані ўпраўцы; а яна рыхтуе летам свой хлеб, зьбірае ў час жніва

пракорм свой. Дакуль ты, гультаю, будзеш ляжаць? калі ты ўстанеш ад сну твайго? Крыху пасыпіш, крыху падрэмлеш, крыху склаўшы рукі паляжыш: і прыйдзе, нібы валацуга, беднасьць твая, і галеча твая, як разбойнік. Чалавек падступны, чалавек бязбожны ходзіць зь ілжывымі вуснамі, міргае вачыма сваімі, гаворыць нагамі сваімі, дае знакі пальцамі сваімі; хітрына ў сэрцы ў яго, ён намышляе ліхое ва ўсякі час, сее разлад. Таму зъянацку прыйдзе пагібелль яго, раптам будзе разьбіты - без акаленьня. Вось гэтыя шэсцьць ненавідзіць Гасподзь, нават сем, - агіда души Яго: вочы ганарыстыя, язык хлусылівы і рукі, што праліваюць нявінную кроў, сэрца, якое куе ліхія намыслы, ногі, якія шпарка бягуць да ліхадзейства, ілжывы съведка, які хлусіць, і той, хто сее разлад між братамі. Сыне мой! захоўрай запаведзі бацькі твайго і не адкідай настаўленыя маці тваёй;

Высл 6:3–20

ПЯТНІЦА НА ШОСТАЙ ГАДЗІНЕ

Трапар прароцтва, тон 1

Днём і ноччу прыпадаем да Цябе, Госпад, / каб падаў прабачэнья грахоў душам нашым, / каб здольны былі ў міры пакланяцца Табе / і славасловіць Цябе, Чалавекалюбцу.

Слава Айцу, і Сыну, і Святыму Духу, цяпер і заўсёды, і на вякі вякоў. Амін.

Днём і ноччу прыпадаем да Цябе, Госпад, / каб падаў прабачэнья грахоў душам нашым, / каб здольны былі ў міры пакланяцца Табе / і славасловіць Цябе, Чалавекалюбцу.

Пракімен, тон 4

Госпадзе! ня выкryvай мяне ў гневе Твайм, / і не карай мяне ў гневе Твайм.

Верш: Бо стрэлы Твае ўпіліся ў мяне.

Пс 37:2, 3A

сябе Юда асуджывае, Каіфа жа мімаволі вызнае, што Ты адзін за усіх добраахвотна прымаеш съмерць, Збавіцель наш Хрысьце Божа, слава Табе!

Пракімен, тон 4

Дабраславіць цябе зь Сіёна Гасподзь, Які стварыў неба й зямлю.

Верш: Дабраславеце насеньне Госпада, усе рабы Гасподнія.

Пс 133:3, 1A

Прапоцтва Езэкійля чытаныя

I Ён сказаў мне: “сыне чалавечы! Я пасылаю цябе да сыноў Ізраілевых, да людзей непакорлівых, якія ўзбунтаваліся супроты Мяне; яны і бацькі іхня здраднікі перад Мною да гэтага самага дня. I гэтыя сыны з агрубелым абліччам і з жорсткім сэрцам, - да іх Я пасылаю цябе, і ты скажаш ім: так кака Гасподзь Бог! Ці будуць яны слухаць, альбо ня будуць, бо яны мяцежны дом; але няхай ведаюць, што быў прарок сярод іх. А ты, сыне чалавечы, ня бойся іх і ня бойся словаў іхніх, калі яны ваўчкамі і цернямі будуць табе, і ты будзеш жыць у скарпіёнаў, - ня бойся словаў іхніх і не палохайся аблічча іхняга, бо яны мяцежны дом; і кажы ім слова Mae, будуць яны слухаць альбо ня будуць, бо яны ўпартыя. А ты, сыне чалавечы, слухай, што Я буду казаць табе: ня будзь упарты, як гэты мяцежны дом; разъязві рот свой і зъеж, што Я дам табе”. I ўбачыў я, і вось рука працягнута да мяне, і вось у ёй - кніжны сувой. I Ён разгарнуў яго перад мною, і вось, сувой съпісаны быў усярэдзіне і звонку, і напісана на ім: “плач, і стогн, і гора”. I сказаў мне: “сыне чалавечы! зъеж, што перад табою, зъеж гэты сувой, і ідзі, гавары дому Ізраілеваму”. Тады я разамкнуў вусны свае, і Ён даў мне зъесці гэты сувой; і сказаў мне: “сыне чалавечы! накармі чэрава твае і напоўні нутробу тваю гэтым сувоем, які Я даю табе”; і я зъеў, і было ў роце май соладка, як мёд.

Езэк 2:3–10; 3:1–3

2. Ёва чытаньня

І быў дзень, калі сыны ягоныя і дочки ягоныя елі і віно пілі ў доме ў першароднага брата свайго. І вось, прыходзіць веснік да Ёва і кажа: валы аралі, і асыліцы пасьвіліся каля іх, як напалі Савэяне і забралі іх, а хлопчыкаў пабілі вастрыём меча; і ўратаваўся толькі я адзін, каб абвясціць табе. Яшчэ ён гаварыў, як прыходзіць другі і кажа: агонь Божы ўпаў зь неба і аблаліў авечак і хлопчыкаў і зжэр іх; і ўратаваўся толькі я адзін, каб абвясціць табе. Яшчэ ён гаварыў, як прыходзіць другі і кажа: Халдэі сталі трymа атрадамі і кінуліся на вярблюдаў і забралі іх, а хлопчыкаў пабілі вастрыём меча; і ўратаваўся толькі я адзін, каб абвясціць табе. Яшчэ гэты гаварыў, прыходзіць другі і кажа: сыны твае і дочки твае елі і віно пілі ў доме ў першароднага брата свайго; і вось, вялікі вецер прыйшоў з пустыні і ахапіў чатыры вуглы дома, і дом упаў на хлопчыкаў, і яны памерлі; і ўратаваўся толькі я адзін, каб абвясціць табе. Тады Ёў устаў і падраў вопратку на сабе, паstryг галаву сваю і ўпаў на зямлю і пакланіўся і сказаў: голы я выйшаў з чэрыва маці маёй, голы і вярнуся. Гасподзь даў, Гасподзь і ўзяў, хай будзе імя Гасподняе дабраславёна! Ба ўсім гэтым не зграшыў Ёў і не вымавіў нічога неразумнага пра Бога.

Ёв 1:13–22

СЕРАДА НА ШОСТАЙ ГАДЗІНЕ

Трапар прароцтва, тон 8

Сёньня зьбіраеца хітрае зборышча, і супраць Цябе задумалі дарэмнае. Сёньня ад згоды з імі на задушэнье сябе Юда асуджывае, Каіфа жа мімаволі вызнае, што Ты адзін за усіх добраахвотна прымаеш съмерць, Збавіцель наш Хрысьце Божа, слава Табе!

Слава Айцу, і Сыну, і Святому Духу, цяпер і заўсёды, і на вякі вякоў. Амін.

Сёньня зьбіраеца хітрае зборышча, і супраць Цябе задумалі дарэмнае. Сёньня ад згоды з імі на задушэнье

Прароцтва Ісаі чытаньня

І было ў дні Ахаза, сына Ёатамавага, сына Азii, цара Юдэйскага, Рэцын, цар Сірыйскі, і Факей, сын Рэмалінаў, цар Ізраільскі, пайшлі супроць Ерусаліма, каб заваяваць яго, - але не маглі заваяваць. І было авшвешчана дому Давідаваму, і сказана: Сірыяне разъмасціліся ў зямлі Яфрэмавай; і пахінулася сэрца ягонае і сэрца народа ягонага, як хістающа ад ветру дрэвы ў лесе. І сказаў Гасподзь Ісаю: выйдзі ты і сын твой, Шэарасуў насустреч Ахазу, да канца канала верхній сажалкі, на дарогу да поля бялільнага, і скажы яму: сачы і будзь спакойны; ня бойся, і хай не занепадае сэрца тваё і не палохаеца гэтых двух недагарэлых дымных галавешак, ад распаленага гневу Рэцына і Сірыянаў, і сына Рэмалінавага. Сірыя, Яфрэм і сын Рэмалінаў намышляюць супроць цябе ліхое, кажучы: пойдзем на Юдэю, і ўзбурым яе, і авалодаем ёю, і паставім у ёй царом сына Тавэлавага. Але Гасподзь Бог так кажа: гэта ня станеца і ня збудзеца; бо галава Сірыі - Дамаск, і галава Дамаска - Рэцын; а праз шасцьдзясят пяць гадоў Яфрэм перастане быць народам; і галава Яфрэма - Самарыя, і галава Самары - сын Рэмалінаў. Калі вы ня верыце, дык таму, што вы не засьведчаныя. І Гасподзь гаварыў далей да Ахаза, і сказаў: прасі сабе азнакі ў Господа Бога твайго: прасі альбо ў глыбіні, альбо на вышыні. І сказаў Ахаз: ня буду прасіць і ня буду спакушаць Госпада. Тады сказаў Ісая: слухайце ж, даме Давідаў! няўжо мала вам абцяжваць людзей, што вы хочаце абцяжваць і Бога майго? Дык вось Сам Гасподзь дасыць вам азнаку: вось, Дзева ва ўлоньні зачне і народзіць Сына, і дадуць імя Яму: Эмануіл.

Іс 7:1–14

Пракімен, тон 6

Пачуй, Госпадзе, малітву маю, і выслушай енкі мае.

Верш: Я сказаў: пільнавацьмуся дарогі сваёй, каб майм языком не грашыць; цугляцьму я вусны мае, пакуль

бязбожны перада мною.

Пс 38:13А, 2

НА ВЯЧОРНЯЙ

Пракімен, тон 4

Ласка Твая і праўда Твая хай няспынна ахоўваюць мяне.

Верш: Цьвёрда я спадзяваўся на Господа.

Пс 39:12Б, 2А

1. Быцьця чытаньня

Ною было пяцьсот гадоў; і спарадзіў Ной трох сыноў: Сіма, Хама і Яфета. Калі людзі началі множыцца на зямлі і радзіліся ў іх дочки, тады сыны Божыя ўбачылі дачок чалавечых, што яны прыгожыя, і бралі іх сабе за жонак, хто якую выбраў. І сказаў Гасподзь Бог: ня вечна Духу Майму быць пагарджаным людзьмі, бо яны плоць; хай будуць дні іхня сто дваццаць гадоў. У той час былі на зямлі волаты, асабліва з того часу, як сыны Божыя началі ўваходзіць да дачок людзкіх, яны началі нараджаць ім: гэта дужыя, спакон славутыя людзі. І ўбачыў Гасподзь Бог, што вялікая разбэшчанасць людзей на зямлі, і што ўсе думкі і помыслы сэрца іхняга былі ва ўсе часы ліхія; і пашкадаваў Гасподзь, што стварыў чалавека на зямлі, і засмуціўся ў сэрцы Свайм. І сказаў Гасподзь: вынішчу з улоньня зямлі людзей, якіх Я стварыў, ад чалавека да быдла, і гадаў і птушак нябесных вынішчу; бо Я пашкадаваў, што стварыў іх. А Ной здабыў мілату прад вачыма Господа Бога.

Быц 5:32; 6:1–8

Пракімен, тон 6

Зылітуйся зь мяне, вылечы душу маю

Верш: Дабрашчасны, хто дбае пра ўбогага!

Пс 40:5Б, 2А

2. Выслоўяў Саламонавых чытаньня

Сыне мой! захоўвай запаведзі бацькі твойго і не адкідай настайленыя маці тваёй; навяжы іх назаўсёды на

гаварыў, і Ён сказаў мне: “сыне чалавечы! стань на свае ногі, і Я буду гаварыць з табою”.

Езэк 1:21–28; 2:1

Пракімен, тон 4

Хай спадзяеца Ізраіль на Господа ад сёньня і вечна.

Верш: Госпадзе! ня пышлася сэрца маё і ня ўзносіліся вочы мае.

Пс 130:3, 1А

НА ВЯЧОРНЯЙ

Пракімен, тон 6

Стань, Госпадзе, на месца пакою Твайго, / Ты і каўчэг магутнасьці Тваёй.

Верш: Спамяні, Госпадзе, Давіда, і ўсе ягоныя пакуты.

Пс 131:8, 1

1. Выходу чытаньня

І выйшла дачка фараонава на раку мыцца, а прыслужніцы яе хадзілі па беразе ракі. Яна ўбачыла кош сярод трывснягу і паслала рабыню сваю ўзяць яго. Адкрыла і ўбачыла немаўля; і вось, дзіця плача; і ўмілажалілася зь яго і сказала: гэта з Габрэйскіх дзяцей. І сказала сястра яго дачцэ фараонавай: ці не схадзіць мне і ці не пакліаць да цябе карміцельку з Габрэек, каб яна мамчыла табе немаўля? Дачка фараонава сказала ёй: схадзі. Дзяўчына пайшла і паклікала маці немаўляці. Дачка фараонава сказала ёй: вазьмі гэтае немаўля і мамчы яго мне; я заплачу табе. Жанчына ўзяла немаўля і мамчыла яго. І вырасла немаўля, і яна прывяла яго да дачкі фараонавай, і ён быў у яе за сына, і дала яму імя: Майсей, бо, казала яна, я з вады дастала яго.

Вых 2:5–10

Пракімен, тон 4

Як добра і як прыемна жыць разам з братамі!

Верш: Гэта - як каштоўны алей на галаве, які съякае на бараду, бараду Ааронавую.

Пс 132:1, 2А

Слава Айцу, і Сыну, і Святыму Духу, цяпер і заўсёды, і на вякі вякоў. Амін.

Бязъмерна награшыўшым вялікадушна прабач, Выратавальнік, і удастай нас не падвергнуўшыся асуджэнню пакланіцца Твайму святыму уваскресенью, малітвамі Усячыстай Тваёй Маці, Адзіны Усяміласцявы.

Пракімен, тон 6

Хай спадзяеца Израіль на Господа; бо ў Господа літасць і вялікае ў Яго збавенне.

Верш: З глыбіні клічу Цябе, Госпадзе, Госпадзе! пачуй голас мой.

Пс 129:7, 1-2А

Працтва Езекііля чытаньня

Калі ішлі тыя, ішлі і яны; і калі тыя стаялі, стаялі і яны; і калі тыя падымаліся ад зямлі, тады наройні зь імі падымаліся і колы, бо дух жывёлін быў у колах. Над галовамі ў жывёлін было падабенства скляпеньня, як выгляд дзвіоснага крышталю, расхінутага зверху над галовамі ў іх. А пад скляпеньнем прасыціраліся крылы іхнія проста адно да аднаго, і ў кожнага было два крылы, якія пакрывалі іх, у кожнага два крылы пакрывалі целы іхнія. И калі яны ішлі, я чую шум крылаў іх, як бы шум многіх водаў, як бы голас Усемагутнага, моцны шум, як бы шум у вайсковым стане; калі яны спыняліся, - апускалі крылы свае. И голас быў са скляпеньня, якое над галовамі ў іх; калі яны спыняліся, тады апускалі свае крылы. А над скляпеньнем, якое над галовамі ў іх, было падабенства трона з выглядом як бы з каменя сапфіра; а над падабенствам прастола як бы падабенства чалавека зверху на ім. И бачыў я як бы палаочы метал, як бы выгляд агню ўсярэдзіне яго вакол; ад выгляду съцёгнаў яго і вышэй і ад выгляду съцёгнаў яго і ніжэй я бачыў як бы нейкі агонь, і звязанне было вакол яго. У якім выглядзе бывае вясёлка на аблоках падчас дажджку, такі выгляд мела гэтае звязанне вакол. Такая была ўява падабенства славы Гасподняй. Убачыўшы гэта, я ўпаў на аблічча сваё і чую голас Таго, Які

сэрца тваё, абвяжы імі шыю тваю. Калі ты пойдзеш, яны накіруюць цябе; калі ляжаш спаць, будуць ахоўваць цябе; калі прачнешся, гутарыць будуць з табою: бо запаведзь ёсьць съветач, а навука - съятло, і павучальныя наказы - дарога жыцця, каб засыцерагчы цябе ад зласлівай жанчыны, ад лісълівага языка чужынкі. Не пажадай харства яе ў сэрцы тваім, і хай не завабіць яна цябе вейкамі сваімі; бо жанчыне распуснай даюць кавалак хлеба; а замужняя жанчына палюе на дарагую душу. Хто можа ўзяць агонь запазуху, каб не прагарэла адзежа яго? Хто можа хадзіць па распаленым вугольлі, каб не апаліць ног сваіх? Тое самае бывае і з тым, хто ўваходзіць да жонкі блізкага свайго; хто дакранеца да яе, не застанеца бязь віны. Не патураюць злодзею, калі ён крадзе, каб насыціць душу сваю, калі ён галодны; але злоўлены, ён заплаціць у сем разоў, аддасцьць усю маёмасць дома свайго. А хто пералюбнічае з жанчынаю, у таго няма розуму; той губіць душу сваю, хто робіць такое; пабоі і ганьбу ён зышча, і ганьба яго не сатрэцца; бо рэўнасць - лютасць мужчыны, і не ўмілажаліцца ён у дзень помсты, ня прыме адкупу нікага, і не захоча, як бы ты ні памножыў гасцінцы. Сыне мой! памятай слова мае і запаведзі мае захавай у сабе.

Высл 6:20-35; 7:1

ТРЭЦІ ТЫДЗЕНЬ

ПАНЯДЗЕЛАК НА ШОСТАЙ ГАДЗІНЕ

Трапар прароцтва, тон 4

Лекар душаў нашых, Ты ведаеш чалавечы разум. /
Таму вылекуй хваробы нашы, / бо мы нямошлыя і
паслаблены грахамі.

Слава Айцу, і Сыну, і Святому Духу, цяпер і заўсёды,
і на вякі вякоў. Амін.

Лекар душаў нашых, Ты ведаеш чалавечы разум. /
Таму вылекуй хваробы нашы, / бо мы нямошлыя і
паслаблены грахамі.

Пракімен, тон 4

Малітва да Бога жыцьця майго. / Скажу Богу,
заступніку майму.

Верш: Як сарна імкнецца да водных патокаў, так душа
мая імкнецца да Цябе, Божа!

Пс 41:9Б–10А, 2

Прароцтва Ісаі чытаньня

Госпада Саваофа - Яго шануйце сьвята, і Ён - страх
ваш, і Ён - дрыжанье ваше! И будзе Ён сьвятыняю і
каменем спатыканья, і скалою спакусы абодвум дамам
Ізраіля, пасткай і сеткай жыхарам Ерусаліма. И многія з іх
спатыкнуцца і ўпадуць і разаб'юцца, і заблытаюцца ў сетцы
і будуць злоўленыя. Завяжы съведчанье, і запячатай
навуку пры вучнях маіх. Дык вось я спадзяюся на Госпада,
Які скаваў ablічча Сваё ад дома Якаўлевага, і спадзяюся на
Яго. Вось я і дзеци, якіх даў мне Гасподзь, мы як азнакі і
папярэджаныні ў Ізраілі ад Госпада Саваофа, Які жыве на
гары Сіён. И калі скажуць вам: зьвярнесься да
заклінальнікаў духаў памерлых і да чарадзеяў, да шаптуноў
і нутрамоўцаў, - тады адказвайце: ці не павінен народ
зьвяртацца да свайго Бога? ці пытаюцца ў мёртвых пра
жывых? Зьвяртайцесь да закона і съведчанья. Калі яны не
гавораць, як гэтае слова, дык няма ў ім съятла. И будуць

2. Ёва чытаньня

Быў чалавек у зямлі Уц, імя ягонае Ёў; і быў чалавек гэты
беззаганны, справядлівы і богабаязны і ўхіляўся ад зла. И
нарадзіліся ў яго сем сыноў і тры дачкі. Маёмасыці ў яго
было: сем тысяч дробнага быдла, тры тысячы вярблодаў,
пяцьсот пар валоў і пяцьсот асыліц і даволі многа прыслугі; і
быў чалавек гэты знакаміты больш за ўсіх сыноў Усходу.
Сыны яго сыходзіліся, ладзілі гасыціны кожны ў сваім доме, у
свой дзень, і пасылалі і запрашалі трах сясьцёў сваіх есьці і
піць зь імі. Калі ўсчыналася кола бяседных дзён, Ёў пасылаў
па іх і асьвячаў іх і, устаючы рана ранцай, прыносіў
цэласпаленне па ліку ўсіх іх. Бо казаў Ёў: можа быць, сыны
мае зграшылі і зганілі Бога ў сэрцы сваім. Так рабіў Ёў ва ўсе
такія дні. И быў дзень, калі прыйшлі сыны Божыя стаць прад
Госпадам; сярод іх прыйшоў і сатана. И казаў Гасподзь
сатане: адкуль ты прыйшоў? і адказаў сатана Госпаду і
казаў: я хадзіў па зямлі і абышоў яе. И казаў Гасподзь
сатане: ці зьвярнуў ты ўвагу сваю на раба Майго Ёва? бо
няма такога, як ён, на зямлі: чалавек беззаганны, справядлівы,
богабаязны і ўцечны ад зла. И адказаў сатана Госпаду і сказаў:
хіба задарам богабаязны Ёў? ці ня Ты вакол асланіў яго і дом
ягоны і ўсё, што ў яго? Дзеі рук ягоных Ты дабраславіў, і
статкі ягоныя шырацца па зямлі; але працягні руку Тваю і
дакраніся да ўсяго, што ў яго, - ці дабраславіць ён Цябе? И
казаў Гасподзь сатане: вось, усё, што ў яго, у руцэ тваёй;
толькі на самога не прасырай рукі тваёй. И адышоў сатана ад
аблічча Гасподняга.

Ёв 1:1-12

АЎТОРАК НА ШОСТАЙ ГАДЗІНЕ

Трапар прароцтва, тон 1

Бязъмерна награшыўшым вялікадушна прабач,
Выратавальнік, і удастой нас не падвергнуўшыся
асуджэнню пакланіцца Твайму съвятому уваскрэсенью,
малітвамі Усячыстай Тваёй Маці, Адзіны Усяміласьцявы.

Якавам, увайшлі кожны з домам сваім: Рувім, Сымон, Лявій і Юда, Ісахар, Завулон і Венъямін, Дан і Нэфталім, Гад і Асір. А ўсіх душаў, што выйшлі са съцёгнаў Якава, было семдзесят (пяць), а Язэп быў ужо ў Егіпце. И памёр Язэп і ўсе браты ягоныя і ўвесь род іхні; а сыны Ізраілевыя плодзіліся вельмі, і размножыліся, і зрабіліся яны дужа моцныя, і напоўнілася тая зямля імі. И паўстаў у Егіпце новы цар, які ня ведаў Язэпа, і сказаў народу свайму: вось, народ сыноў Ізраілевых шматлікі і дужэйшы за нас; перахітрым жа яго, каб ён ня множыўся; інакш, калі здарыцца вайна, злучыцца ён з нашымі няпрыяцелямі, і ўзбройцца супроць нас, і выйдзе зь зямлі. И паставіў над ім упраўцаў працы. И ён пабудаваў фараону Пітом і Раамсес, гарады пад склады. Але чым болей тамілі яго, тым болей ён множыўся і тым болей пашыраўся, так што пабойваліся сыноў Ізраілевых. И таму Егіпцяне жорстка прымушалі сыноў Ізраілевых да працы, і рабілі жыцьцё іхняе горкім ад цяжкай працы над глінаю і цэглою і ад усякай працы польнай, ад усякай працы, да якое прымушалі іх жорстка. Цар Егіпецкі загадаў бабкам-павітухам Габрэек, імя адной зь якіх Шыфра, а другое Фуа, і сказаў: калі вы будзеце спавіваць у Габрэек, дык назірайце пры родах: калі будзе сын, дык аддавайце яго съмерці, а калі дачка, дык няхай жыве. Але бабкі-павітухі баяліся Бога і не рабілі так, як казаў ім цар Егіпецкі, і пакідалі дзяцей жывых. Цар Егіпецкі паклікаў бабак-павітуху і сказаў ім: навошта вы робіце такую справу, што пакідаце дзяцей жывых? Бабкі-павітухі сказалі фараону: Габрэйскія жанчыны не такія, як Егіпецкія: яны здаровыя, бо перш чым прыйдзе да іх бабка-павітуха, яны ўжо родзяць. За гэта Бог рабіў добро бабкам-павітухам, а народ множыўся і вельмі памацняўся.

Вых 1:1–20

Пракімен, тон 6

Дабраслаўляем вас імем Гасподнім!

Верш: Шмат уціскалі мяне зь юнацтва майго.

Пс 128:8Б, 1А

яны бадзяцца па зямлі, жорстка ўцісканыя і галодныя; і ў часы голаду будуць злавацца, клясьці цара свайго і Бога. И паглядзяць угору, і паглядзяць на зямлю; і вось - гора і змрок, густая цемра, і будуць укінуты ў цемру. Але не заўсёды будзе змрок там, дзе цяпер ён згусціўся. Ранейшы час зынцэніў зямлю Завулонавую і зямлю Нэфталімавую; а далейшы праславіць дарогу прыморскую, зямлю заярданскую, Галілею язычніцкую. Народ, які хадзіў у цемры, убачыць съятло вялікае; на жыхароў краіны ценю съмяротнага съятло зазъязе. Ты памножыш народ, павялічыш радасць ягоную. Ён будзе весяліцца перад Табою, як весяляцца ў час жніва, як радуюцца пры падзеле здабычи. Бо ярмо, якое ўціскала яго, і жазло, якое біла яго, і кій прыгнятальніка - Ты паламаеш, як у дзень Мадыяма. Бо ўсякі абутик воіна ў часе бітвы, і вітратка, залітая крывёю, будуць аддадзены на спаленінне, на ежу агню. Бо дзіця нарадзілася нам; Сын дадзены нам; уладарства на плячах у Яго, і дадуць імя Яму: Дзівосны, Дарадца, Бог Моцны, Бацька Вечнасці, Князь Міру. Памнажэнню ўладарства Яго і міру няма краю на пасадзе Давідавым і ў царстве ў Яго, каб Яму съцвердзіць яго і ўмацаваць яго правасудзьдзем і праўдаю ад сёньня і давеку. Рупнасць Господа Саваофа зробіць гэта.

Іс 8:13–22; 9:1–7

Пракімен, тон 6

Збаўцу майго, і Бога майго.

Верш: Разваж мяне, Божа, і ўбарані маю цяжбіну.

Пс 42:5В, 1А

НА ВЯЧОРНЯЙ

Пракімен, тон 4

Хваліцьмемся Богам штодня, / і імя Тваё будзем славіць вечна.

Верш: Божа, мы чулі на вушы свае, бацькі нашыя нам апавядалі пра дзею.

Пс 43:9, 2А

1. Быцьця чытаньня

Вось жыцьцё Ноевае: Ной быў чалавек праведны і беззаганны ў родзе сваім; Ной хадзіў прад Богам. Ной спарадзіў трох сыноў: Сіма, Хама і Яфета. Але зямля разбэсьцілася прад абліччам Божым і напоўнілася зямля злачынствамі. І паглядзеў Гасподзь Бог на зямлю, і вось, яна разбэшчаная: бо ўсякая плоць скрывіла дарогу сваю на зямлі. І сказаў Гасподзь Бог Ною: канец усякай плоці прыйшоў прад аблічча Маё, бо зямля напоўнілася ад іх зладзействамі; і вось, я вынішчу іх зь зямлі. Зрабі сабе каўчэг з дрэва гофэр; адсекі зрабі ў каўчэзе і прасмалі яго смалою ўсярэдзіне і звонку. І зрабі яго так: даўжыня каўчэга трыста локцяў; шырыня яго пяцьдзясят локцяў, а вышыня яго трыццаць локцяў. І зрабі адтуліну ў каўчэзе, і ў локаць звядзі яе ўгары, і дзъверы ў каўчэг зрабі збоку яго; зладзь у ім ніжняе, другое і трэцяе жытло. І вось, Я навяду на зямлю патоп водны, каб вынішчыць усякую плоць, у якой ёсьць дух жыцьця, пад нябесамі: усё, што ёсьць на зямлі, пазбудзецца жыцьця. Але з табою Я станаўлю запавет Мой, і ўвойдзеш у каўчэг ты і сыны твае, і жонка твая і жонкі сыноў тваіх з табою. Увядзі таксама ў каўчэг з усіх жывёл, і ад кожнае плоці па пары, каб яны засталіся з табою жывыя; мужчынскага полу і жаночага хай яны будуць. З птушак паводле роду іхняга, і з быдла паводле роду іхняга, і з усіх паўзуноў зямных паводле роду іхняга, з усіх па пары ўвойдуць да цябе, каб засталіся жывыя. А ты вазьмі сабе ўсякай ежы, якою кормяцца, і зьбяры да сябе; і будзе яна табе і ім ежаю. І зрабіў Ной усё: як наказаў яму Гасподзь Бог, так ён і зрабіў.

Быц 6:9–22

Пракімен, тон 6

Зраблю імя Тваё памятным ва ўсіх пакаленіях.

Верш: Маё сэрца вылілася добрым словам.

Пс 44:18А, 2А

чатырох. І абліччы іх і крылы іх зьверху былі разьдзеленыя, але ў кожнага два крылы прылягалі адно да аднаго, а два пакрывалі целы іхня. І ішлі яны, кожнае ў свой бок перад сабою; куды дух хацеў ісьці, туды і ішлі; падчас шэсцяці свайго не азіраліся. І выгляд у гэтых жывёлін быў як выгляд распаленага вугольля, як выгляд лампадаў; агонь хадзіў паміж жывёламі, і зязнъне ад агню і маланка выходзілі з агню. І жывёліны шпарка рухаліся туды-сюды, як бліскае маланка. І я глядзеў на жывёлін, - і вось, на зямлі каля гэтых жывёлін па адным коле перад чатырма іхнімі лапамі. Выгляд колаў і будова іхня - як выгляд тапаза, і падабенства ва ўсіх чатырох - адно; і з выгляду іх і з будовы іх здавалася, быццам кола было ў коле. Калі яны ішлі, ішлі на чатыры свае бакі; падчас шэсцяці не азіраліся. А абады на іх - высокія і страшныя былі яны; абады на ўсіх чатырох вакол былі поўныя вачэй. І калі ішлі жывёлы, ішлі і колы поруч іх; а калі жывёлы падымаліся ад зямлі, тады падымаліся і колы. Куды дух хацеў ісьці, туды ішлі і яны; куды б ні пайшоў дух, і колы падымаліся наройні зь імі, бо дух жывёлін быў у колах.

Езэк 1:1–20

Пракімен, тон 4

Калі Гасподзь ня збудуе дома, / марна працуець будаўнікі яго.

Верш: Калі Гасподзь не ахавае горада, марна чувае варта.

Пс 126:1

НА ВЯЧОРНЯЙ

Пракімен, тон 6

Дабраславіць Цябе Гасподзь зь Сіёна, і ўбачыш бяспеку Ерусаліма.

Верш: Дабрашчасны кожны, хто баіцца Господа, хто ходзіць шляхамі ягонымі!

Пс 127:5А, 1

1. Выхаду чытаньня

Вось імёны сыноў Ізраілевых, якія ўвайшли ў Егіпет зъ
109

ПАКУТНЫ ТЫДЗЕНЬ

ПАНЯДЗЕЛАК НА ШОСТАЙ ГАДЗІНЕ

Трапар прароцтва, тон 6

Душою пакутуючай мы прыпадаем да Цябе, і молім Цябе, Выратавальнік сусьвету, бо Ты - Бог кабчыхся.

Слава Айцу, і Сыну, і Святому Духу, цяпер і заўсёды, і на вякі вякоў. Амін.

Душою пакутуючай мы прыпадаем да Цябе, і молім Цябе, Выратавальнік сусьвету, бо Ты - Бог кабчыхся.

Пракімен, тон 4

Калі вяртаў Гасподзь палон Сіёна.

Верш: Тады вусны нашы былі поўныя весялосці.

Пс 125:1А, 2А

Прароцтва Езекііля чытаньня

І было: на трыццатым годзе, на чацьвёртым месяцы, на пяты дзень месяца, калі я быў сярод перасяленцаў над ракой Хавар, разамкнуліся нябёсы - і я пабачыў уявы Божыя. У пяты дзень месяца (гэта быў пяты год палону цара Ёакіма), было слова Гасподняе Езекіілю, сыну Вузія, съвтара, у зямлі Халдэйскай, над ракою Хавар; і была там на ім рука Гасподняя. І я бачыў: і вось буйны вецер ішоў з поўначы, вялікая хмара і палымяны агонь, і зъянъне вакол яго, а зъ сярэдзіны яго як бы съвятло полымя зъ сярэдзіны агню; і зъ сярэдзіны яго відаць было як бы падабенства чатырох жывёлін, - і такі быў выгляд у іх: аблічча ў іх было, як у чалавека; і ў кожнага чатыры твары, і ў кожнага зъ іх чатыры крылы; а ногі ў іх простыя, і ступакі ног іхніх як ступак нагі ў цяляці, і зъялі, як бліскучая медзь (і крылы ў іх лёгкія). І руки чалавечыя былі пад крыламі ў іх, па чатырох баках іх; і твары ў іх і крылы ў іх - ва ўсіх чатырох; крылы ў іх прылягалі адно да аднаго; у час шэсьця свайго яны не азіраліся, а ішлі кожны перад сабою. Падабенства абліччаў іхніх - аблічча чалавека і аблічча ільва з правага боку ва ўсіх чатырох; а зъ левага боку - аблічча цяляці ва ўсіх чатырох і аблічча арла ва ўсіх

2. Выслоўя Саламонавых чытаньня

Ці мудрасць не заклікае? і ці розум ня ўзносіць свой голас? Яна стаіць на ўзвышаных месцах, пры дарозе, на ростанях; яна кліча каля гарадское брамы, дзе ўваходзяць у дзьверы: Да вас, людзі, даклікаюся я, і да сыноў чалавечых мой голас! Навучэцца, невукі, добраі разумнасці, зразумейце вы розум, бязглазыя. Бо ісціну вымавіць язык мой, а бязбожнасць - гідота для вуснаў маіх; усе слова вуснаў маіх слушныя; няма ў іх хітрыны і ашуканства; усе яны простыя разумнаму і справядлівия тым, хто здабыў веды. Прымече навуку маю, а ня срэбра; лепей веды, чым чыстае золата; бо мудрасць лепшая за перлы, і ўсё, чаго пажадаеш, не дараўнаецца зь ёю. Я, мудрасць, жыву з розумам, і шукаю спазнаньня ў разважлівага. Страх Гасподні - ненавідзець зло; гонар і пыху і ліхія шляхі і падступныя вусны я ненавіджу. У мяне рада і праўда: я розум, у мяне сіла. Мною цары валадараць, і праўнікі ўзаконіваюць праўду. Мною кіруюць уладыкі і вяльможы, і ўсе судзьдзі праведныя. Хто любіць мяне, тых я люблю, і хто шукае мяне, знайдуць мяне; багацце і слава са мною - скарб нятленны, і праўда; плады мае лепшыя за золата, і золата самага чыстага, і карысці ад мяне болей, чым ад чыстага срэбра. Я хаджу дарогаю праўды, съцежкамі правасудзьдзя, каб даць тым, хто мяне любіць, спадчыну добра, і скарбніцы іхнія я напаўняю.

Высл 8:1–21

АЎТОРАК НА ШОСТАЙ ГАДЗІНЕ

Трапар прароцтва, тон 7

Госпад, - Ты выратаванье наше / і абаронца ў дзень смутку. / Памілуй нас па вялікай міласці Тваёй, / Чалавекалюбы.

Слава Айцу, і Сыну, і Святому Духу, цяпер і заўсёды, і на вякі вякоў. Амін.

Госпад, - Ты выратаванье наше / і абаронца ў дзень смутку. / Памілуй нас па вялікай міласці Тваёй, /

Чалавекалюбчы.

Пракімен, тон 4

Гасподзь сілы з намі, заступнік наш Бог Якава.

Верш: Бог нам прыстанішча і сіла.

Пс 45:12, 2A

Прапоцтва Ісаі чытањня

Каб ведаў увесь народ, Яфрэм і жыхары Самарыі, якія з пыхаю і пагардлівым сэрцам кажуць: “цэглы пападалі, пабудуем з часанага каменю; сікаморы высечаны, заменім іх кедрамі”. І падыме Гасподзь супроць яго ворагаў Рэцына, і супастатаў ягоных узброіць: Сірыянаў з усходу, а Філістымлянаў з заходу; і будуць яны жэрці Ізраіля на поўную пашчу. Пры гэтым не адкасьнецца гнеў Яго, і рука Яго яшчэ прасьцёртая. Але народ не навяртаецца да Таго, Хто б'е яго, і да Господа Саваофа не прыбягае. І адсячэ Гасподзь у Ізраіля галаву і хвост, пальму і трысыціну, у адзін дзень: старац і знакаміты, - гэта галава; а прарок-ілжэнастаўнік ёсьць хвост. І правадыры гэтага народа ўядуць яго ў аблуду, і тыя, каго яны ўядуць, загінуць. Таму за юнакоў яго не парадуеца Гасподзь, і сіротаў яго і ўдоваў не пашкадуе; бо ўсе яны - крыладушнікі і ліхадзеі, і вусны ўсіх гавораць зласыліва. Пры ўсім гэтым не адкасьнецца гнеў Ягоны, і рука Яго яшчэ прасьцёртая. Бо беззаконыне, як агонь, разгарэлася; пажырае церне і калючи хмыз і палае ў нетрах лесу, - і шугаюць слупы дыму. Лютасыць Господа Саваофа апаліць зямлю, і народ зробіцца спажывай агню; не ўмілажаліцца чалавек з брата свайго. І будуць рэзаць з правага боку, і застануцца галодныя; і будуць есьці зь левага, і ня будуць сытыя; кожны будзе пажыраць плоць мышцы сваёй: Манасія - Яфрэма і Яфрэм - Манасію, абодва разам - Юду. Пры ўсім гэтым не адкасьнецца гнеў Яго, і рука Яго яшчэ прасьцёртая. Гора тым, якія ставяць несправядлівія законы і пішуць жорсткія пастановы, каб адхіліць бедных ад правасуддзя і пазбавіць правоў маламоцных з народу

ліха. У той дзень скажуць Ерусаліму: «ня бойся», і Сіёну: “хай жа ня slabnuць рукі твае! Гасподзь Бог твой сярод цябе: Ён мае сілу ўратаваць цябе; узвяяселіца за цябе радасыцю, будзе літасыцівы паводле любові Сваёй, будзе радавацца за цябе зь весялосьцю”. Наракальнікаў на радасныя съвяты Я зъбяру; твае яны, на іх цісьне паганьбенне. Вось, Я ўціну ўсіх уціскальнікаў тваіх у той час і выратую кульгавае, і зъбяру расьселянае, і прывяду іх у пашану і знакамітасыць на ўсёй гэтай зямлі паганьбення іхняга.

Саф 3:14-19

3. Прапоцтва Захарыі чытањня

Весяліся ад радасыці, дачка Сіёна: радуйся, дачка Ерусаліма: вось, Цар твой ідзе да цябе, праведны і ратавальны, лагодны, седзячы на асыліцы і на маладым асьле, сыне пад'ярэмнай. Тады зынішчу калясьніцы ў Яфрэма і коней у Ерусаліме, і зламаны будзе баявы лук; і Ён абвесыціць мір народам, і валадарства Ягонае будзе ад мора да мора і ад ракі да краёў зямлі. А што да цябе, дзеля крыві запавету твайго Я вызвалю вязняў тваіх з рова, у якім няма вады. Вяртайцесь на цьвярдыню вы, палонныя з надзеяю! Што цяпер узвяшчаю, аддам табе ўдвая. Бо як лук Я напнү Сабе Юду і напоўню лук Яфрэмам, і падыму сыноў тваіх, Сіёне, супроць сыноў тваіх, Янія, і зраблю цябе мечам барацьбіта. І явіцца над імі Гасподзь, і, як маланка, вылеціц страла Яго, і загрыміць Гасподзь Бог трубою і крочыць будзе ў бурах паўдзённых. Гасподзь Саваоф будзе абараняць іх, і яны будуць зынішчаць і таптаць прашчавыя камяні і будуць піць і шумець як ад віна, і напоўняцца як ахварнія чашы, як куты ахварніка.

Зах 9:9-15

ўбогаму. Не баіцца съюжы для сям'і сваёй, бо ўся сям'я яе апранута ў двайную адзежу. Яна робіць сабе дываны; вісон і пурпур - вопратка яе. Муж яе вядомы каля брамы, калі сядзіць са старэйшынамі зямлі. Яна робіць покрывы, і прадае, і паясы дастаўляе купцам Фінікійскім. Моц і прыгажосць яе - вопратка яе, і весела глядзіць яна ў будучыню. Вусны свае растуле з мудрасыцю, і добрая парада на языку ў яе. Яна сочыць за гаспадаркай у дому сваім і ня есьць хлеба гультайскага. Устаюць дзеци - і дагаджаюць ёй, - муж, і хваліць яе: "шмат было жонак дабрадзейных; але ты пераўзышла іх усіх". Мілавіднасць падманлівая і прыгажосць марная; а жонка, якая баіцца Господа, вартая пахвалы. Дайце ёй ад плёну рук яе, і хай праславяць яе каля брамы ўчынкі яе!

Высл 31:8–31

СЫБОТА НА ВЕЛЯКАЙ ВЯЧОРНЯЙ

1. Быцьця чытаньня

І пакліаў Якаў сыноў сваіх і сказаў: зъярэцесья, і я абвяшчу вам, што будзе з вамі ў апошнія дні; сыдзецесья і паслухайце, сыны Якава, паслухайце Ізраіля, бацьку вашага. Юда! цябе праславяць браты твае. Рука твая на хрыбце тваіх ворагаў; паклоняцца табе сыны бацькі твойго. Малады леў Юда, са здабычы, сыне мой, ты вяртаешся. Схіліўся ён, лёг, як леў і як ільвіца: хто падыме яго? Не адыдзе скіпетр ад Юды і заканадаўца ад съёгнаў ягоных, пакуль ня прыйдзе Прымірэнец, і Яму пакорлівасць народаў. Ён прывязвае да вінаграднай лазы асьляня сваё і да лазы лепшага вінаграду сына асьліцы сваёй; мые ў віне вопратку сваю і ў крыві гронак адзеньне сваё; бліскучыя вочы ад віна, і белыя зубы ад малака.

Быц 49:1–2, 8–12

2. Правоцтва Сафона чытаньня

Так казаў Госпрад: Радуйся, дачка Сіёна! троюмфуй, Ізраіле! Весяліся і радуйся ад усяго сэрца, дачка Ерусаліма! Адмяніў Гасподзь прысуд над табою, прагнаў ворага твойго! Гасподзь, цар Ізраілеў, пасярод цябе: ужо болей ня ўбачыш

Майго, каб удоваў зрабіць здабычаю сваёю і абрабаваць сіротаў. І што вы будзеце рабіць у дзень пакараньня, калі прыйдзе пагібель здалёку? Да каго ўцечаче па дапамогу? і дзе пакінене багацьце вashaе? Безь Мяне сагнуцца сярод вязняў і ўпадуць сярод забітых. Пры ўсім гэтым не адкасьнецца гнеў Ягоны, і рука Яго яшчэ прасьцёртая.

Іс 9:9–21; 10:1–4

Пракімен, тон 3

Сыпявайце Богу нашаму, сыпявайце; сыпявайце цару нашаму, сыпявайце.

Верш: Пляскайце ў далоні, усе народы, клікніце Богу голасам радасці.

Пс 46:7, 2

НА ВЯЧОРНЯЙ

Пракімен, тон 3

Вялікі Гасподзь і праслаўлены вельмі ў горадзе Бога нашага, на святоі гары Ягонай.

Верш: Бо гэты Бог ёсьць Бог наш на векі вечныя; Ён будзе павадыром нам да самае съмерці.

Пс 47:2, 15

1. Быцьця чытаньня

І сказаў Гасподзь Бог Ною: увайдзі ты і ўся сям'я твая ў каўчэг, бо цябе Я ўбачыў праведным прад Мною ў родзе гэтym; і ўсякага быдла чыстага вазьмі па сем, мужчынскага полу і жаночага, а з быдла нячыстага па два, мужчынскага полу і жаночага; таксама і з птушак нябесных чистых па сем, мужчынскага полу і жаночага, каб захаваць племя на ўсю зямлю: бо празь сем дзён Я буду выліваць дождж на зямлю сорак дзён і сорак ноchaў; і вынішчу ўсё існае, што Я стварыў, з улоньня зямлі. Ной зрабіў усё, што Гасподзь Бог наказаў яму.

Быц 7:1–5

Пракімен, тон 1

Вусны мае вымавяць мудрасьць, / а развагі сэрца майго - веданье.

Верш: Слухайце гэта, усе народы.

Пс 48:4, 2А

2. Выслоўя ў Саламонавых чытаньня

Цяпер, дзеци, паслушайце мяне; і шчасныя тыя, што будуць ахоўваць шляхі мае! Паслушайце настаўленыя, і мудрымі станьце, і не адступайцеся ад яго. Шчасны той чалавек, які слухае мяне, чуваючы дзень у дзень калі варотаў маіх і вартуючы дзъверы мае! Бо, хто знайшоў мяне, той знайшоў жыцьцё, і атрымае мілату ад Господа; а хто грэшыць супроць мяне, учынія шкоду душы маёй: усе тыя, што ненавідзяць мяне, любяць съмерць. Мудрасьць збудавала сабе дом, высекла сем слупоў ягоных, закалола ахвяру, разбавіла віно сваё і прыгатавала ў сябе гасціну; паслала слуг сваіх клікаць з вышыняў горада: “хто неразумны, хай прыйдзе сюды!” А недавумкам сказала: “ідзеце, ежце мой хлеб, і пеце віно, мною разбаўленае; адкіньце дурноту, і будзем жыць і хадзіць дарогай разважлівасці”. Не павучай блузънера, бо ганьбу сабе нажывеш, і хто асьцерагае бязбожніка - пляміць сябе. Не асьцерагай блузънера, каб ён не зьненавідзеў цябе; асьцерагай мудрага, і ён палюбіць цябе; дай настаўленыне мудраму, і ён яшчэ больш умудрыцца; навучы праўдалюбца, і ён памножыць веды. Пачатак мудрасьці - страх Гасподні, і спазнаныне Святога - разум; бо мною памножацца дні твае і дадасца табе гадоў жыцьця.

Высл 8:32–36; 9:1–11

СЕРАДА НА ШОСТАЙ ГАДЗІНЕ

Трапар прароцтва, тон 8

Госпад, падмурку справаў добных няма ў нас. / Не пагрэбуй стварэньям рук Тваіх, / міласцівы і бязгрэшны Чалавекалюбча.

ўпалі перад абліччам ягоным, і сказаі: вось, мы рабы табе. І сказаў Язэп: ня бойцеся, бо я баюся Бога; вось, вы намышлялі супроць мяне благое; але Бог абрянуў гэта на дабро, каб зрабіць тое, што цяпер ёсьць: захаваць жыцьцё вялікай колькасці людзей; дык вось, ня бойцеся: я буду карміць вас і дзяцей вашых. І супакоіў іх і гаварыў у сэрцы ім. І жыў Язэп у Егіпце сам і дом бацькі ягонага; а жыў Язэп усяго сто дзесяць гадоў. І бачыў Язэп дзяцей у Яфрэма да трэцяга роду, таксама і сыны Maxіра, сына Манаасінага, радзіліся на калені Язэпу. І сказаў Язэп братам сваім: я паміраю; але Бог наведае вас і выведзе вас зь зямлі гэтай у зямлю, пра якую прысягаўся Абрагаму, Iсааку і Якаву. І запрысягнуў Язэп сыноў Izrailevых, кажучы: Бог наведае вас, і вынесяце косьці мае адгэтуль. І памёр Язэп у сто дзесяць гадоў. І набальзамавалі яго і паклалі ў каўчэг у Егіпце.

Быц 49:33 – 50:26

Пракімен, тон 4

Той, хто надзею кладзе на Господа, як гары Сіён, не захістаетца, стаяцьме вечна.

Верш: Бо не пакіне Гасподзь жазла бязбожных надоляю праведных.

Пс 124:1, 3А

2. Выслоўя ў Саламонавых чытаньня

Размыкай вусны свае за безгалосага і дзеля абароны ўсіх занядбаных. Размыкай вусны свае дзеля правасудзьдзя і дзеля беднага і гаротнага. Хто знайдзе дабрадзейную жонку? цана яе вышэй за жэмчуг. Пэўнае ў ёй сэрца мужа яе, і не застанецца ён бяз прыбытку. Яна аддае яму дабром, а ня злом, ва ўсе дні жыцьця свайго. Здабывае воўну і лён, і ахвотна працуе сваімі рукамі. Яна, як купецкія караблі, здалёку вязе свой хлеб. Яна ўстае на досьвітку, і раздае ежу ў доме сваім і належнае слугам сваім. Падумае пра поле, і купляе яго; ад плёну рук сваіх садзіць вінаграднік. Апярэзвae сілаю съцёгны свае і мачуе мышцы свае. Яна адчувае, што занятак яе добры, і - съветач яе ня тухне і ўначы. Працягвае руکі свае да прасыніцы, і пальцы яе бяруцца за верацяно. Далоню сваю яна растуляе беднаму, і руку сваю падае

ложак, і сканаў, і прылучаны быў да народу свайго. Язэп прыпаў да аблічча бацькі свайго, і цалаваў яго. І загадаў Язэп слугам сваім - урачам, бальзамаваць бацьку яго; і ўрачы набальзамавалі Ізраіля. І споўнілася яму сорак дзён, бо столькі дзён патрабуеца на бальзамаванье, і аплаквалі яго Егіпцяне семдзесят дзён. А калі мінуліся дні плачу па ім, Язэп сказаў прыдворным фараона, кажучы: калі я здабыў упадабанье ў вачах ваших, дык скажэце фараону так: бацька мой загадаў мне, сказаўшы: вось, я паміраю; у магіле маёй, якую я выкапаў сабе ў зямлі Ханаанскай, там пахавай мяне. І цяпер я хацеў бы пайсьці і пахаваць бацьку майго і вярнуцца. І сказаў фараон: ідзі і пахавай бацьку твойго, як ён загадаў табе. І пайшоў Язэп хаваць бацьку свайго. І пайшлі зь ім усе слугі фараона, старэйшыны дома ягонага і ўсе старэйшыны зямлі Егіпецкай, і ўвесь дом Язэпа, і браты яго, і дом бацькі ягонага. Толькі дзяцей сваіх і дробнае і буйное быдла сваё пакінулі ў зямлі Гесэм. Зь ім выправіліся таксама калісьніцы і вершнікі, так што гурт быў вельмі вялікі. І дайшлі яны да Гарэн-гаатада каля Ярдана і плакалі там плачам вялікім і вельмі моцным; і ўчыніў Язэп жалобу па бацьку сваім сем дзён. І бачылі жыхары зямлі той, Хананэ, плач у Гарэн-гаатадзе, і сказаў: вялікі плач гэты ў Егіпцян! Таму дадзена імя мясціне той: плач Егіпцян, што каля Ярдана. І зрабілі сыны Якава зь ім, як ён наказаў ім; і занеслы яго сыны ў зямлю Ханаанскую і пахавалі яго ў пячоры на полі Махпэла, якую купіў Абрагам з полем ва ўласнасць на пахаванье Эфрону Хэтэяніна, каля Мамрэ. І вярнуўся Язэп у Егіпет, сам і браты ягоныя, і ўсе, хто хадзіў зь ім хаваць бацьку ягонага, пасыля пахаванья ім бацькі свайго. І ўбачылі браты Язэпавыя, што памёр бацька іхні, і сказаў: што, калі Язэп зьненавідзіць нас і захоча адпомсціць нам за ўсё ліха, якое мы яму зрабілі? І паслалі яны сказаць Язэпу: бацька твой перад съмерцю сваёю наказваў, кажучы: так скажэце Язэпу: даруй братам тваім віну і грэх іхні, бо яны зрабілі табе благое. І сёньня даруй правіны рабоў Бога бацькі твойго. Язэп плакаў, калі яму казалі гэта. Прыйшлі і самыя браты ягоныя, і

Слава Айцу, і Сыну, і Святому Духу, цяпер і заўсёды, і на вякі вякоў. Амін.

Госпад, падмурку справаў добных няма ў нас. / Не пагрэбуй стварэньям рук Тваіх, / міласцявы і бязгрэшны Чалавекалюбча.

Пракімен, тон 4

Прынясі Богу ў ахвяру падзяку, / і выконвай твае абязаныні Ўсіявышняму.

Верш: Бог над багамі, Гасподзь, прамовіў, / і заклікае зямлю, ад усходу сонца да заходу.

Пс 49:14, 1

Прароцства Ісаі чытаныня

І станецца: калі Гасподзь завершыць усю Сваю дзею на гары Сіёне і ў Ерусаліме, скажа: пагляджу на посыпех пыхлівага сэрца цара Асірыйскага і на славалюбства высока паднятых вачэй ягоных. Ён кажа: сілаю руکі маёй і маёю мудрасцю я зрабіў гэта, бо я разумны: і перастаўляю межы народаў, і разбураю скарбы іхня, і скідаю з тронаў, як волат; і рука мая захапіла багацце народаў, як гнёзды; і як забіраюць пакінутыя ў іх яйкі, так забраў я ўсю зямлю, і ніхто не варухнуў крылом і не раззвязаў рота і ня пікнуў. Ці пахваляеца сякера перад тым, хто сячэ ёю? Ці ганарыща піла перад тым, хто яе рухае? Хіба жазло паўстае на таго, хто падымае яго; хіба кій падымаецца на таго, хто ня дрэва! За тое Гасподзь, Гасподзь Саваоф, пашле сухоты на тлустых яго і сярод знакамітых яго запаліць полымя, як полымя агню. Святыні Ізраіля будзе агнём, і Святыя яго - полымем, якое спаліць і зжарэ церне яго і бадзякі яго за адзін дзень; і славуты лес яго і сад яго, ад душы да цела, вынішчыць; і ён будзе, як чэзлы прысымертнік. І рэшта дрэў лесу будзе такая малая лікам, што дзіця зможа зрабіць воніс. І будзе ў той дзень: рэшта Ізраіля і хто ўратуеца з дома Якава, ня будуць больш спадзявацца на таго, хто пабіў іх, а пакладуць надзею на Господа, Святуога Ізраілевага, са шчырым сэрцам.

Іс 10:12-20

Пракімен, тон 6

Зылітуйся, Божа, зь мяне ў вялікай ласцы Тваёй.

Верш: Чыстае сэрца ўмацуй ува мне, Божа.

Пс 50:3А, 12А

НА ВЯЧОРНЯЙ

Пракімен, тон 4

Надзею кладу на міласьць Божую на векі вечныя

Верш: Чаго хвалішся злачынствам, магутны?

Пс 51:10Б, 3А

1. Быцьця чытаньня

А Ною было шэсцьсот гадоў, як патоп водны прыйшоў на зямлю. І ўвайшоў Ной і сыны ягоныя, і жонка яго і жонкі сыноў ягоных зь ім у каўчэг ад водаў патопу. і з быдла чыстага і з усіх паўзуноў зямных па пары, мужчынскага полу і жаночага, увайшлі да Ноя ў каўчэг, як Гасподзь Бог наказаў Ною.

Быц 7:6–9

Пракімен, тон 4

Калі Бог скасуе палон народу Свайго

Верш: Сказаў шаленец у сэрцы сваім: няма Бога.

Пс 52:7Б, 2А

2. Выслоўя ў Саламонавых чытаньня

Сыне мой! калі ты змудрыў, мудры для сябе; і калі ўзбуяў, дык адзін і пацерпіш. Жанчына бяз розуму - крыклівая, дурніца - ні ў чым не абазнаная, сядзе каля дзвіярэй дома свайго на крэсьле, на гарадскіх вышынях, каб клікаць тых, хто дарогаю ідзе, хто праста сваёю дарогай ідзе: “хто дурны, заварочвай сюды!”, а неразумным кака яна: “вада крадзеная салодкая, і ўтоены хлеб смачны”. Але ня ведае ён, што мёртвия там, у глыбіні апраметнай запрошаны ёю.

Высл 9:12–18

гаях, адзін за адным, ядуць съвіое мяса і мярзоту і мышэй, - усе загінуць, кажа Гасподзь. Бо Я ведаю ўчынкі іхнія і думкі іхнія; і вось, прыйду сабраць усе народы і роды, і яны прыйдуць і ўбачаць славу Маю. І пакладу на іх азнаку, і пашлю з выратаваных ад іх да народаў: у Тарсіс, у Пулу і Луду, да тых, што напінаюць лук, у Тубалу і Явану, на далёкія астравы, якія ня чулі пра Мяне і ня бачылі славы Маёй; і яны абвесцяць народам славу Маю і прадставяць усіх братоў ваших ад усіх народаў у дарунак Госпаду на конях і калясьніцах, і на насілках і на мулах і на борздых вярблюдах, - на съвятую гару Маю, у Ерусалім, кажа Гасподзь, - падобна на тое, як сыны Ізраілевыя прыносяць дарунак у дом Госпада ў чыстай пасудзіне. Зь іх буду браць таксама ў съвяшчэннікі і лявіты, кажа Гасподзь. Бо, як новае неба і новая зямля, якія я ствару, заўсёды будуць перад абліччам Майм, кажа Гасподзь, так будзе і насеньне ваша і імя ваша. Тады зь месяца ў месяц і з суботы ў суботу будзе прыходзіць усякая плоць перад аблічча Маё на пакланеньне, кажа Гасподзь. І будуць выходзіць, і ўбачаць трупы людзей, што адступіліся ад Мяне: бо чарвяк іх не памрэ, і агонь іх не пагасыне; і будуць яны мярзотаю для ўсякай плоці.

Іс 66:10–24

Пракімен, тон 6

Зылітуйся з нас, Госпадзе, зылітуйся з нас.

Верш: ўздымаю вочы мае да Цябе, Хто жыве ў нябесах!

Пс 122:3А, 1

НА ВЯЧОРНЯЙ

Пракімен, тон 6

Дапамога нашая ў імені Госпада, Які стварыў неба і зямлю.

Верш: Калі б не Гасподзь быў з намі, - хай скажа Ізраіль.

Пс 123:8, 1

1. Быцьця чытаньня

І скончыў Якаў наказы сынам сваім, і згарнуў ногі свае ў

ПЯТНІЦА НА ШОСТАЙ ГАДЗІНЕ

Трапар прароцтва, тон 5

Бязлітасны гнеў, Госпад, - Твая пагроза грэшнікам. /
Мы ня годныя ўзыняць вочы нашы да Цябе і маліць аб
міласыці Тваёй. / Гневам і абурэнням не забей нас, /
створаных рукой Тваёй.

Слава Айцу, і Сыну, і Святому Духу, цяпер і заўсёды,
і на вякі вякоў. Амін.

Бязлітасны гнеў, Госпад, - Твая пагроза грэшнікам. /
Мы ня годныя ўзыняць вочы нашы да Цябе і маліць аб
міласыці Тваёй. / Гневам і абурэнням не забей нас, /
створаных рукой Тваёй.

Пракімен, тон 4

Дзеля дома Господа, Бога нашага, зычу табе добра.

Верш: Усьцешыўся я, калі мне сказалі: пойдзем у дом
Гасподні.

Пс 121:9, 1

Прароцтва Ісаі чытаньня

Весялецца зь Ерусалімам і радуйцеся за яго, усе, хто
любіць яго! парадуйцеся зь ім радасыцю ўсе, хто скардзіўся
на яго, каб вам карміцца і насычацца ад саскоў суцяшэнняў
ягоных, упівацца і мець асалоду ад лішку славы Ягонай. Бо
так кажа Гасподзь: вось, Я пасылаю да яго спакой, як раку, і
багацьце народаў - як паток, што разыліваецца, для асалоды
вашай; на руках насіцьмуць вас і на каленях будуць песьціцы.
Як суцяшае каго-небудзь маці яго, так суцешу вас Я, і вы
будзеце суцешаныя ў Ерусаліме. І ўбачыце гэта, і парадуецца
сэрца ваша, і косьці вашыя расцьзвітуць, як маладая зеляніна,
і растуліцца рука Господа рабам Яго, а на ворагаў Сваіх Ён
разгневаецца. Бо вось, прыйдзе Гасподзь у агні і калясьніцы
Яго - як віхура, каб выліць гнеў Свой зь лютасыцю і
дараваньне Сваё з палаючым агнём. Бо Гасподзь у агні і
мечам Свайм учыніць суд над усякаю плоцьцю, і многа будзе
пабітых Госпадам. Тыя, якія асьвячаюць і ачышчаюць сябе ў

ЧАЦЬВЕР НА ШОСТАЙ ГАДЗІНЕ

Трапар прароцтва, тон 3

Калі Ты, Чалавекалюбы, зважаць на правіны будзеш,
тады якую маем надзею на выратаваньня? / Але ў
штодрасыці Тваёй, пашлі з вышыняў, Госпадзі, дапамогу
народу Твайму.

Слава Айцу, і Сыну, і Святому Духу, цяпер і заўсёды,
і на вякі вякоў. Амін.

Калі Ты, Чалавекалюбы, зважаць на правіны будзеш,
тады якую маем надзею на выратаваньня? / Але ў
штодрасыці Тваёй, пашлі з вышыняў, Госпадзі, дапамогу
народу Твайму.

Пракімен, тон 4

Божа! імем Тваім уратуй мяне, і сілаю Тваёю судзі
мяне.

Верш: Божа! пачуй малітву маю; уваж словам вуснаў
маіх.

Пс 53:3, 4

Прароцтва Ісаі чытаньня

І станецца ў той дзень: да кораня Есэевага, які стане
нібы сыцяг народам, зъвернуцца язычнікі, - і спакоем яго
будзе слава. І станецца ў той дзень: Гасподзь зноў узынясе
руку Сваю, каб вярнуць Сабе рэшту народу Свайго, які
застанецца ў Асура, і ў Егіпце, і ў Патросе, і ў Хусе, і ў
Эламе, і ў Сэнаары, і ў Эмаце, і на выспах у моры. І падыме
сыцяг язычнікам і зъбярэ выгнанцаў Ізраіля, і расьсияных
Юдэяў скліча ад чатырох краёў зямлі. І спыніцца
зайздрасыць Яфрэмавая, і супраціўцы Юды будуць
вынішчаны. Яфрэм ня будзе зайздросыць Юду, і Юда ня
будзе ўціскаць Яфрэма. І паляціць поруч зь
Філістымлянамі на захад, абраабуюць усіх дзяцей Усходу;
на Эдома і Маава накладуць руку сваю, і дзеци Амонавія
будуць падданцамі іхнімі. І высушыць Гасподзь затоку
мора Егіпецкага, і ўзынясе руку Сваю на раку ў моцным

ветры Свайм, і падзеліць яе на сем ручайн, так што ў сандалях можна будзе пераходзіць яе. Тады рэшце народу Яго, які застанецца ў Асуре, будзе вялікая дарога, як гэта было Ізраілю, калі ён выходзіў зь зямлі Егіпецкай. И скажаш у той дзень: слаўлю Цябе, Госпадзе; Ты гневаўся на мяне, але адвёў гнеў Твой і суцешыў мяне. Вось, Бог - ратунак мой: спадзяюся на Яго, і не баюся; бо Гасподзь - сіла мая, і песня мая - Гасподзь; і Ён быў мне збавеньнем.

Iс 11:10–16; 12:1–2

Пракімен, тон 7

Пачуй, Божа, малітву маю, і ад маленъя майго не хавайся.

Верш: Уваж мне і пачуй мяне.

Пс 54:2, 3А

НА ВЯЧОРНЯЙ

Пракімен, тон 6

Зылітуйся, Божа, зь мяне. / Бо чалавек хоча мяне праглынуць; / кожнага дня на мяне нападаючы, уціскае мяне.

Верш: Цэлы дзень ворагі віжуаць за мною заўзята

Пс 55:2, 3А

1. Быцьця чытаньня

На шасьцістым годзе жыцьця Ноевага, на другім месяцы, на сямнаццаты дзень месяца, у гэты дзень адчыніліся ўсе крыніцы вялікай бездані, і вокны нябесныя адчыніліся; і ліў на зямлю даждж сорак дзён і сорак ноchaў. У гэты самы дзень увайшоў у каўчэг Ной, і Сім, Хам і Яфэт, сыны Ноевыя, і жонка Ноева, і трох жонкі сыноў ягоных зь імі. Яны, і ўся жывёла паводле роду іхняга, і ўсякае быдла паводле роду яго, і ўсе гады, паўзуны па зямлі, паводле роду іхняга, і ўсё лётнае паводле роду ягонага, усе птушкі, усе крылатыя. И ўвайшлі да Ноя ў каўчэг па пары ад усякай плоці, у якой ёсьць дух жыцьця; і тыя, што ўвайшлі, мужчынскі і жаночы пол усякай плоці ўвайшлі, як наказаў яму Гасподзь Бог. И зачыніў Гасподзь за ім. И доўжылася на зямлі паводка сорак дзён, і

2. Выслоўя Саламонавых чытаньня

Сыне мой! калі сэрца тваё будзе мудрае, парадуеца і маё сэрца; і душа мая будзе радавацца, калі вусны твае будуць казаць слушна. Хай не зайдзросыць сэрца тваё грэшнікам; а хай будзе яно ва ўсе дні ў страху Гасподнім; бо ёсьць будучыня, і надзея твая ня страчана. Слухай, сынне мой, і будзь мудры, і кіруй сэрца тваё на прости шлях. Ня будзь сярод тых, што ўпіваюцца віном, сярод тых, што аб'ядоўца мясам: бо п'яніца і ненаяда зьбяднеоць, а санлівец апранеца ў рыzmanы. Слухайся бацькі твайго: ён спарадзіў цябе; і не пагарджай маці тваёй, калі яна будзе старая. Купі ісьціну, і не прадавай мудрасьці і разумнага вучэнъя. Радуеца бацька праведніка, і, хто нарадзіў мудрага - радуеца маці твая, якая цябе нарадзіла. Сыне мой! аддай сэрца тваё мне, а вочы твае хай сочаць за шляхамі маймі: бо распусыніца - глыбокая прорва, а чужая жонка - вузкі калодзеж; яна, як разбойнік, сядзіць у засадзе і памнажае сярод людзей здраднікаў. У каго гора? у каго нядоля? у каго бяспрычынныя раны? у каго чырвоныя вочы? У тых, што доўга сядзяць за віном, што прыходзяць скаштаваць віна неразьведзенага. Не глядзі на віно, як яно чырванее, як яно прамяніцца ў келіху, як яно роўненъка ліеца; пазней яно ўкусіць, як змей, і ўджаліць, як асыпід; вочы твае будуць глядзець на чужых жонак, і сэрца тваё загаворыць распуснае; і ты будзеш, як заснулы сярод мора і як на версе мачты. И скажаш: “білі мяне, мне не балела, штурхалі мяне, і я не адчуваў. Калі прачнуся, зноў буду рабіць тое самае.” Не зайдзросыці ліхім людзям і ня прагні быць зь імі: бо пра наслыле думае сэрца іхняе, і пра ліхое гавораць вусны іхня. Мудрасьцю ладзіцца дом і розумам сталюеца, і праз гаспадарчасьць нутро яго напаўняеца ўсякай каштоўнай і прыемнай маёмасцю. Чалавек мудры - дужы, і чалавек разумны мацуе сілу сваю.

Высл 23:15–35; 24:1–5

Пракімен, тон 4

Пацяку шляхам запаведзяў Тваіх, / калі Ты расшырыш сэрца маё.

Верш: Пакажы мне, Господзе, шлях пастановаў Тваіх, і я буду трymацца яго да канца.

Пс 118:32, 33

НА ВЯЧОРНЯЙ

Пракімен, тон 6

Да Господа зьвярнуўся я ў скрусе маёй, і Ён пачуў мяне.

Верш: Госпадзе! ратуй душу маю ад вуснаў манлівых, ад языка падступнага!

Пс 119:1, 2

1. Быцьця чытаньня

І выправіўся Ізраіль з усім, што ў яго было, і прыйшоў у Вірсавію, і прынёс ахвяры Богу бацькі свайго Ісаака. І сказаў Бог Ізраілю ва ўяве начной: Якаве! Якаве! Ён сказаў: вось я. Бог сказаў: Я Бог, Бог бацькі твой; ня бойся ісьці ў Егіпет, бо там павяду ад цябе народ вялікі; Я пайду з табою ў Егіпет, я і выведу цябе назад; Язэп сваёю рукою закрые очы твае. Якаў выправіўся з Вірсавіі; і павезьлі сыны Ізраілевыя Якава, бацьку свайго і дзяцей сваіх і жонак сваіх на каліасыніцах, якія паслаў фараон, каб прывезьці яго. І ўзялі яны быдла сваё і маёмасьць сваю, якую набылі ў зямлі Ханаанскай, і прыйшлі ў Егіпет, - Якаў і ўвесь род ягоны зь ім. Сыноў сваіх і ўнукаў сваіх з сабою, дачок сваіх і ўнучак сваіх і ўвесь род свой прывёў ён з сабою ў Егіпет.

Быц 46:1–7

Пракімен, тон 6

Гасподзь аслоніць цябе ад усякага ліха; ахавае душу тваю Гасподзь.

Верш: Падымаю очы мае ўгору, адкуль прыйдзе дапамога мая.

Пс 120:7, 1

памножылася вада і падняўся каўчэг, і ён узвысіўся над зямлёю; а вада мацнела і вельмі множылася на зямлі, і каўчэг плаваў па паверхні водаў. І ўзмацнела вада на зямлі незвычайна, так што пакрыліся ўсе высокія горы, якія ёсьць пад усім небам: на пятнаццаць локцяў паднялася над імі вада, і пакрыліся горы. І зынежыцы ўсякая плоць, якая рухаецца па зямлі, і птушкі і быдла, і звяры і ўсе гады, якія поўзаюць па зямлі, і ўсе людзі; усё, што мела дыханье духу жыцця ў ноздрах сваіх на сушы, памерла. Зынішчылася кожная істота, якая была на паверхні; ад чалавека да быдла, і гадаў і птушак нябесных, усё зынішчылася зь зямлі: застаўся толькі Ной, і што было зь ім у каўчэзе. А вада мацнела на зямлі сто пяцьдзясят дзён. І ўспомніў Бог пра Ноя, і пра ўсю жывёлу, і пра ўсё быдла, якія былі зь ім у каўчэзе; і навёў Бог вецер на зямлю, і воды спыніліся. І зачыніліся крыніцы бездані і вокны нябесныя, і перастаў даждж зь неба. А вада спаквала вярталася зь зямлі, і почала ўбываць вада праз сто пяцьдзясят дзён.

Быц 7:11–24; 8:1–3

Пракімен, тон 7

Зылітуйся, Божа, зь мяне, зылітуйся; бо на Цябе спадзяеца душа мая

Верш: І ў цяні крылаў Тваіх я схаваюся, пакуль ня мінуцца нягоды

Пс 56:2А, 2Б

2. Выслоўя Саламонавых чытаньня

Выслоўі Саламона. Сын мудры радуе бацьку, а сын бязглазды - засмучэнъне маці ягонай. Не даюць карысыці скарбы няправедныя, а праўда ратуе ад съмерці. Не дапусыць Гасподзь, каб галадала душа праведнага, а зъдзірства бязбожных адкіне. Лянівая рука робіць бедным, а рука руплівая ўзбагачае. Хто зьбірае летам - сын разумны, а хто съпіць у жніва - сын шалапутны. Дабраславенъні - на галаву праведнага, а вусны бязбожным затуліць насільле. Памяць пра праведнага дабраславёная будзе, а імя бязбожных

спаганьбіцца. Мудры сэрцам прымае запаведзі, а бязглудзы вуснамі спатыкненца. Хто ходзіць у беззаганнасці, той ходзіць бяспечна; а хто скрыўляе шляхі свае, той будзе выкрыты. Хто міргае вачыма, той чыніць прыкрасыць, а бязглудзы вуснамі спатыкненца. Вусны праведніка - крыніца жыцця, а вусны бязбожным затуліць насільле. Няnavісьць будзіць разлад, любоў акупае ўсе грахі. На вуснах у разумнага мудрасыць, а на целе ў дурнога - дубец. Мудрыя зъберагаюць веды, а вусны немысьля - блізкая пагібел. Маёмасыць багатага - моцны горад яго, бяды бедным - іхняе ўбоства. Праца праведнага - на жыцьцё, прыбытак бязбожнага - на грэх. Хто захоўвае настаўленыне, той на дарозе да жыцця; а хто пагарджае засыярогай - блукае. Хто хавае няnavісьць, у таго вусны ілжывыя; і хто пашырае паклёпы - неразумны. Пры шматслоўі ня ўнікнуць грэху, а хто стрымлівае вусны свае - разумны. Чыстае срэбра - язык праведнага, а сэрца бязбожных - нікчэма. Вусны праведнага пасвяць многіх, а неразумныя мруць ад нястачы глузду. Дабраславенъне Гасподняе - яно ўзбагачае і смутку з сабой ня прыносіць.

Высл 10:1-22

ПЯТНІЦА НА ШОСТАЙ ГАДЗІНЕ

Трапар прароцтва, тон 8

Госпад, Ты моцью слова Твойго ўсё зрабіў / і ад нябыцця да быцця і нас прывёў. / Тому молімся: / “Бязгрэшны Госпад, / не перадавай нас беззаконьям нашым!”

Слава Айцу, і Сыну, і Святому Духу, цяпер і заўсёды, і на вякі вякоў. Амін.

Госпад, Ты моцью слова Твойго ўсё зрабіў / і ад нябыцця да быцця і нас прывёў. / Тому молімся: / “Бязгрэшны Госпад, / не перадавай нас беззаконьям нашым!”

Тваіх, / бо заўсёды мы на Цябе, Усямагутнага, пакладалі надзею нашу. / Молімся: / “Дапамагі нам!”

Слава Айцу, і Сыну, і Святому Духу, цяпер і заўсёды, і на вякі вякоў. Амін.

Узгадай, не запамятаўай, Госпад, маленьня слугаў Тваіх, / бо заўсёды мы на Цябе, Усямагутнага, пакладалі надзею нашу. / Молімся: / “Дапамагі нам!”

Пракімен, тон 4

Вось брама Господа, праведныя ўвойдуць у яе..

Верш: Слаўце Господа, бо Ён добры.

Пс 117:20, 1А

Прароцтва Ісаі чытаныня

Так кажа Гасподзь: калі ў вінаграднай гронцы ёсьць сок, тады кажуць: не пашкодзь яе, бо ў ёй добрае слаўленыне; тое самае зраблю Я і дзеля рабоў Maix, каб ня ўсіх загубіць. Я ўтвару ад Якава семя, і ад Юды - спадкаемца гор Maix, і ўспадкуюць гэта выбранцы Mae, і рабы Mae будуць жыць там. І будзе Сарон пашаю авечкам і даліна Ахор - месцам адпачынку валам народу Майго, які знайшоў Мянэ. А вас, якія пакінулі Господа, забылі святую гару Маю, гатуецце трапезу Гаду і распускаецце поўную чару Мне, вас асуджаю Я пад меч, і ўсе вы схіліцесь на закол, бо Я клікаў - і вы не адказвалі, казаў - і вы ня слухалі, а рабілі ліхое ў вачах Maix і выбіралі тое, што было не даспадобы Мне. Таму так кажа Гасподзь Бог: вось, рабы Mae будуць есці, а вы будзеце галадаць; рабы мае будуць піць, а вы зынемагацьмеце ад смагі; рабы Mae будуць весяліцца, а вы будзеце ў сораме; рабы Mae съпявацьмуць ад сардэчнай радасыці, а вы будзеце крычаць ад сардэчнай скрухі і галасіць ад заняпаду духу. І пакіненце імя ваша выбраным Maim на пракляцьце; і заб'е цябе Гасподзь Бог, а рабоў Сваіх назаве іншым імем, якім хто будзе дабраслаўляць сябе на зямлі, будзе дабраслаўляцца Богам ісцінны; і хто будзе прысягацца на зямлі, будзе прысягаць Богам ісцінны, - бо ранейшыя смуткі будуць забытыя і схаваныя ад вачэй Maix.

Іс 65:8-16

цалаваў усіх братоў сваіх і плакаў, абдымуючы іх. Потым гутарылі зь ім браты ягоныя. Прайшла ў дому фараонавым чутка, што прыйшлі браты Язэпавы; і прыемна было фараону і рабам ягоным. І сказаў фараон Язэпу: скажы братам тваім: вось, што зрабеце: наўочче быдла ваша і ступайце ў зямлю Ханаанскую;

Быц 43:26–31; 45:1–17

Пракімен, тон 4

Гасподзь сіла мая і песьня; Ён зрабіўся выратаваньнем майм.

Верш: Усе народы абступілі мяне, але імем Гасподнім я іх скінуў

Пс 116:9, 1

2. Выслоўя Саламонавых чытаньня

Хто беражэ вусны свае і язык свой, той асланяе ад бяды душу сваю. Пыхлівы злодзеи - блузънер імя яму - дзее ў запале пыхі. Прагнасьць гультая заб'е яго, бо руکі ў яго адмаўляючца працеваць; кожны дзень ён моцна прагне, а праведнік дае і не шкадуе. Ахвяра бязбожных - агіднасьць, асабліва калі з хітрасцю прыносяць яе. Ілжывы съведка загіне, а чалавек, які кажа, што ведае, будзе гаварыць заўсёды. Чалавек бязбожны дзёрзкі тварам сваім, а праведны трymае праста шлях свой. Няма мудрасці і няма розуму і няма вады - насуперак Госпаду. Каня рыхтуюць на дзень бітвы, але перамога - ад Госпада. Добрае імя лепшае за вялікае багацьце, і добрая слава лепшая за срэбра і золата. Багаты і бедны сустракаючца адзін з адным; таго і другога стварыў Господзь. Разумны бачыць бяду і хаваецца; а нявопытны ідуць наперад, прымаюць кару. За пакораю ідзе съледам страх Господні, багацьце і слава і жыцьцё.

Высл 21:23–31; 22:1–4

ЧАЦЬВЕР НА ШОСТАЙ ГАДЗІНЕ

Трапар прароцтва, тон 1

Узгадай, не запамятавай, Госпад, маленьня слугай

Пракімен, тон 6

А праведны ўсьцешыцца; / помсту пабачыўши.

Верш: Няўжо-такі праўду вы кажаце.

Пс 57:11А, 2А

Прароцтва Ісаі чытаньня

Так кажа Госпад: Падымеце съцяг на голай гары, узвысьце голас; махнече ім рукою, каб ішлі ў браму ўладароў. Я даў наказ выбрancам Маім, і заклікаў на выкананье гневу Майго моцных Maix, якія трымфуюць у велічы Маёй. Вялікі гоман на горах, як бы шматлікага народу, мяцежны гул царстваў і народаў, што сабраліся разам: Гасподзь Саваоф азірае баявое войска. Ідуць з далёкай краіны, ад краю неба, Гасподзь і носьбіты гневу Ягонага, каб зынішчыць усю зямлю. Галасеце, бо дзень Госпада блізкі, - ідзе, як разбуральная сіла ад Усемагутнага. Таму руکі ва ўсіх апусціліся, і сэрца ў кожнага чалавека растала. Жахнуліся, курчы і боль ахапілі іх; пакутуюць, як парадзіха, зъдзіўлена глядзяць адзін на аднаго, твары ў іх разгарэліся. Вось, прыходзіць дзень Госпада грозны, з гневам і палкаю лютасцю, каб зрабіць зямлю пустынью і вынішчыць зь яе грэшнікаў яе. Зоркі нябесныя і съяніцы не даюць свайго съятла; сонца цьмінца пры ўзыходзе сваім, і месяц ня звязе съятлом сваім. Я пакараю съвет за ліха, і бязбожных - за беззаконні іхнія, і пакладу канец высокаразумнасці ганарыстых і зынішчу пыхлівасць прыгнятальнікаў; зраблю так, што людзі будуць даражэйшыя за чыстае золата, і мужчыны - даражэйшыя за золата Афірскага. Дзеля гэтага скалану неба, - і зямля зрушыцца зь месца свайго ад лютасці Госпада Саваофа, у дзень пальмянага гневу Яго.

Iс 13:2–13

Пракімен, тон 7

Бо Бог - мой заступнік, / Бог мой, Які любіць мяне, папярэдзіць мяне.

Верш: Вызваль мяне ад маіх ворагаў, Божа мой! /
абарані мяне ад тых, што на мяне паўстаюць.

Пс 58:10б–11а, 2

НА ВЯЧОРНЯЙ

Пракімен, тон 4

Дай дапамогу нам ва ўціску, бо дапамога людзкая -
марнота.

Верш: Божа! Ты нас адкінуў, Ты паглуміў нас.

Пс 59:13, 3а

1. Быцьця чытаньня

І спыніўся каўчэг на сёмым месяцы, на сямнаццаты дзень месяца, на гарах Арацацкіх. Вада спаквала ўбывала да дзясятага месяца; у першы дзень дзясятага месяца паказаліся вярхі гор. Праз сорак дзён Ной адчыніў зроблене ім акно ў каўчэзе і выпусьціў крумкача, які, вылецеўшы, адлятаў і прылятаў, пакуль не абсохла зямля ад вады. Потым выпусьціў ад сябе голуба, каб бачыць, ці сышла вада з улоньня зямлі; але голуб не знайшоў месца спакою нагам сваім і вярнуўся да яго ў каўчэг; бо вада была яшчэ на паверхні ўсёй зямлі; і ён працягнуў руку сваю, і ўзяў яго, і прыняў да сябе ў каўчэг. І патрываў яшчэ сем дзён і зноў выпусьціў голуба з каўчэга. Голуб вярнуўся да яго вечаровай парою, і вось, сьвежы аліўкавы ліст у дзюбі ў яго: і Ной даведаўся, што вада сышла зь зямлі. Ён патрываў яшчэ сем дзён далей і выпусьціў голуба; і ён ужо не вярнуўся да яго. На шэсцьсот першым годзе пад першы дзень першага месяца счэзла вада на зямлі; і адкрыў Ной дах каўчэга і паглядзеў, і вось, абсохла паверхня зямлі. І на другім месяцы, да дваццаты сёмага дня месяца, зямля высахла. І сказаў Бог Ною: выйдзі з каўчэга ты і жонка твая, і сыны твае і жонкі сыноў тваіх з табою; выведзі з сабою ўсе жывёлы, якія з табою, ад усякае плоці, з птушак, і быдла, і ўсіх гадаў, якія поўзаюць па зямлі: хай разыдуцца яны па зямлі, і хай плодзяцца і множацца на зямлі. І выйшаў Ной і сыны яго, і жонка яго і жонкі сыноў ягоных зь ім; усе жывёлы, і ўсе гады,

ваш стары, пра якога вы казалі? ці жывы ён яшчэ? Яны сказалі: здаровы раб твой, бацька наш? І схіліліся яны і пакланіліся. І падняў вочы свае Язэп, і ўбачыў Венъяміна, брата свайго, сына маці сваёй, і сказаў: гэта брат ваш меншы, пра якога вы казалі мне? І сказаў: хай будзе ласка Божая з табою, сыне мой! І сьпешна сышоў Язэп, бо закіпела любоў да брата ягонага, і ён гатовы быў заплакаць, і ўвайшоў ён ва ўнутраны пакой і плакаў там. І ўмыўшы твар свой, выйшаў, і стрымаўся і сказаў: падавайце ежу. Язэп ня мог болей стрымлівацца пры ўсіх, што стаялі каля яго, і закрычаў: выведзіце ад мяне ўсіх. І не заставалася каля Язэпа нікога, калі ён адкрыўся братам сваім. І моцна загаласіў ён, і пачулі Егіпцяне, і пачуў дом фараонаў. І сказаў Язэп братам сваім: я - Язэп, ці жывы яшчэ бацька мой? Але браты ягоныя не маглі адказваць яму, бо яны сумеліся перад ім. І сказаў Язэп братам сваім: падыдзеце да мяне. Яны падышлі. Ён сказаў: я - Язэп, брат ваш, якога вы прадалі ў Егіпет; але цяпер не маркоццацца і не шкадуйце пра тое, што вы прадалі мяне сюды, бо паслаў мяне Бог перад вамі, каб захаваць вам жыцьцё; бо цяпер два гады голаду на зямлі: яшчэ пяць гадоў, калі ні араць, ні жаць ня будуць; Бог паслаў мяне перад вамі, каб пакінуць вас на зямлі і захаваць ваша жыцьцё вялікім збавенінем. Дык вось, ня вы паслалі мяне сюды, а Бог, Які і паставіў мяне бацькам фараону і гаспадаром ва ўсім дому ягоным і валадаром ва ўсёй зямлі Егіпецкай. Ідзеце хутчэй да бацькі майго і скажэце яму: так кажа сын твой Язэп: Бог паставіў мяне гаспадаром над усім Егіптам: прыйдзі да мяне, не марудзь; ты будзеш жыць у зямлі Гесэм і будзеш блізка ад мяне, ты і сыны твае, і сыны сыноў тваіх, і дробнае і буйное быдла тваё, і ўсё тваё; і пракармлю цябе там, бо голад будзе яшчэ пяць гадоў, каб не згалеў ты і дом твой і ўсё тваё. І вось вочы вашыя і вочы брата майго Венъяміна бачаць, што гэта мае вусны гавораць з вами: скажэце ж бацьку майму пра ўсю славу маю ў Егіпце і пра ўсё, што вы бачылі, і прывядзене хутчэй бацьку майго сюды. І ўпаў ён на шыю Венъяміну, брату свайму, і плакаў, і Венъямін плакаў на шыі ў яго. І

той пост, які Я выбраў, - дзень, у які томіць чалавек душу сваю, калі нурыць галаву сваю, як трыснёг, і падсыцілае пад сябе зрэб'е і попел? Ці гэта называеш постам і днём, заўгодным Госпаду? Вось пост, які Я выбраў: разамкні аковы няпраўды, развязжы путы ярма, і прыгнечаных адпусьці на волю і разарві кожнае ярмо: падзяліся з галодным хлебам тваім, і бяздомных бедных увядзі ў дом; калі ўбачыш голага, адзень яго, і ад адзінакроўнага твайго не хавайся. Тады адкрыеца, як зара, съятло тваё, і ацаленые тваё хутка вырасце, і праўда твая пойдзе перад табою, і слава Гасподня будзе з табою. Тады ты пакліаш - і Гасподзь пачуе, залямантуеш - і Ён скажа: Вось Я! Калі ты адвядзеш з асяродзьдзя твайго ярмо, перастанеш падымаць палец і гаварыць зьняважліве і аддасі галоднаму душу тваю і накорміш душу пакутніка, - тады съятло тваё ўзыдзе ў цемры, і морак твой будзе як полудзень; і будзе Гасподзь правадыром тваім заўсёды, і ў час засухі будзе насычаць душу тваю і мацаваць косьці твае, і ты будзеш як напоены вадою сад і як крыніца, воды якое ніколі не перасыхаюць.

Іс 58:1-11

Пракімен, тон 6

Дабраславёныя вы Госпадам, Які стварыў неба і зямлю.

Верш: Неба - неба Госпаду, а зямлю Ён даў сынам чалавечым.

Пс 113:23, 24

НА ВЯЧОРНЯЙ

Пракімен, тон 4

Буду хадзіць прад аблічам Гасподнім па зямлі жывых.

Верш: Я радуюся, што Гасподзь пачуў голас мой, малітву маю

Пс 114:9, 1

1. Быцця чытаньня

І прыйшоў Язэп дамоў; і яны прынеслы яму ў дом дарункі, якія былі на руках іхніх, і пакланіліся яму да зямлі. Ён распытаўся ў іх пра здароўе і сказаў: ці здаровы бацька

і ўсе птушкі, усё, што рухаецца па зямлі, паводле родаў сваіх, выйшли з каўчэга. І зладзіў Ной ахвярнік Госпаду; і ўзяў з усякага быдла чыстага і з усіх птушак чистых і прынёс на цэласпаленьне на ахвярнік. І нюхаў Гасподзь прыемныя пахошчы, і сказаў Гасподзь у сэрцы Свайм: ня буду больш праклінаць зямлю за чалавека, бо намысл сэрца чалавечага - зло ад маладосці ягонай; і ня буду болей пабіваць усё жывое, як Я зрабіў.

Быц 8:4-21

Пракімен, тон 6

Пачуй, Божа, мой лямант, уваж малітве маёй.

Верш: Ад краю зямлі заклікаю Цябе ў заняпаласці сэрца майго.

Пс 60:2, 3А

2. Выслоўя Саламонавых чытаньня

З вуснаў праведніка крыніцы мудрасць, а язык шкодлівы будзе вырваны. Вусны праведніка любяць богаспадобнае, а вусны бязбожных - разбэшчанае. Няправільныя вагі - агідныя Госпаду, а правільныя вагі ўпадабаньне Яму. Прыйдзе пыхлівасць, прыйдзе і ганьба; а са съцілымі - мудрасць. Беззаганнасць будзе кіраваць пабожнымі, а хітрасць вераломных загубіць іх. Не паможа багацьце ў дзень гневу; а праўда ўратуе ад съмерці. Праўда беззаганнага прастуе дарогу яму, а бязбожны ўпадзе ад бязбожнасці сваёй. Праўда пабожных ратуе іх, а бязбожнікі будуць злouлены беззаконнем сваім. Надзея бязбожніка зьнікае пры съмерці, і спадзяванье бязбожных зьнікае. Праведніку ёсьць ратунак зь нягоды, а замест яго трапляе ў яе бязбожны. Вуснамі крывадушнік нішчыць бліzkага свайго, а праведнікі празорлівасцю ратуюцца. З дабрадзенства праведнікаў радуецца горад, а як гіне бязбожны - съпявае. Дабраславеннем праведных узвышаецца горад, а вуснамі бязбожнікаў руйнуецца. Недавумак пагарджае бліzkім сваім; а разумны чалавек маўчыць.

Высл 10:31-32; 11:1-12

ЧАЦЬВЁРТЫ ТЫДЗЕНЬ

ПАНЯДЗЕЛАК НА ШОСТАЙ ГАДЗІНЕ

Трапар прароцтва, тон 7

Госпад, што добры, / не дакарай награшыўшаму народу
Твайму ў лютасьці Тваёй, / не карай нас у абараеньні Тваём.
/ Бо Цябе ўслайліе ўся зямля і мы молімся: / “Памілуй нас,
Выратавальнік!”

Слава Айцу, і Сыну, і Святому Духу, цяпер і заўсёды,
і на вякі вякоў. Амін.

Госпад, што добры, / не дакарай награшыўшаму народу
Твайму ў лютасьці Тваёй, / не карай нас у абараеньні Тваём.
/ Бо Цябе ўслайліе ўся зямля і мы молімся: / “Памілуй нас,
Выратавальнік!”

Пракімен, тон 6

У Богу выратаванье маё і слава мая.

Верш: Толькі ў Богу душа мая суцяшаецца.

Пс 61:8А, 2А

Прагацтва Ісаі чытаньня

Прысягаючы, кажа Гасподзь Саваоф: як Я намысьліў, так і станеца; як Я вызначыў, так і спраўдзіцца, каб съцерці Асура зь зямлі Маёй і растаптаць яго на горах Maix; і ападзе зь іх ярмо яго, і здымеца цяжар яго з плячэй іхніх. Такая пастанова, прынятая для ўсёй зямлі, і вось рука, узнесеная над усімі народамі; бо Гасподзь Саваоф пастанавіў, і хто можа адмяніць гэта? рука Яго ўзынесена, - і хто адвядзе яе? У год съмерці цара Ахаза было такое прарочае слова: ня радуйся зямля Філістымская, што зламана жазло, якое біла цябе; бо з кораня зымінага выпаўзе асыпід, і плодам яго будзе лятучы дракон. Тады бедныя будуць накормлены, і ўбогія будуць пакоіцца ў бясъпецы; а той корань вымару голадам, і ён даб'е рэшту тваю. Галасі, брама! вый голасам, горадзе! Распадзешся ты, уся зямля Філістымская; бо з поўначы дым ідзе, і няма адсталага ў полчышчах іхніх. Што ж скажуць веснікі народныя? - Тоё, што Гасподзь заснаваў Сіён, і ў ім

ў зборні мёртвых. Хто любіць весялосць - зьбедніцца; і хто любіць віно і масыці - не разбагацее. Выкупам будзе за праведнага бязбожны, і за пабожнага - хітры. Лепей жыць у зямлі пустэльнай, чым з жонкаю сварліваю і сярдзітаю. Жаданы скарб і масыць - у доме ў мудрага; а неразумны чалавек распускае іх. Хто трymаецца праўды і ласкі, знайдзе жыцьцё, праўду і славу.

Высл 21:3-21

СЕРАДА НА ШОСТАЙ ГАДЗІНЕ

Трапар прароцтва, тон 5

Госпад, Уладар Усятрымаючы, съвяты! / Будзь міласэрным да нас, / і не перадай нас беззаконьям нашым.

Слава Айцу, і Сыну, і Святому Духу, цяпер і заўсёды, і на вякі вякоў. Амін.

Госпад, Уладар Усятрымаючы, съвяты! / Будзь міласэрным да нас, / і не перадай нас беззаконьям нашым.

Пракімен, тон 4

Хвалеце, рабы Гасподнія, хвалеце імя Гасподняе!

Верш: Хай будзе імя Гасподняе дабраславёна ад сёньня і навечна.

Пс 112:1, 2

Прагацтва Ісаі чытаньня

Так казаў Госпад: Заклікай голасна, ня стрымлівайся; узвысь голас твой, каб быў, як труба, і пакажы народу Майму на беззаконье яго, і дому Якаваму - на грахі ягоныя. Яны кожнага дня шукаюць Мянэ і хочуць ведаць шляхі Mae, як народ, што робіць справядліва і не адступаецца ад законаў Бога свайго; яны пытаюцца ў Мянэ пра суды праўды, хочуць наблізіцца да Бога: “чаму мы посыцім, а Ты ня бачыш? упакорваем душы свае, а Ты ня ведаеш?” - Вось, у дзень посту вашага выконваецце волю вашу і патрабуеце цяжкае працы ад іншых. Вось вы посыціце дзеля свараў і разладаў, і дзеля таго, каб дзёрзкаю рукою біць іншых; вы ня посыціце ў гэты час так, каб голас ваш быў пачуты на вышыні. Ці такі

Анёл Божы сказаў мне ў съне: Якаве! Я сказаў: вось я. Ён сказаў: падымі вочы твае і паглядзі: усе казлы, што падняліся на быдла, пярэстыя, з плямкамі і стракацінамі; бо Я бачу ўсё, што Лаван робіць з табою; Я Бог у Вэтылі, дзе ты паліў алеем помнік і даў Мне зарок; цяпер устань, выйдзі зь зямлі гэтай і вярніся да зямлі радзіны тваёй. Рахіль і Лія сказалі яму ў адказ: ці ёсьць нам яшчэ доля і спадчына ў доме бацькі нашага? ці ня чужымі ён лічыць нас? бо ён прадаў нас і зьеў нават срэбра наша; таму ўсё багацьце, якое Бог адабраў у бацькі нашага, ёсьць нашае і дзяцей наших; дык вось, рабі ўсё, што Бог сказаў табе.

Быц 31:3–16

Пракімен, тон 4

У цемры ўзыходзіць съятло справядлівым.

Верш: Дабрашчасны муж, што баіцца Господа.

Пс 111:4А, 1А

2. Выслоўя Саламонавых чытаньня

Справядлівасць і праўду чыніць - больш даспадобы Госпаду, чым ахвяра. Гонар вачэй і пыха сэрца, съветачы бязбожнікаў - грэх. Задумы руплівага вядуць да дастатку, а кожны сквапны церпіць нястачу. Набываньне скарбу ілжывым языком - мімалётная марнасць тых, што шукаюць съмерці. Гвалт бязбожныхaberneца супроць іх, бо яны выракліся праўды. Крывая дарога ў чалавека разбэшчанага; а хто чысты, у таго ўчынкі пабожныя. Лепей жыць у закутку на даху, чым са сварліваю жонкай у прасторным доме. Душа бязбожніка прагнє ліхаты: ня знайдзе літасці ў вачах яго і сябар ягоны. Калі караюць блюзнеры, прости робіцца мудрым; і калі настаўляецца на разум мудры, дык ён набывае веды. Праведнік назірае за домам бязбожніка: як упадаюць бязбожныя ў няшчасці. Хто затуляе вуха сваё ад ляманту беднага, той і сам будзе лямантаваць - і ня знайдзе пачуты. Дарунак таемны тушыць гнеў, а дарунак запазуху - моцную лютасць. Чыніць правасудзьдзе - радасць праведніку і страх тым, хто нясе зло. Чалавек, які зьбіўся з дарогі разуму, спачнені

знойдуць бедныя з народу Яго.

Іс 14:24–32

Пракімен, тон 4

Так дабраслаўлю Цябе ў жыцці маім.

Верш: Божа! Ты Бог мой, Цябе я шукаю ад золку; Цябе прагнє душа мая.

Пс 62:5А, 2А

НА ВЯЧОРНЯЙ

Пракімен, тон 6

Пачуй, Божа, голас мой у малітве маёй

Верш: Ад страху ворага душу маю аслані.

Пс 63:2

1. Быцьця чытаньня

І нюхаў Гасподзь прыемныя паходчы, і сказаў Гасподзь у сэрцы Сваім: ня буду больш праклінаць зямлю за чалавека, бо намысел сэрца чалавечага - зло ад маладосьці ягонаі; і ня буду болей пабіваць усё жывое, як Я зрабіў: наперад ва ўсе дні зямлі сяўба і жніво, холад і сыпёка, лета і зіма, дзень і нач ня спыняцца. И дабраславіў Гасподзь Ноя і сыноў ягоных і сказаў ім: пладзецеся і множцеся, і напаўняйце зямлю; хай баяцца і хай трымцяць перад вамі ўся жывёла зямная і ўсе птушкі нябесныя, усё, што рухаецца на зямлі, і ўсе рыбы марскія: у вашыя рукі аддадзены яны; усё, што рухаецца, што жыве, будзе вам на ежу; як зеляніну траўную даю вам усё; толькі плоці з душою яе, з крывёю яе, ня ежце: Я спаганю і вашу кроў, у якой жыцьцё ваша, спаганю яе з усякай жывёлы, спаганю таксама душу чалавека з рукі чалавека, з рукі брата ягонаага; хто пралье кроў чалавечую, таго кроў пральецца рукою чалавека: бо чалавек створаны паводле образа Божага; а вы пладзецеся і множцеся, і расьсяляйцеся паўсюль па зямлі і множцеся на ёй.

Быц 8:21–22; 9:1–7

Пракімен, тон 6

Ты чуеш малітву; да Цябе ўсё жывое прыходзіць.

Верш: Табе, Божа, належыць хвала на Сіёне.

Пс 64:3, 2А

2. Выслоўя ў Саламонавых чытаньня

Праведнасьць вядзе да жыцця, а хто імкнецца да ліхога, імкнецца да съмерці сваёй. Агіда Госпаду - падступныя сэрцам; а падабаецца Яму, хто ў беспахінасьці ходзіць. Можна паручыцца, што грэшнік не застанецца без пакараньня; а насенъне праведных уратуеца. Што залатое колца ў лычы ў съвінні, тое жанчына прыгожая і - неразумная. Жаданьне праведных - толькі добро, надзея бязбожных - гнеў. Адзін сыпле шчодра і яму яшчэ дадаецца; а другі звыш меры ашчадлівы, і аднак жа бяднее. Дабрачынная душа будзе насычана, і хто напойвае іншых, той і сам напоены будзе. Хто хавае ў сябе збожжа, таго народ кляне; і дабраслаўляе таго, хто прадае. Хто імкнецца да добра, той шукае Божае ласкі; а хто шукае благога, да таго яно і прыходзіць. Хто спадзяецца на багацьце сваё, упадзе; а праведнікі, як лісьце, зазелянеюць. Хто разладжвае дом свой, успадкуе вецер, а неразумны будзе слугаваць мудраму. Плод праведніка - дрэва жыцця, а мудры яднае душы. Так аддаецца на зямлі праведніку, тым болей бязбожнаму і грэшніку. Хто любіць настаўленыне, той любіць веды; а хто ненавідзіць засыярогі, той невук. Добры здабывае ласку ў Господа; а чалавека падступнага Ён асудзіць. Ня съцвердзіць сябе чалавек беззаконьнем; а корань праведнікаў непахісны. Дабрачынная жонка - вянок мужу свайму; а ганебная - як гнілізна ў касыцях у яго. Помыслы праведных - праўда, а намыслы бязбожных - падступнасьць. Словы бязбожных - засада на кроў, а вусны праведных ратуюць іх.

Высл 11:19–31; 12:1–6

АЎТОРАК НА ШОСТАЙ ГАДЗІНЕ

Трапар прароцтва, тон 6

Крыжу Твайму пакланянемся, Уладыка, / і съвятое ўваскрошаныя Твае ўслаўляем.

выратаваныя дапамог Табе; і Я буду ахоўваць Цябе і зраблю Цябе запаветам народу, каб узnavіць зямлю, каб вярнуць спадчыннікам спадчыну спусташэння, сказаў вязням: «выходзьце», і тым, якія ў цемры: «пакажэцеся». Яны пры дарогах будуць пасьвіць, і на ўсіх пагорках будуць пашы іхнія; ня будуць цярпець голаду і смагі, і не дастане іх съпёка і сонца; бо Той, Хто мілуе іх, будзе весьці іх і прывядзе іх да крыніцы водаў.

Іс 49:6–10

Пракімен, тон 4

Ты Святар навекі / паводле абраду Мэлхісэдэкавага.

Верш: Сказаў Гасподзь Госпаду майму: сядзі праваруч Мяне.

Пс 109:4Б, 1А

НА ВЯЧОРНЯЙ

Пракімен, тон 4

Пачатак мудрасці страх Гасподні.

Верш: Слаўлю Цябе, Госпадзе, усім сэрцам майм.

Пс 110:10А, 1А

1. Быцця чытаньня

І сказаў Гасподзь Якаву: вярніся ў зямлю бацькоў тваіх і на радзіму тваю: і Я буду з табою. И паслаў Якаў, і паклікаў Рахіль і Лію ў поле, да статку дробнага быдла свайго, і сказаў ім: я бачуў твар бацькі вашага, што ён да мяне не такі, як быў учора і заўчора; але Бог бацькі майго быў са мною; вы самі ведаецце, што я з усяе сілы служыў бацьку вашаму, а бацька ваш ашукваў мяне і разоў дзесяць перамяняў узнагароду маю; але Бог не дапусыціў яго зрабіць мне ліха. Калі сказаў ён, што быдла з плямкамі будзе табе ўзнагародаю, дык быдла ўсё радзіла з плямкамі. А калі ён сказаў: пярэстыя будуць табе ўзнагародаю, дык усё быдла і радзіла пярэстых. И адабраў Бог быдла ў бацькі вашага і даў мне. Аднаго разу ў такую пару, калі быдла зачынае, я паглядзеў і ўбачыў у съне, і вось казлы, якія падняліся на быдла, пярэстыя з плямкамі і стракацінамі.

дабрачыннасьць ягоная, і бедны чалавек лепшы, чым хлусылівы. Страх Гасподні вядзе да жыцьця, і хто мае яго, заўсёды будзе задаволены, і ліха не спасыцігне яго. Гультай апускае руку сваю ў чару, і ня хоча данесыці яе да вуснаў сваіх. Калі ты пакараеш блюзънера, дык і прости зробіцца разумным; і калі засыцеражэш разумнага, дык ён зразумее настаўленыне.

Высл 19:16–25

АЎТОРАК НА ШОСТАЙ ГАДЗІНЕ

Трапар прароцтва, тон 5

Няпераможную твардыню даў Ты гораду нашаму – Дзеву, / нарадзіўшую Цябе. / Праз Яе мы молімся да Цябе, Выратавальнік: / “Ад злога вызвалі душы нашы, / якое з усіх бакоў на нас нападае.”

Слава Айцу, і Сыну, і Святому Духу, цяпер і заўсёды, і на вякі вякоў. Амін.

Няпераможную твардыню даў Ты гораду нашаму – Дзеву, / нарадзіўшую Цябе. / Праз Яе мы молімся да Цябе, Выратавальнік: / “Ад злога вызвалі душы нашы, / якое з усіх бакоў на нас нападае.”

Пракімен, тон 4

Памажы мне, Госпадзе, Божа мой; уратуй мяне з ласкі Тваёй.

Верш: Божа хвалы маёй! не прамаўчы!

Пс 108:26, 1

Прароцтва Ісаі чытаньня

І сказаў Госпад: мала таго, што ты будзеш рабом Майм на ўзнаўленыне каленаў Ізраілевых і дзеля вяртаньня рэшты Ізраіля, але Я зраблю Цябе сьвятлом народаў, каб ратаваныне Маё паширылася да краю зямлі. Так кажа Гасподзь, Адкупнік Ізраіля, Святы Яго, пагарджанаму ўсімі, клятаму народаам, рабу ўладароў: цары ўбачаць - і ўстануць; князі паклоняцца дзеля Госпада, Які верны, дзеля Святога Ізраілевага, Які выбраў Цябе. Так кажа Гасподзь: у час спрыяльны Я пачуў Цябе, і ў дзень

92

Слава Айцу, і Сыну, і Святому Духу, цяпер і заўсёды, і на вякі вякоў. Амін.

Крыжу Твайму пакланянемся, Уладыка, / і святое ўваскрошаньня Твае ўслаўляем.

Пракімен, тон 6

Дабраславёны Бог, Які не адкінуў малітвы маёй і не адварнуў ад мяне ласкі Свае.

Верш: Дабраславеце, народы, Бога нашага.

Пс 65:20, 8А

Прароцтва Ісаі чытаньня

Госпадзе! Ты Бог мой; усладуло Цябе, усхватуло імя Тваё, бо Ты зьдзейсьніў дзівоснае; вызначэнні даўнія - у ісьціне, амін. Ты ператварыў горад у груду каменьня, цвёрдую крэпасьць у крушню; харомаў іншапляменцаў на стала ўжо ў горадзе; вавек ня будзе ён адбудаваны. Таму будуць славіць Цябе народы моцныя; гарады жорсткіх плямёнаў будуць баяцца Цябе; бо ты быў прытулкам беднаму, прытулкам убогаму падчас ягонага ўціску, абаронаю ад буры, ценем ад сыпёкі; бо гнеўнае дыханыне тыранаў было падобнае на буру супроць съязны. Як сыпёка ў мясціне бязводнай, Ты ўтаймаваў буянасьць ворагаў; як сыпёка ценем воблака, сунята радастьць прыгнятальнікаў. И съробіць Гасподзь Саваоф на гары гэтай усім народам гасціні з сытнай ежы, гасціні з чистых вінаў, з тлушчу костнага і з самых чистых вінаў; і зынішчыць на гары гэтай заслону, што закрывае ўсе народы, заслону, якая ляжыць на ўсіх плямёнах. Зынішчана будзе съмерць навекі, і выгтра Гасподзь Бог сылёзы з усіх твараў, і здыме ганьбу з народу Свайго на ўсёй зямлі; бо так кажа Гасподзь. И скажуць таго дня: вось Ён, Бог наш! на Яго мы спадзяваліся, і Ён выратаваў нас! Гэты ёсьць Гасподзь; на Яго спадзяваліся мы; парадуемся і ўзвесялімся з выратаваныня Яго!

Іс 25:1–9

Пракімен, тон 6

Хай дабраславіць нас Бог, Бог наш. / Хай дабраславіць

61

нас Бог.

Верш: Божа! будзь літасьцівы да нас і дабраславі нас.
Пс 66:7Б–8А, 2А

НА ВЯЧОРНЯЙ

Пракімен, тон 6

Съпявайце Богу нашаму, съпявайце імю Ягонаму
Верш: Праслаўляйце Таго, Хто па нябесах ідзе.

Пс 67:5

1. Быцьця чытаньня

І сказаў Бог Ною і сынам ягоным зь ім: вось, Я станаўлю запавет Мой з вамі і з нашчадкамі вашымі пасъля вас, і з усякаю душою жывою, якая з вамі, з птушкамі і з быдлам, і з усімі жывёламі зямнымі, якія ў вас, з усімі, што выйшли з каўчэга, з усімі жывёламі зямнымі; станаўлю запавет Мой з вамі, што ня будзе болей зынішчана нікая плоць водамі патопу, і ня будзе ўжо патопу на спусташэнье зямлі. І сказаў Бог: вось азнака запавету, які Я станаўлю паміж мною і паміж вамі і паміж усякаю душою жывою, якая з вамі, у роды назаўсёды: Я кладу вясёлку Маю ў воблаку, каб яна была азнакаю запавету паміж Мною і паміж зямлёю. І будзе, калі Я навяду воблака на зямлю, дык явіцца вясёлка ў воблаку; і Я ўспомню запавет Мой, які паміж Мною і паміж вамі і паміж усякаю душою жывою ў кожнай плоці; і ня будзе болей вада патопам на вынішчэнье ўсякай плоці. І будзе вясёлка ў воблаку, і Я ўбачу яе, і ўспомню запавет вечны паміж Богам і паміж усякаю душою жывою ў кожнай плоці, якая на зямлі. І сказаў Бог Ною: вось азнака запавету, які Я паставіў паміж Мною і паміж усякаю плоцьцю, якая на зямлі.

Быц 9:8–17

Пракімен, тон 6

А я бедны і пакутую; дапамога Твая, Божа, хай адродзіць мяне.

Верш: Угледзяць гэта спрагненыя, і зарадуюцца.
Пс 68:30, 33А

дабраславёны. Ісаў, выслухаўши слова бацькі свайго, падняў гучны і вельмі горкі енк, і сказаў бацьку свайму: бацька мой! дабраславі і мяне. Але ён сказаў: брат твой прыйшоў з хітрынаю і ўзяў дабраславенъне маё. І сказаў: ці не таму дадзена яму імя: Якаў, што ён запабег мяне ўжо два разы? ён узяў першародства маё, і вось, цяпер узяў дабраславенъне маё. І сказаў: няўжо ты не пакінуў мне дабраславенъня? Ісаак адказаў Ісаву: вось, я паставіў яго гаспадаром над табою і ўсіх братоў ягоных аддаў яму ў рабы; адараў яго хлебам і віном; што ж я зраблю дзеля цябе, сыне мой? Але Ісаў сказаў бацьку свайму: няўжо, бацька мой, адно ў цябе дабраславенъне? дабраславі і мяне, бацька мой! І ўзвысіў Ісаў голас свой і заплакаў. І адказваў Ісаак, бацька ягоны, і сказаў яму: вось, ад тлушчу зямлі будзе пражыванье тваё і ад расы нябеснай згары; і ты будзеш жыць мечам тваім і будзеш служыць брату твайму; але будзе час, калі ўсуправішся і скінеш ярмо ягонае з шыі тваёй. І зыненавідзеў Ісаў Якава за дабраславенъне, якім дабраславіў яго бацька ягоны; і сказаў Ісаў у сэрцы сваім: набліжаюцца дні плачу па бацьку майм; і я заб'ю Якава, брата майго.

Быц 27:1–41

Пракімен, тон 7

Узынясіся вышэй за нябёсы, Божа; / і над усёю зямлёю будзе слава Твая.

Верш: Гатовае сэрца маё, Божа, гатовае сэрца маё; / буду пяяць і апяваць у славе маёй.

Пс 107:6, 2

2. Выслоўя ў Саламонавых чытаньня

Захавальнік запаведзі захоўвае душу сваю, а хто ня дбае пра шяхі свае - загіне. Міласэрны да беднага пазычае Госпаду; і Ён аддасць яму за дабрачынства ягонае. Карай сына свайго, пакуль ёсьць надзея, і не абурайся крыкам ягоным. Чалавек вялікага гневу нясе пакаранье; бо, калі пашкадуеш яго, давядзецца табе яшчэ больш караць яго. Слухайся рады і прымай кару, каб зрабіцца табе пасъля мудрым. Шмат задумаў у сэрцы ў чалавека, але збудзецца толькі задуманае Госпадам. Радасць чалавеку -

праклён твой, сыне мой; толькі паслухайся слоў маіх і выйдзі, прынясі мне. Ён пайшоў, і ўзяў, і прынёс маці сваёй; і маці ягоная зрабіла страву, якую любіў бацька ягоны. И ўзяла Рэбэка багатую вопратку старэйшага сына свайго Ісаава, якая была ў яе ў доме, і апранула малодшага сына свайго Якава; а рукі яго і гладкую шыю яго абклала скураю казълянят, і дала страву і хлеб, якія яна згатавала, у рукі Якаву, сыну свайму. Ён увайшоў да бацькі свайго і сказаў: бацька мой! Той сказаў: вось я; хто ты, сыне мой? Якаў сказаў бацьку свайму: я, Ісаў, першынец твой, я зрабіў, як ты сказаў мне; устань, сядзь і паеж дзічыны маёй, каб дабраславіла мяне душа твая. И сказаў Ісаак сыну свайму: што так хутка знайшоў ты, сыне мой? Ён сказаў: бо Гасподзь Бог твой паслаў мне настустроч. И сказаў Ісаак Якаву: падыдзі, я абмацаю цябе, сыне мой, ці ты сын мой Ісаў, ці не? Якаў падышоў да Ісаака, бацькі свайго; і ён абмацаў яго і сказаў: голас, голас Якаваў; а рукі, рукі Ісававыя. И не пазнаў яго, бо рукі ў яго былі, як рукі ў Ісаава, брата ягонага, калматыя. И дабраславіў яго і сказаў: ці ты сын мой Ісаў? Ён адказаў: я. Ісаак сказаў: падай мне, я паем дзічыны сына майго, каб дабраславіла цябе душа мая. Якаў падаў яму, і ён еў; прынёс яму і віна, і ён піў. Ісаак, бацька ягоны, сказаў яму: падыдзі, пацалуй мяне, сыне мой. Ён падышоў і пацалаў яго і сказаў: вось, пах ад сына майго, як пах ад поля, якое дабраславіў Гасподзь; хай дасьць табе Бог ад расы нябесной і ад тлушчу зямлі, і многа хлеба і віна; хай паслужаць табе народы, хай паклоняцца табе плямёны: будзь гаспадаром над братамі тваімі, і хай паклоняцца табе сыны маці тваёй; кляцьбіты твае - праклятая; і дабраславенцы твае - дабраславёныя. Як толькі ўчыніў Ісаак дабраславенъне над Якавам, і як толькі выйшаў Якаў ад аблічча Ісаака, бацькі свайго, - Ісаў, брат ягоны, прыйшоў з ловаў сваіх. Згатаваў і ён страву, і прынёс бацьку свайму, і сказаў бацьку свайму: устань, бацька мой, і паеж дзічыны сына тваёго, каб дабраславіла мяне душа твая. А Ісаак, бацька ягоны, сказаў яму: хто ты? Ён сказаў: я сын твой, першынец твой, Ісаў. И задрыжаў Ісаак вельмі вялікім дрыжаньнем і сказаў: хто ж гэта, які дастаў дзічыны і прынёс мне, і я еў з усяго, перш чым ты прыйшоў, і я дабраславіў яго? ён і будзе

2. Выслоўя Саламонавых чытаньня

Хваляць чалавека паводле меры разуму ягонага, а распусны сэрцам будзе ў пагардзе. Лепей быць простым, але мець працу, чым быць ганарыстым, але ня мець хлеба. Праведны дбае і пра жыцьцё быдла свайго, а сэрца бязбожных жорсткае. Хто ўрабляе зямлю сваю, насыціца хлебам; а хто ідзе па сълядах гультаёў, той разумам бедны. Бязбожны хocha злавіць яго ў сетку зла; а корань праведных цвёрды. Бязбожны ловіца грахамі вуснаў сваіх; а праведны выйдзе зь бяды. Ад плоду вуснаў сваіх чалавек насычаецца дабром, і платя чалавеку - паводле дзеяў рук ягоных. Дарога немысля простая ў вачах ягоных; а хто слухае рады, той мудры. У немысля адразу выяўляецца гнеў ягоны, а разумны тоіць абрэз. Хто кажа тое, што ведае, той кажа праўду: а ў съведкі ілжывага - ашуканства. Сёй-той пустаслоў б'е як мечам, а язык мудрых - ацаляе. Вусны праўдзівія вечна жывуць, а ілжывы язык - хвіліну. Хітрына - у сэрцы ў зламысльникаў, радасць - у міратворцаў. Ня станецца праведніку ніякага ліха, а бязбожны будуць напоўнены злом. Агіда Госпаду - вусны ілжывыя, а хто гаворыць праўду, даспадобы Яму.

Высл 12:8-22

СЕРАДА НА ШОСТАЙ ГАДЗІНЕ

Трапар прароцтва, тон 6

Крыжу Твайму пакланяємся, Уладыка, / і съятое ўваскрошаньня Твае ўслаўляем.

Слава Айцу, і Сыну, і Святыму Духу, цяпер і заўсёды, і на вякі вякоў. Амін.

Крыжу Твайму пакланяємся, Уладыка, / і съятое ўваскрошаньня Твае єслаўляем.

Пракімен, тон 6

Няхай радуюцца і веселяцца Табою ўсе, што Цябе шукаюць.

Верш: Няхай адхіснуцца і абсьмяяны будуць тыя, што зычаць мне ліхі!.

Пс 69:5А, 3Б

Прапоцтва Ісаі чытаньня

Бо вось, Гасподзь выходзіць з жытлішча Свайго пакараць наслельнікаў зямлі за іх беззаконье, і зямля адкрые пралітую на ёй кроў, і ўжо не схавае забітых сваіх. Таго дня Гасподзь пакарае мечам Свайм цяжкім, і вялікім і моцным, левіяфана, зъмея, які проста бяжыць, і левіяфана, зъмея, які зывіваецца, і заб'е пачвару марскую. Таго дня засыпявайце пра яго - пра любансы вінаграднік: Я, Госпадзе, даглядчык яго, кожнае хвіліны выпойваю яго; уначы і ўдзень вартую яго, каб хто не ўварваўся ў яго. Няма гневу ўва Мне. Але каб даў Мне хто бадзякі і церне, Я вайнай пайду на яго, выпалю яго зусім. Хіба што прыйдзе пад абарону Маю, і заключыць мір са Мною? тады няхай заключыць мір са Мною. У будучыя дні ўкарэніцца Якаў, дасьць атожылак і расыцьвіце Ізраіль; і напоўніцца пладамі сусьвет. Ці так Ён біў яго, як біў тых, што білі Яго? Ці так забіў яго, як забітыя забойцы ягоныя? Мераю Ты караў яго, калі адкідаў яго; выкінуў яго моцным подыхам Свайм як у дзень усходняга ветру. І праз гэта загладзіцца беззаконье Якова; і плодам гэтага будзе зъняцьце грэху зъ яго, калі ўсе камяні ахвярнікаў aberнене ён у кавалкі вапны, і ня будуць ужо стаяць дубровы і балваны сонца.

Іс 26:21; 27:1–9

Пракімен, тон 6

На Цябе, Госпадзе, спадзяюся; хай ня буду вавек пасаромлены.

Верш: Праўдай Тваёй мяне вызвалі і выбаві.

Пс 70:1–2А

НА ВЯЧОРНЯЙ

Пракімен, тон 4

Дабраславёны Гасподзь Бог, Бог Ізраілеў, адзіны, Хто творыць цуды.

Верш: Божа! даруй цару Твой суд і сыну цара Тваю праўду.

Пс 71:18, 1

Мая - у Бога Майго.

Іс 48:17–22; 49:1–4

Пракімен, тон 6

Дабраславёны Гасподзь, Бог Ізраілеў, спрадвеку і навечна!

Верш: Слаўце Госпада, бо Ён добры, бо навечна ласка Ягоная.

Пс 105:48А, 1

НА ВЯЧОРНЯЙ

Пракімен, тон 4

Слаўце Госпада, бо Ён добры, бо навечна літасьць Ягоная!

Верш: Так хай скажуць уратаваныя Госпадам.

Пс 106:1, 2А

1. Быцьця чытаньня

Калі Ісаак састарыўся, і прытуліўся зрок вачэй ягоных, ён пакліаў старэйшага сына свайго Ісава і сказаў яму: сыне мой! Той сказаў яму: вось я. Сказаў: вось, я састарыўся; ня ведаю дня съмерці маёй; вазьмі цяпер прылады твае, калчан твой і лук твой, выйдзі ў поле і ўпалюй мне дзічыны, і згатуй мне страву, якую я люблю, і прынясі мне есьці, каб дабраславіла цябе душа мая, перш чым я памру. Рэбэка чула, як Ісаак гаварыў сыну свайму Ісаву. І пайшоў Ісаў у поле дастаць і згатаўцаць дзічыны; А Рэбэка сказала сыну свайму Якову: вось, я чула, як бацька казаў брату твайму Ісаву: прынясі мне дзічыны і згатуй мне страву; я паем і дабраслаўлю цябе прад ablічам Гасподнім, перад съмерцю маёю. Цяпер, сыне мой, паслухайся слоў маіх у tym, што я загадаю табе: выйдзі ў статак і вазьмі мне адтуль два казыляняткі добрыя: і я згатую зъ іх бацьку твайму страву, якую ён любіць: а ты прынясеш бацьку твайму, і ён паесыць, каб дабраславіць цябе перад съмерцю сваёю. Якаў сказаў Рэбэцы, маці свайей: Ісаў, брат мой, чалавек касматы, а я чалавек гладкі; можа стацца, абмацае мяне бацька мой, і я буду ў вачах у яго ашуканец і навяду на сябе праклён, а не дабраславенъне. Маці ягоная сказала яму: на мне хай будзе

ШОСТЫ ТЫДЗЕНЬ

ПАНЯДЗЕЛАК НА ШОСТАЙ ГАДЗІНЕ

Трапар прароцтва, тон 6

Божа – гэта жахлівы дзень, / а ў нас няма надзеі да вечара, / але Ты ў любові да людзей / дазволіш нас яго пабачыць. / Трысвяты Госпад, слава Табе!

Слава Айцу, і Сыну, і Святому Духу, цяпер і заўсёды, і на вякі вякоў. Амін.

Божа – гэта жахлівы дзень, / а ў нас няма надзеі да вечара, / але Ты ў любові да людзей / дазволіш нас яго пабачыць. / Трысвяты Госпад, слава Табе!

Пракімен, тон 6

Хай цешыцца сэрца ў тых, / хто шукае Госпада.

Верш: Слаўце Госпада; заклікайце імя Ягонае.

Пс 104:3Б, 1А

Прароцтва Ісаі чытаньня

Так кажа Гасподзь, Адкупнік твой, Святы Ізраілеў: Я Гасподзь Бог твой, вучу цябе карыснаму, вяду цябе па той дарозе, па якой табе трэба ісьці. О, калі б ты слухаў запаведзі Маё! Тады мір твой быў бы, як рака, і праўда твая - як хвалі марскія. І насенъне тваё было б, як пясок, і паходжанцы ад нутра твайго - як пясчынкі: ня згладзілася б імя ягонае перад Мною. Выходзьце з Вавілона, бяжэце ад Халдэяў, з голасам радасыці абвяшчайце і прапаведуйце гэта, паширайце гэтую вестку да краю зямлі; кажэце: Гасподзь адкупіў раба Свайго Якава. І ня сымягнуньць яны ў пустынях, празь якія Ён вядзе іх: Ён крынічыць ім ваду з каменя; расьсякае скалу, - і ліоцца воды. А бязбожным няма спакою, кажа Гасподзь. Слухайце Мяне, выспы, і ўважайце, народы далёкія: Гасподзь паклікаў Мяне ад улоньня, ад нутробы маці Маёй назваў імя Маё; і зрабіў вусны Мае, як востры меч; ценем рукі Сваёй накрываў Мяне, і зрабіў Мяне стралою завостранаю: у калчане Сваім захоўваў Мяне; і сказаў Мне: ты раб Мой, Ізраіле, - у табе Я праслаўлюся. А Я сказаў: дарма Я працаваў, на нішто і марна нікчэмніу сілу Сваю. Але Маё права - у Госпада, і ўзнагарода

1. Быцьця чытаньня

Сыны Ноя, якія выйшлі з каўчэга, былі: Сім, Хам і Яфэт. А Хам быў бацька Ханаана. Гэтыя трое былі сыны Ноевыя, і ад іх насялілася ўся зямля. Ной пачаў урабляць зямлю і пасадзіў вінаграднік; і выпіў ён віна, і ап'янеў, і ляжаў голы ў намёце сваім. И бачыў Хам, бацька Ханаанаў, сарамату бацькі свайго і, выйшаўшы, расказаў двум братам сваім. А Сім і Яфэт узялі вінаграднік, і паклаўшы яе на плечы свае, пайшлі адварнуўшыся і накрылі галізну бацькі свайго; твары іх былі абернуты назад, і яны ня бачылі сараматы бацькі свайго. Ной праспаўся ад віна свайго, і даведаўся, што зрабіў зь ім малодшы сын ягоны, і сказаў: пракляты Ханаан; раб рабоў будзе ён у братоў сваіх. Потым сказаў: дабраславёны Гасподзь Бог Сімаў; а Ханаан будзе рабом яму; хай паширыць Бог Яфета, і хай уселицца ён у намёты Сімавыя; а Ханаан будзе рабом яму. И жыў Ной паслья патопу трыста пяцьдзясят гадоў. А ўсяго дзён Ноевых было дзвеяцьсот пяцьдзясят гадоў; і ён памёр. Вось радавод сыноў Ноевых: Сіма, Хама і Яфета. Паслья патопу нарадзіліся ў іх дзеци.

Быц 9:18–29; 10:1

Пракімен, тон 4

А мне добра набліжацца да Бога!

Верш: Які добры Бог да Ізраіля, да чыстых сэрцам!

Пс 72:28А, 1

2. Выслоўяў Саламонавых чытаньня

Чалавек разважлівы ўтойвае веды, а сэрца немысьляў выказвае дурасыць. Рука руплівая здабудзе ўладу, а гультайская пад данінай будзе. Смутак на сэрцы падаўляе чалавека, а добрае слова развеселяе яго. Праведнік паказвае блізкаму свайму дарогу, а дарога бязбожных уводзіць іх у згубу. Гультай ня смажыць сваёй дзічыны; а чалавек руплівы мецьме каштоўны набытак. На дарозе праўды - жыцьцё, і на сцежцы яе няма съмерці. Мудры сын слухае бацьковых настаўленньняў; а насымешнік ня слухае засыярогаў. Ад

плоду вуснаў сваіх чалавек спажывае дабро, а душа здраднікаў закона - зло. Хто захоўвае вусны свае, той захоўвае душу сваю, а хто шырока свой рот разъяздляе, таму бяды. Душа гультая жадае, але марна: а душа руплівых насыціцца. Праведнік ненавідзіць ілжывае слова, а бязбожны сарамаціць і ганьбіць сябе. Праўда ахоўвае беззаганнага ў дарозе, а бязбожнасць губіць грэшнікаў. Сёй-той выдае сябе за багатага, а ў яго нічога няма; другі сябе за беднага, а ў яго багацьця многа. Багацьцем сваім чалавек адкупляе жыцьцё сваё, а бедны і пагрозы ня чуе. Святло праведных весела гарыць; а съветач бязбожных тухне.

Высл 12:23–28; 13:1–9

ЧАЦЬВЕР НА ШОСТАЙ ГАДЗІНЕ

Трапар прароцтва, тон 6

Крыжу Твайму пакланянемся, Уладыка, / і съятое ўваскрошаньня Твае ўслаўляем.

Слава Айцу, і Сыну, і Святым Духу, цяпер і заўсёды, і на вякі вякоў. Амін.

Крыжу Твайму пакланянемся, Уладыка, / і съятое ўваскрошаньня Твае ўслаўляем.

Пракімен, тон 4

Божа, Цару мой адвеку, / Ты чыніш ратаваньне пасярод зямлі!

Верш: Навошта, Божа, назаўсёды Ты нас адкінуў?

Пс 73:12, 1а

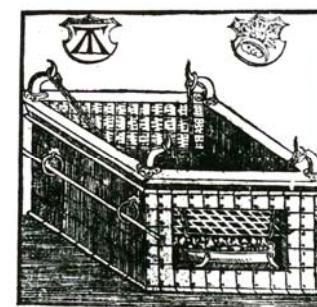
Прароцтва Ісаі чытаньня

Дык вось, слухайце слова Гасподняе, агуднікі, упраўцы народу гэтага, Ерусалімскага. Як што вы кажаце: “мы заключылі саюз са сымерцю і з апраметнаю згоду ўчынілі: калі карны біч будзе праходзіць, ён не застане нас, - бо падман мы зрабілі прытулкам сабе, падманам прыкрыем сябе”. Пасыля гэтага так кажа Гасподзь Бог: вось, Я закладаю на Сіёне камень, - камень выпрабаваньняў, вуглавы, каштоўны, моцны спод: хто

2. Выслоўя Саламонавых чытаньня

Сябар любіць ва ўсякі час і, як брат, явіцца ў няшчасці. Чалавек малога разуму дае руку і паручаетца за блізкага свайго. Хто любіць свары, любіць грэх; і хто высока ўзносіць вароты свае, той шукае падзенъня. Падступнае сэрца ня знайдзе добра, і падступны язык упадае ў бяду. Калі нарадзіў хто немысьля - сабе на гора, і бацька немысьля не парадуецца. Вясёлае сэрца ацаляе, а пануры дух сушыць косыці. Бязбожны вымае гас্�цінец з-за пазухі, каб скрывіць шляхі правасудзьдзя. Мудрасыць - перад абліччам у разумнага, а вочы неразумнага - на канцы зямлі. Неразумны сын - прыкрасыца бацьку свайму і крыўда маці сваёй. Нядобра і вінаваціць невінаватага, і біць вяльможу за праўду. Разумны і ўстрымлівы ў словах сваіх, і разумны мае халодную кроў. И неразумны, калі маўчыць, можа здацца мудрым, і разважлівым, калі замыкае вусны свае. Славолі шукае прымхлівы, паўстае супроць усяго разумнага. Неразумны ня любіць думаць, а толькі паказаць бы свой разум. З прыходам бязбожнага прыходзіць і пагарда, а з вартым пагарды - ганьба. Слова з вуснаў чалавечых - глыбокія воды; крыніца мудрасыці - бруісты паток. Нядобра быць ласкавым зь бязбожным, каб абвергнуць праведнага ў судзе.

Высл 17:17–28; 18:1–5

гор, пра якую Я скажу табе. Абрагам устаў з самага рана, асядлаў асла свайго, узяў з сабою двух падлеткаў сваіх і Ісаака, сына свайго; накалоў дроў на цэласпаленьне і ўстаўшы пайшоў да месца, пра якое сказаў яму Бог. На трэці дзень Абрагам узвёў вочы свае і ўбачыў тое месца здалёк. И сказаў Абрагам падлеткам сваім: застаньцеся тут з аслом; а я і сын пойдзем туды і паклонімся, і вернемся да вас. И ўзяў Абрагам дровы на цэласпаленьне і паклаў на Ісаака, сына свайго; узяў у рукі агонь і нож, і пайшлі абодва разам. И пачаў Ісаак гаварыць Абрагаму, бацьку свайму, і сказаў: бацька мой! Ён адказаў: вось я, сын мой. Ён сказаў: вось агонь і дровы, дзе ж ягня на цэласпаленьне? Абрагам сказаў: Бог нагледзіць сабе ягня на цэласпаленьне, сын мой. И яны ішлі абодва разам і прыйшли на месца, пра якое сказаў яму Бог; і зладзіў там Абрагам ахварнік, расклаў дровы і, звязаўшы сына свайго Ісаака, паклаў яго на ахварнік паўзьверх дроў. И падняў Абрагам руку сваю і ўзяў нож, каб закалоць сына свайго. Але анёл Гасподні заклікаў яго зь неба і сказаў: Абрагаме! Абрагаме! Ён сказаў: вось я. Анёл сказаў: не падымай рукі тваёй на хлопчыка, і не рабі зь ім нічога; бо цяпер Я ведаю, што байшся ты Бога і не пашкадаваў сына твойго, адзінага твойго, дзеля Мяне. И ўзвёў Абрагам вочы свае і ўбачыў: і вось, за табою баран, які заблытаўся ў гушчобе рагамі сваімі. Абрагам пайшоў, узяў барана і прынёс яго на цэласпаленьне замест сына свайго. И даў Абрагам назvu месцу таму: Ягова-ірэ. Таму і сёньня гаворыцца: на гары Яговы ўгледзіцца. И другі раз заклікаў анёл Гасподні зь неба і сказаў: Сабою прысягаю, кажа Гасподзь, што так, як ты зрабіў гэта і не пашкадаваў сына твойго, адзінага твойго, дык Я дабраслаўляючи дабраслаўлю цябе і множачы памножку семя тваё гарадамі ворагаў сваіх; і дабраславяцца ў семені тваім усе народы зямлі за тое, што ты паслушаўся голасу Майго.

Быц 22:1–18

Пракімен, тон 4

Як многа дзеяў Тваіх, Госпадзе! Усё стварыў Ты мудра.

Верш: Дабраславі, душа мая, Госпада! Госпадзе, Божа мой! / Ты дзівосна вялікі. Ты ўбранны ў славу і ў веліч

верыць у яго, не пасаромеецца. И пастаўлю суд мераю і праўду вагамі; і градам вынішчыцца прытулак падману, і воды затопяць месца схаванья. И саюз ваш са съмерцю парушыцца, і згода вашая з апраметнай ня выстаіць. Калі пойдзе карны біч, вы будзеце патаптаныя. Як толькі ён пойдзе, - сконціць вас; а халадзіць будзе кожнае раніцы, дзень і нач, і адна чутка пра яго будзе сеяць жуду. Закароткі будзе ложак, каб выцягнуцца; завузкая і коўдра, каб загарнуцца ў яе. Бо паўстане Гасподзь, як на гары Парацыме; разгневаецца, як у даліне Гаваонской, каб зрабіць дзею Сваю, незвычайную дзею, і ўчыніць дзеяньне Сваё, дзівоснае Сваё дзеяньне. Дык вось, ня блюзнерце, каб путы вашыя не памацнелі; бо я чуў ад Госпада, Бога Саваофа, што зынішчэнне вызначана ўсёй вашай зямлі.

Іс 28:14–22

Пракімен, тон 4

А я буду абвяшчаць вечна, / буду апываць Бога Якаўлевага.

Верш: Славім Цябе, Божа, славім.

Пс 74:10, 2А

НА ВЯЧОРНЯЙ

Пракімен, тон 8

Рабеце і давайце зарокі Госпаду, Богу вашаму.

Верш: Вядомы Бог у Юдэі; Ягонае імя вялікае ў Израіля.

Пс 75:12А, 2

1. Быцця чытаньня

Вось плямёны сыноў Ноевых, паводле радаводу іхняга, у народах іхніх. Ад іх рассяяліся народы па зямлі паслья патопу. На ўсёй зямлі была адна мова і адна гаворка. Рушыўшы з усходу, яны знайшлі ў зямлі Сэнаар раёніну і пасяяліся там. И сказаў аднаму: нарбім цэглы і аблапалім агнём. И стала ў іх цэгла замест камянёў, а земляная смала замест вапны. И сказаў яны: збудуем сабе горад і

вежу, вышынёю да нябёсаў, і зробім сабе імя, перш чым расьцеемся па ўлоньні ўсёй зямлі. І сышоў Гасподзь паглядзець горад і вежу, што будавалі сыны людзкія. І сказаў Гасподзь: вось, адзін народ, і адна ў іх мова; і вось, што пачалі яны рабіць, і не адстануць ад таго, што задумалі рабіць; сыдзем жа і зъмяшаецца там мову іхнюю, так каб адзін не разумеў гаворкі другога. І расьцеяў іх Гасподзь адтуль па паверхні ўсёй зямлі; і яны перасталі будаваць горад. Таму дадзена яму імя: Вавілон, бо так зъмяшаў Гасподзь мову ўсёй зямлі, і адтуль расьцеяў іх Гасподзь па ўсёй зямлі.

Быц 10:32; 11:1–9

Пракімен, тон 8

Голос мой да Бога, і я буду клікаць; голос мой да Бога, і Ён пачуе мяне.

Верш: У дзень скрухі маёй шукаю Господа

Пс 76:2, 3А

2. Выслоўя Саламонавых чытаньня

Хто сябруе з мудрым, будзе мудры; а хто сябруе зъ неразумнымі, разбэсціцца. Грэшнікаў даганяе зло, а праведнікам дасца дабро. Добры пакідае спадчыну і ўнукам, а багацьце грэшніка зъберагаецца праведнаму. Шмат хлеба бывае і на палетку ў бедных; але маёмасьць гіне ад бяспраўя. Хто шкадуе дубца свайго, той ненавідзіць сына; а хто любіць, той змалку карае яго. Праведнік есьць да сытасыці, а жывот бязбожных церпіць нястачы. Мудрая жонка ўладкуе свой дом, а неразумная разбурыць яго сваімі рукамі. Хто ідзе простаю дарогаю, бацца Госпада; а чые дарогі крывыя, той ня дбае пра Яго. У вуснах у немысьля - біч на яго ганарыстасыць; а вусны мудрых ахоўваюць самыя сябе. Дзе няма валоў, там - ясылі пустыя; а багата ж прыбытку ад сілы валоў. Верны съведка ня хлусіць, а ілжку пашырае съведка ілжывы. Распусны шукае мудрасыці і не знаходзіць; а разумны лёгка набывае веды.

Высл 13:20–26; 14:1–6

Прапоцтва Ісаі чытаньня

Так кажа Гасподзь, Святы Ізраіль і Творца яго: вы пытаецца ў Мяне пра будучыню сыноў Маіх і хочаце Мне ўказваць у дзеях рук Маіх? Я зрабіў зямлю і стварыў на ёй чалавека; Я - Мае руکі і распасыцёлі нябёсы, і ўсяму воіству іхняму даў закон Я. Я ўзвеў яго ў праўдзе і спрастую ўсе дарогі яго. Ён збудуе горад Мой і адпусціць палонных Маіх, не за выкуп і не за дары, кажа Гасподзь Саваоф. Так кажа Гасподзь: працы Егіпцян і гандаль Эфіоплянаў, і Савэйцы, людзі рослыя, да цябе пярайдуць і будуть твае; яны пойдуць съследам за табою, у ланцугах прыйдуць і ўпадуць перад табою, і будуть маліць цябе, кажучы: у цябе толькі Бог, і няма іншага Бога. Сапраўды, Ты - Бог таямнічы, Бог Ізраілеў, Збаўца. Усе яны будуть паганьбаваныя і пасаромленыя; разам зь імі ў сораме пойдуць і ўсе, хто робіць ідалаў. А Ізраіль будзе выратаваны ратункам вечным у Госпадзе; вы ня будзеце паганьбаваныя вавекі вякоў.

Іс 45:11–17

Пракімен, тон 4

Госпадзе! пачуй малітву маю, і енк мой хай дойдзе да Цябе.

Верш: Не хавай ablічча Твойго ад мяне.

Пс 101:2, 3А

НА ВЯЧОРНЯЙ

Пракімен, тон 4

Шчодры і міласыцівы Гасподзь, / вельмі цярплівы і шчодраміласыцівы.

Верш: Дабраславі, душа мая, Госпада, і ўсё нутро маё - съвятое імя Ягонае.

Пс 102:8, 1

1. Быцьця чытаньня

І было, пасыля гэтых падзеяў Бог спакушаў Абрагама і сказаў яму: Абрагаме! Ён сказаў: вось я. Бог сказаў: вазьмі сына твойго, адзінага твойго, якога ты любіш, Ісаака; і ідзі ў зямлю Морыя і там прынясі яго на цэласпаленне на адной з

Вянок старых - сыны сыноў, і слова дзяцей - бацькі іхнія. Ня прыстоіць неразумнаму важная прамова, тым болей знакамітаму - вусны ілжывыя. Хабар - каштоўны камень у вачах таго, хто валодае ім; куды ні зьвернецца ён, яму шчасьціць. Хто прыкрывае правіну - шукае любові; а хто зноў нагадвае пра яе, той праганяе сябра. На разумнага мацней дзее вымова, чым на неразумнага сто ўдараў. Злоснік шукае толькі зла; таму жорсткі анёл будзе пасланы супраць яго. Лепей сустрэць чалавеку мядзьведзіху зъязьдзетненую, чым неразумнага ў дрымоце ягонай. Хто за добро плаціць злом, ад дома таго не адыдзеца зло. Пачатак свары - як прарыў вады; пакінь свару раней, чым разгарыща яна. Хто апраўдае бязбожніка і вінаваціць праведнага - абодва агідныя Госпаду. Навошта скарб у руках у неразумнага? Каб набыць мудрасць, у яго няма розуму. Сябар любіць ва ўсякі час і, як брат, явицца ў няшчасці.

Высл 16:17–33; 17:1–17

ПЯТНІЦА НА ШОСТАЙ ГАДЗІНЕ

Трапар прароцтва, тон 8

Усяапяваемы Хрыстос Божа наш, / трymаючи зямлю, каб навярнуць і выратаваць жывучых на ёй / і ў нявымоўнай міласэрнасці і дабрыні Тваёй, / Ты зноў умацоўваеш яе. / Малітвамі Богародзіцы, памілуй нас!

Слава Айцу, і Сыну, і Святому Духу, цяпер і заўсёды, і на вякі вякоў. Амін.

Усяапяваемы Хрыстос Божа наш, / трymаючи зямлю, каб навярнуць і выратаваць жывучых на ёй / і ў нявымоўнай міласэрнасці і дабрыні Тваёй, / Ты зноў умацоўваеш яе. / Малітвамі Богародзіцы, памілуй нас!

Пракімен, тон 4

Пра міласць і суд буду съпяваць: / Табе, Госпадзе, буду съпяваць.

Верш: Думаць буду пра шлях беззаганны.

Пс 100:1, 2A

ПЯТНІЦА НА ШОСТАЙ ГАДЗІНЕ

Трапар прароцтва, тон 6

Крыжу Твайму пакланяемся, Уладыка, / і святое ўваскрошання Твае ўслыўляем.

Слава Айцу, і Сыну, і Святому Духу, цяпер і заўсёды, і на вякі вякоў. Амін.

Крыжу Твайму пакланяемся, Уладыка, / і святое ўваскрошання Твае ўслыўляем.

Пракімен, тон 4

Але Ён, Міласэрны, дараваў грэх і ня зынішчаў іх.

Верш: Слухай, народзе мой, закону майго

Пс 77: 38A, 1A

Прагацтва Ісаі чытаныня

І сказаў Гасподзь: як што людзі гэтая шануюць Мяне вуснамі сваімі, і языком сваім шануюць Мяне, а сэрца іхніяе далёка адлягае ад Мяне, і багавейнасць іх перад Мною ёсьць вывучэнне запаведзяў чалавечых; дык вось Я буду нязвыклі рабіць з гэтым народам, дзівосна і дзіўна, так што мудрасць мудрацоў яго згіне, і розуму ў разумных яго не застанецца. Гора тым, якія схаваюцца ў глыбіню, каб намысел свой утоіць ад Госпада, якія дзеюць дзеі свае ў змроку і кажуць: хто ўбачыць нас? і хто пазнае нас? Якое безгалоўе! Хіба можна цаніць ганчара, як гліну? Ці скажа выраб пра вырабшчыка свайго: “ня ён зрабіў мяне?” і ці скажа твор пра мастака свайго: “ён не разумее?” Яшчэ крыху, зусім крыху, і ці не ператворыцца Ліван у сад, а сад ці ня будуць цаніць як лес? И ў той дзень глухія пачуюць словаў кнігі, і ўбачаць зь цемры і змроку вочы ў съляпых. И спрагненая яшчэ больш будуць радавацца ў Госпадзе, і бедныя людзі цешыща будуць за Святога Ізраіля; бо ня будзе больш крыўдзіцеля, і агуднік зынікне, і будуць вынішчаны ўсе паборцы няпраўды, якія блытаюць чалавека ў словах, і на таго, хто патрабуе суду каля брамы, ставяць сеткі, і адціраюць таго, чыя праўда. Пасля так кажа пра дом Якава Гасподзь, Які адкупіў Абрагама: тады Якаў ня будзе ў сораме, і твар у яго больш не

зьбялее, бо, калі ўбачыць у сябе дзяцей сваіх, дзею рук Маіх,
дык яны съята будуць шанаваць імя Маё і съята шанаваць
Святога Якаўлевага і багавейна стаяць перад Богам
Ізраілевым.

Іс 29:13–23

Пракімен, тон 5

Памажы нам, Божа, Збаўца наш.

Верш: Божа! язычнікі прыйшлі ў спадчыну Тваю.

Пс 78:9А, 1А

НА ВЯЧОРНЯЙ

Пракімен, тон 4

Пастыр Ізраілеў! паслушай; Ты, што водзіш, як авечак,
Язэпа

Верш: Сядзіш на хэрувімах, акаjы Сябе.

Пс 79:2

1. Быцьця чытаньня

І сказаў Гасподзь Абраму: ідзі зъ зямлі тваёй, ад радзіны
тваёй і з дома бацькі твойго ў зямлю, якую Я пакажу табе; і Я
выведу ад цябе вялікі народ, і дабраслаўлю цябе, і праслаўлю
імя тваё, і будзеш ты ў дабраславенстве. Я дабраслаўлю тых,
што дабраслаўляюць цябе, і тых, што ліхасловяць цябе,
пракляну; і дабраславяцца ў табе ўсе плямёны зямнія. І
пайшоў Абрам, як сказаў яму Гасподзь; і зъ ім пайшоў Лот.
Абраму было семдзесят пяць гадоў, калі выйшаў з Харана. І
ўзяў з сабою Сару, жонку сваю, Лота, сына брата свайго, і
ўсю маёмасць, якую яны набылі, і ўсіх людзей, якіх яны мелі
ў Харане; і выйшлі, каб ісьці ў зямлю Ханаанскую; і прыйшлі
ў зямлю Ханаанскую. І прайшоў Абрам па зямлі гэтай да
мясыціны Сіхем, да дубровы Марэ: у гэтай зямлі тады жылі
Хананэі. І явіўся Гасподзь Абраму і сказаў: нашчадкам тваім
аддам Я зямлю гэтую. І паставіў там ахварнік Госпаду, Які
явіўся яму.

Быц 12:1–7

гаварыць з Абрагам: а Абрагам вярнуўся ў месца сваё.

Быц 18:20–33

Пракімен, тон 6

Усклікніце Госпаду, уся зямля!

Верш: Служэце Госпаду з радасцю.

Пс 99:1, 2А

2. Выслоўяў Саламонавых чытаньня

Шлях у праведных - унікаць зла; той ратуе душу сваю,
хто зважае на шлях свой. Пагібелі папярэднічае гонар, і
падзеньню - пыха. Лепей упакорвацца духам з лагоднымі,
чым дзяліць здабычу з гардзеямі. Хто вядзе справу разумна,
той знайдзе дабро, а хто спадзяецца на Госпада, той шчасны.
Мудры сэрцам разумным назавецца, і салодкая мова дадасць
да навукі. Розум таму, хто мае яго, - крыніца жыцця, а
вучонасць дурных - дурнота. Сэрца мудрага язык ягоны
ўмудрае і памнажае веды ў вуснах ягоных. Прыемная мова -
сотовы мёд, салодкая душы і гойная касыцям. Ёсьць шляхі,
якія здаюцца чалавеку простымі, але канец іх - да съмерці.
Працаўнік працуе на сябе, бо панукае яго рот ягоны. Чалавек
падступны намышляе благое, і на вуснах у яго нібы агонь
палочы. Чалавек хітры се разлад, а нагаворшчык разлучае
сяброў. Чалавек зъ нядобрымі намерамі разбэшчвае блізкага
свайго і вядзе яго на дарогу благую; прыплюшчвае вочы, каб
прыдумаць падступства; закусваючы губы сабе, чыніць
зладзейства. Вянок славы - сівізна на дарозе праўды.
Доўгацярлівы лепшы за адважнага, і той, хто валодае сабою,
лепшы за заваёўніка горада. На падлогу кідаюць жэрабя, але
ўвесе вырак ягоны - ад Госпада. Лепш кавалак чэрствага
хлеба і зъ ім мір, чым дом, поўны заколатага быдла, з
разладам. Разумны раб валадарыць над шалапутным сынам і
між братамі падзеліць спадчыну. Плавільня - на срэбра, і
гарніла - пад золата, а сэрцы выпрабоўвае Гасподзь. Ліхадзей
слухае вусны беззаконных, ілгун слухаеца вуснаў
беззаконных. Хто ганіць убогага, той ганіць Госпада ягонага;
хто радуеца няшчасцю, той не застаетца без пакараньня.

НА ВЯЧОРНЯЙ

Пракімен, тон 7

Праслаўляйце Господа, Бога нашага, і пакланяйцеся
падножжу Ягонаму: съятое яно!

Верш: Валадарыць Гасподзь: хай дрыжаць народы!

Пс 98:5, 1А

1. Быцьця чытаньня

І сказаў Гасподзь: лямант Садомскі і Гаморскі, вялікі ён, і грэх іхні, цяжкі ён вельмі; сыду і пагляджу, ці праўда яны паводзяцца так, які лямант на іх, што ўзыходзіць да Мяне, ці не; даведаюся. І павярнуліся мужы адтуль і пайшлі ў Садому; а Абрагам яшчэ стаяў прад абліччам Господа. І падышоў Абрагам і сказаў: няўжо ты загубіш праведнага зь бязбожным? магчыма, ёсьць у гэтым горадзе пяцьдзясят праведнікаў? няўжо Ты загубіш і не пашкадуеш месца гэтага дзеля пяцідзесяці праведнікаў? ня можа быць, каб Ты зрабіў так, каб Ты загубіў праведнага зь бязбожным, каб тое самае было з праведнікам, што і з бязбожнікам, ня можа быць ад Цябе! Ці ж Судзьдзя ўсёй зямлі ўчыніць неправасудна? Гасподзь сказаў: калі Я знайду ў горадзе Садоме пяцьдзясят праведнікаў, дык я дзеля іх пашкадую ўсё месца гэта. Абрагам сказаў у адказ: вось, я адважыўся казаць Валадару, я, пыл і попел: можа быць, да пяцідзесяці праведнікаў ня хопіць пяці, няўжо за недахоп пяці Ты вынішчыш увесь горад? Ён сказаў: ня вынішчу, калі знайду там сорак пяць. Абрагам гаварыў далей зь Ім і сказаў: можа быць, знайдзецца там сорак. Ён сказаў: не зраблю таго і дзеля сарака. І сказаў Абрагам: хай ня ўгневаецца Валадар, што я буду гаварыць: можа быць, знайдзецца там трыццаць? Ён сказаў: не зраблю, калі знайдзецца там трыццаць. Абрагам сказаў: вось, я адважыўся казаць Валадару: можа быць, знайдзецца там дваццаць? Ён сказаў: ня вынішчу дзеля дваццаці. Абрагам сказаў: хай ня ўгневаецца Валадар, што я скажу яшчэ адзін раз: можа быць, знайдзецца там дзесяць? Ён сказаў: ня вынішчу дзеля дзесяці. І пайшоў Гасподзь, перастаўшы

Пракімен, тон 4

Съяўтайце радасна Богу, цвярдыні нашай

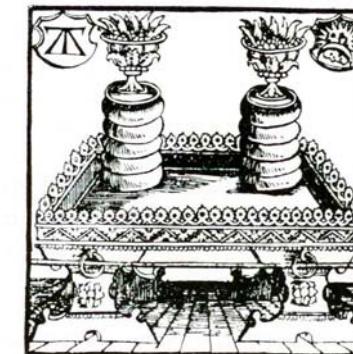
Верш: Вазымеце псалтыму, зайграйце на бубне, на арфе з гукам прыемным, на псалтыры.

Пс 80:2А, 3

2. Выслоўя Саламонавых чытаньня

Немысель верыць кожнаму слову, а разумны зважае на крокі свае. Мудры бацца і ўнікае зла, а неразумны раздражнёны і саманадзейны. Запальчывы можа ўчыніць глупства; а чалавек, які наўмысна чыніць благое, ненавісны. Невуки спадкоюць дурасьць, а разумных увенчваюць веды. Схіляцца ліхія перад добрымі, і бязбожныя - каля варот праведніка. Беднага ненавідзіць, бывае, нават блізкі яго, а ў багатага многа сяброў. Хто пагарджае блізкім сваім, той грэшыць; а мілажальны да бедных, той шчасны. Ці не памыляюцца тыя, што намышляюць ліхое? Мілажаль і вернасць у тых, што намышляюць добрае. Ад усякае працы ёсьць прыбытак, а ад пустаслоўя толькі пахіба. Вяноч мудрых - багацце іхняе, а дурасьць невукаў дурасьць і ёсьць. Верны съведка ратуе душы, а ілжывы нагаворвае шмат ілжы. У страху перад Госпадам - надзея цвёрдая, і сынам сваім Ён прыстанішча.

Высл 14:15–26

ПЯТЫ ТЫДЗЕНЬ

ПАНЯДЗЕЛАК НА ШОСТАЙ ГАДЗІНЕ

Трапар прароцтва, тон 5

Беззаконъя нашы супраць нас паўсталі, / але Ты,
Госпад, уваскрасі і дапамагі нам, / бо Ты Ойча наші, апрача
Цябе, іншага не ведаем.

Слава Айцу, і Сыну, і Святому Духу, цяпер і заўсёды,
і на вякі вякоў. Амін.

Беззаконъя нашы супраць нас паўсталі, / але Ты,
Госпад, уваскрасі і дапамагі нам, / бо Ты Ойча наші, апрача
Цябе, іншага не ведаем.

Пракімен, тон 4

Каля алтароў Тваіх, Госпадзе сіл, Цару мой і Божа мой!

Верш: Якія жаданыя селішчы Твае, Госпадзе сіл!

Пс 83:4б, 2

Прароцтва Ісаі чытаньня

Пасыля гэтага так кажа Гасподзь пра цара Асірыйскага:
“ня ўвойдзе ён у гэты горад і ня кіне туды стрэлаў, і не
падступіцца да яго з шчытом і не насыпле супроць яго вала:
па той самай дарозе, па якой прыйшоў, - вернецца, а ў горад
гэты ня ўвойдзе, кажа Гасподзь. Я буду бараніць горад гэты,
каб уратаваць яго дзеля Сябе і дзеля Давіда, раба Майго.” И
выйшаў анёл Гасподні і забіў у лагеры Асірыйскім сто
восемдзесят пяць тысяч чалавек. И ўсталі раніцай, і вось, усе -
целы мёртвыя. И адступіў, і пайшоў і вярнуўся Сэнахірым, цар
Асірыйскі, і жыў у Нінэвії. И калі ён пакланяўся ў дому
Нісрона, бога свайго, Арамэлэх і Шарэцэр, сыны ягоныя,
забілі яго мечам, а самыя ўцяклі ў замлю Арарацкую. И
зацараваў Асаддан, сын ягоны, замест яго. У тыя дні Эзэкія
съмяротна захварэў. И прыйшоў да яго прарок Ісая, сын
Амосаў, і сказаў яму: так кажа Гасподзь: зрабі запавет дому
твайму, бо ты памрэш, не ачуняеш. Тады Эзэкія адварнуўся
тварам да съяны, і маліўся Госпаду, кажучы: «о, Госпадзе!
успомні, што я хадзіў перад абліччам Тваім верна і з адданым

Прароцтва Ісаі чытаньня

Так кажа Гасподзь Бог, Які стварыў нябёсы і прастору іх,
распрасьцёр замлю з утворамі яе, дае дыханье народу на ёй і
дух тым, што ходзяць па ёй. Я, Гасподзь, паклікаў Цябе ў
праўду, і буду трymаць Цябе за руку і ахоўваць Цябе, і
пастаўлю цябе запаветам народу, съявлом язычнікам, каб
разамкнуць вочы съялым, каб вязніці з вязніці і
тых, што сядзяць у цемры, - зь цямніцы. Я Гасподзь, гэта -
Маё імя, і ня дам славы Маёй іншаму і хвалы Маёй балванам.
Вось, прадказанае раней збылося, і новае Я абвяшчу; перш
чым яно адбудзеца, Я абвяшчу вам. Сыпявайце Госпаду
новую песнью, хвалу Яму ад краёў замлі, вы, хто плавае па
моры, і ўсе, хто напаўняе яго, выспы і хто жыве на іх. Хай
узвысіць голас пустыня і гарады яе, селішчы, дзе жыве Кідар;
хай трымфуюць насељнікі скал, хай аказваюцца голасам зъ
вяршынія гор. Хай аддадуць Госпаду славу, і хвалу Яго хай
абвесыць на выспах. Гасподзь выйдзе, як волат, як муж
бітваў абудзіць рэўнасць; закліча і падыме воінскі крык, і
пакажа Сябе моцным супроць ворагаў Сваіх. Доўга маўчаў Я,
трываў, стрымліваўся; цяпер буду крычаць, як парадзіха,
буду разбураць і паглынаць ўсё; спустошу горы і пагоркі, і
ўсю траву іх высушу; і рэкі зраблю выспамі, і асушу азёры. И
павяду съялых дарогаю, якое яны ня ведаюць, невядомымі
шляхамі буду весьці іх; змрок зраблю съявлом перад імі, і
крывыя шляхі - простымі: вось, што Я зраблю ім і не пакіну
іх.

Іс 42:5–16

Пракімен, тон 6

Засыпявайце Госпаду новую песнью; бо Ён дзівосы
стварыў. Ягоная правіца і съяная мышца Ягоная прынеслы
Яму перамогу.

Верш: Усе канцы замлі ўбачылі ратунак Бога нашага.

Пс 97:1, 3в

Радасьць чалавеку ў адказе вуснаў ягоных, і як хораша слова ў свой час! Дарога жыцьця ў мудрага ўгору, каб ухіліцца ад апраметнай унізе. Дом пыхлівых зруйнуе Гасподзь, а мяжу ўдавы ўмацуе. Агіда Госпаду - намыслы ліхадзеяў, а слова беззаганных падабаюцца Яму. Карысьлівец разладзіць свой дом, а хто ненавідзіць хабар, будзе жыць. Сэрца праведнага абдумвае адказ, а вусны бязбожных вырыгаюць благое. Далёка Гасподзь ад бязбожных, а малітву праведных чуе. Вуха, уважлівае да навукі жыцьця, будзе жыць сярод мудрых. Хто ня прыме настаўлення, ня дбае пра душу сваю; а хто слухае засыярогу, той набывае разум. Страх Гасподні вучыць мудрасьці, і славе папярэднічае пакора. Чалавеку належанаць намеры сэрца, а адказ языка ад Господа. Усе шляхі чалавека чыстыя ў ягоных вачах, а Гасподзь выпрабоўвае душы. Даручы Госпаду дзеі твае, і намеры твае зъдзейсніцца. Усё зрабіў Гасподзь дзеля Сябе; і нават бязбожнага на дзень гневу. Агідане Госпаду сэрца пыхліўца; можна паручыцца, што ён не застанецца без пакарання. Міласэрнасцю і праўдаю ачышчаецца грэх, і страх Гасподні адводзіць ад ліха.

Высл 15:20–33; 16:1–6

ЧАЦЬВЕР НА ШОСТАЙ ГАДЗІНЕ

Трапар прароцства, тон 6

Госпад Усятрымаочы, міласэрны і ўсяцярплячы! /
Пашлі міласьць Тваю на людзей Тваіх.

Слава Айцу, і Сыну, і Святыму Духу, цяпер і заўсёды,
і на вякі вякоў. Амін.

Госпад Усятрымаочы, міласэрны і ўсяцярплячы! /
Пашлі міласьць Тваю на людзей Тваіх.

Пракімен, тон 6

Валадарыць Гасподзь: / хай радуецца зямля.

Верш: Хай веселяцца шматлікія выспы.

Пс 96:1

Табе сэрцам і рабіў спадобнае ў вачах Тваіх». І заплакаў Эзэкія моцна. І было слова Гасподняе Ісаю, і сказана: ідзі і скажы Эзэкію: так кажа Гасподзь, Бог Davідаў, бацькі твайго: Я пачуў малітву тваю, углядзеў сылёзы твае, і вось, Я дадаю да дзён тваіх пятнаццаць гадоў, і ад рукі цара Асірыйскага ўратую цябе і горад гэты, і абараню горад гэты.

Іс 37:33–38; 38:1–6

Пракімен, тон 8

Пакажы нам, Госпадзе, ласку Тваю, і даруй нам выратаванье Тваё.

Верш: Госпадзе! Ты ўмілажаліўся зь зямлі Тваёй,
вярнуў палон Якаваў.

Пс 84:8, 2

НА ВЯЧОРНЯЙ

Пракімен, тон 4

Настаў мяне, Госпадзе, на дарогу Тваю, і хадзіцьму ў праўдзе Тваёй.

Верш: Нахілі, Госпадзе вуха Тваё, і пачуй мяне.

Пс 85:11а, 1а

1. Быцьця чытаньня

Абрам пачаў жыць на зямлі Ханаанской; а Лот пачаў жыць у гарадах навакольля і раскінуў намёты да Садомы. А жыхары Садомскія былі ліхія і вельмі грэшныя прад Госпадам. І сказаў Гасподзь Абраму, пасля таго як Лот аддзяліўся ад яго: узвядзі вочы твае і зь месца, на якім ты цяпер, паглядзі на поўнач і на поўдзень, і на ўсход і на захад; бо ўсю зямлю, якую ты бачыш, табе дам Я і нашчадкам тваім навечна, і зраблю нашчадкаў тваіх, як пясок зямны; калі хто можа палічыць пясок зямны, дык і нашчадкі твае палічаны будуць; устань, прайдзі па зямлі гэтай удаўжыню і ўшырыню яе: бо Я табе дам яе. І рушыў Абрам з намётамі, і пайшоў, і пасяліўся калі дубровы Мамрэ, што ў Хэйроне; і паставіў там ахвярнік Госпаду.

Быц 13:12–18

Пракімен, тон 4

Гасподзь любіць браму Сіёна больш за ўсе паселішчы Якава.

Верш: Падмурак ягоны на горах съвятых.

Пс 86:2б, 2А

2. Выслоўя́ Саламонавых чытаньня

Страх Гасподні - крыніца жыцьця, што аддаляе ад сетак съмерці. У мнстве народу - веліч цара, а пры малалюдстве - бяды ўладару. У цярплівага чалавека багата розуму, а ў палкага многа дурасьці. Ціхмянае сэрца - жыцьцё целу, а зайдздрасьць - гнілізна касьцям. Хто ўціскае беднага, той ганіць Творцу яго; а хто шануе Яго, той творыць добро беднаму. За ліха сваё бязбожны будзе адкінуты, а праведны і пры съмерці сваёй мае надзею. Мудрасьць у сэрцы ў разумнага, і сярод неразумных яна адкрываецца. Праведнасьць узвышае народ, а беззаконыне - ганьба народаў. Ласка царова - рабу разумнаму, а гнеў цара - супроць таго, хто ганьбіць яго. Лагодны адказ злагоджвае гнеў, а слова абразылівае будзіць лютасьць. Язык мудрых нясе добрыя веды; а вусны неразумных вырыгаюць глупства. Усюды вочы Гасподнія: яны бачаць ліхіх і добрых. Лагодны язык - дрэва жыцьця, а неўтаймаваны - хвароба духу.

Высл 14:27–35; 15:1–4

АЎТОРАК НА ШОСТАЙ ГАДЗІНЕ

Трапар прароцтва, тон 3

Наш абаронца – Бог Якава. / Ён – абаронца ў дзень смутку.

Слава Айцу, і Сыну, і Святыму Духу, цяпер і заўсёды, і на вякі вякоў. Амін.

Наш абаронца – Бог Якава. / Ён – абаронца ў дзень смутку.

Пракімен, тон 6

Я няшчасны і парахнею зь дзяцінства.

Верш: Госпадзе, Божа ратунку майго! уздень лямантую і ўначы прад Табою.

Пс 87:16А, 2

НА ВЯЧОРНЯЙ

Пракімен, тон 4

Божа помсты, Госпадзе. Божа помсты, акажы Сябе!

Верш: Паўстань, Судзьдзя зямлі, аддай ганарліўцам адплату.

Пс 93:1, 2

1. Быцьця чытаньня

Абраму было дзевяноста дзевяць гадоў, і Гасподзь звязвіўся Абраму і сказаў яму: Я Бог Усемагутны; хадзі прад абліччам Май і будзь беспахібны; і пастанаўлю запавет Мой паміж Мною і табою, і вельмі, вельмі памножу цябе. І ўпаў Абрам на аблічча сваё. Бог гаварыў зь ім далей і сказаў: Я - вось запавет Мой з табою: ты будзеш бацька мнства народаў, і ня будзеш ты болей звацца Абрамам, а будзе табе імя Абрагам, бо Я зраблю цябе бацькам мнства народаў; і вельмі, вельмі распладжу цябе, і выведу ад цябе народы, і цары пойдуць ад цябе; і пастанаўлю запавет Мой паміж Мною і наступнікамі тваімі пасыля цябе ў роды іхня, запавет вечны ў тым, што Я буду Богам тваім і нашчадкаў тваіх пасыля цябе; і дам табе і нашчадкам тваім пасыля цябе зямлю, па якой ты вандруеш, усю зямлю Ханаанскую, у валоданьне вечнае; і буду ім Богам. І сказаў Бог Абрагаму: ты ж датрымлівай запавет Мой, ты і наступнікі твае пасыля цябе ў роды іхня.

Быц 17:1–9

Пракімен, тон 4

Засыпвайце Госпаду песнью новую.

Верш: Сыпвайце Госпаду, дабраслаўляйце імя Ягонае.

Пс 95:1А, 2А

2. Выслоўя́ Саламонавых чытаньня

Мудры сын радуе бацьку, а неразумны чалавек пагарджае маці сваёю. Дурнота - радасьць недавумку, а чалавек разумны ідзе простаю дарогаю. Бяз рады задумы разладзяцца, а пры мнстве радцаў яны спраўдзяцца.

табе, Чалавекалюбы.

Пракімен, тон 4

Дабро ёсьць - славіць Господа і съпяваць імю Твайму,
Усявышні.

Верш: Абвяшчаць раніцай ласку Тваю і праўду Тваю
ўначы.

Пс 91:2, 3

Прапоцтва Ісаі чытаньня

Так кажа Госпад: Хто зрабіў і зъдзейсьніў гэта? Той, Хто ад пачатку выклікае роды; Я - Гасподзь першы, і ў апошніх - Я такі самы. Убачылі выспы і жахнуліся, канцы зямлі затрымцелі. Яны зъблізіліся і сышліся; кожны дапамагае свайму прыяцелю і кажа свайму брату: "мацуцься!" Каваль падбадзёрвае гутніка, кляпальшчык - таго, хто куе на кавадле, кажучы пра спайку: "добрая"; і мацуе цвікамі, каб было цвёрда. А ты, Ізраіле, рабе Мой, Якаве, якога Я выбраў, насе́ньне Абрагама, сябра Майго, ты, каго Я ўзяў ад канцоў зямлі, і паклікаў ад краёў яе, і сказаў табе: ты - Мой раб, Я выбраў цябе і не адкінуў цябе, ня бойся, бо Я - з табою; не бянтэжся, бо Я - Бог твой; Я ўмацую цябе і дапамагу табе, і падтрымаю цябе правіцаю праўды Маёй. Вось, у сораме і ганьбе застануцца ўсе, угневаныя на цябе, - будуць як нішто, і загінуць тыя, што спрачаюцца з табою. Будзеш іх шукаць - і ня знайдзеш іх, што варагуюць з табою; змаганцы супрощуць цябе будуць як нішто, зусім нішто; бо Я - Гасподзь Бог твой; трymаю цябе за правую руку тваю; кажу табе: "ня бойся, Я пасабляю табе". Ня бойся, чарвяк Якаў, малалюдны Ізраіле, - Я пасабляў табе, кажа Гасподзь і Адкупнік твой, Святы Ізраілеў.

Іс 41:4–14

Пракімен, тон 6

Царуе Гасподзь; Ён у веліч убрани.

Верш: Уbraneы Гасподзь у магутнасць і перапаясаны.

Пс 92:1А

Прапоцтва Ісаі чытаньня

Так кажа Госпад: Дык вось, да каго ж прыпадобніце вы Бога? И якое падабенства знайдзеце Яму? Балвана вылівае майстар і залатар пакрывае яго золатам і срэбныя ланцужкі прырабляе. А хто бедны на такое прынашэнне, выбірае нятраухлае дрэва, шукае сабе ўмелага майстра, каб зрабіць балvana, які стаяў бы цвёрда. Хіба ня ведаеце? хіба вы ня чулі? хіба вам не казана было ад пачатку? хіба вы не ўразумелі асноваў зямлі? Ён ёсьць Той, Які сядзіць над колам зямлі, і жыхары яе - як саранча перад Ім; Ён распрасыцёр нябёсы, як тонкую тканіну, і расхінуў іх, як намёт пад жытло. Ён ператварае князёў у нішто, нікчэмніць судзьдзяў зямных. Ледзь толькі яны пасаджаны, ледзь толькі пасяяны, ледзь толькі ўкараніўся ў зямлю камель іх, як толькі Ён дзымухнуў на іх, яны высахлі, і віхура іх знесла, як салому. Да каго ж вы Мяне прыпадобніце і з кім парашаеце? кажа Святы. Узвядзеце вочы вашыя ў высі нябёсаў і паглядзеце, хто стварыў іх? Хто выводзіць войска іх лікам? Ён іх усіх называе імем: праз моцную магутнасць і вялікую сілу ў Яго нішто не прападае. Як жа кажаш ты, Якаве, і выказваеш, Ізраіле: "дарога мая схавана ад Госпада, і дзея мая забытая ў Бога майго"? Хіба ты ня ведаеш? хіба ты ня чуў, што вечны Гасподзь Бог, Які стварыў канцы зямлі, не стамляеца і не зънемагае; разум Яго недасьледны. Ён дае стомленаму сілу і даруе зънямогламу маладосьць. Стамляюцца і юнакі і слабнущы, і маладыя людзі падаюць, а тыя, што спадзяюцца на Госпада, абновяюцца ў сіле: падымуць крылы, як арлы, пацякуць і ня стомяцца, пойдуць і ня стомяцца.

Іс 40:18–31

Пракімен, тон 6

Дабрашчасны народ, які ведае трубны кліч!

Верш: Яны ходзяць у съятле аблічча Твайго,
Госпадзе.

Пс 88:16

НА ВЯЧОРНЯЙ

Пракімен, тон 4

Госпадзе! Ты нам прыстанішча з роду ў род.

Верш: Перш чым нарадзіліся горы, і Ты стварыў зямлю
і сусьвет

Пс 89:2, 3А

1. Быцьця чытаньня

Пасъля гэтых падзеяў было слова Господа Абраму ў відзежы, і сказана: ня бойся, Абраме; Я твой шчыт; узнагарода твая даволі вялікая. Абрам сказаў: Валадару Госпадзе! што Ты дасі мне? я застаюся бязьдзетны: распарадчык у доме гэтым Эліяэр з Дамаска. І сказаў Абрам: вось, Ты ня даў мне нашчадкаў, і вось гадунец мой спадчыннік мой. І было слова Господа яму, і сказана: ня будзе ён тваім спадчыннікам; а той, хто пойдзе са съцёгнаў тваіх, будзе тваім спадчыннікам. І вывеў яго вонкі і сказаў: паглядзі на неба і палічи зоркі, калі ты можаш палічыць іх. І сказаў яму: столькі будзе ў цябе наступнікаў. Абрам паверыў Госпаду, і Ён залічыў яму гэта ў праведнасць. І сказаў яму: Я Гасподзь, Які вывеў цябе з Ура Халдэйскага, каб даць табе зямлю гэтую на валоданьне. Ён сказаў: Валадару Госпадзе! па чым пазнаць мне, што я буду валодаць ёю? Гасподзь сказаў яму: вазьмі Мне трохгадовую цялушку, трохгадовую казу, трохгадовага барана, галубку і маладога голуба. Ён узяў іх, расьсек іх напалам і паклаў адну частку насупраць другое; толькі птушак не расьсек. І наляцелі на трупы драпежныя птушкі; але Абрам адганяў іх. Як заходзіла сонца, моцны сон апанаваў Абрама; і вось, апанаваў яго жах і змрок вялікі. І сказаў Гасподзь Абраму: ведай, што нашчадкі твае будуць прыходнямі ў не сваёй зямлі, і паняволяць іх і будуць прыгнітаць іх чатырыста гадоў; але Я ўчыню суд над народам, у якога яны будуць у няволі: пасъля гэтага яны выйдуць зь вялікай маёмасцю; а ты адыдзеш да бацькоў тваіх у міры і будзеш пахаваны ў старасці добрай.

Быц 15:1-15

Пракімен, тон 4

Хто жыве пад аслонаю Ўсявышняга, той пакоіцца ў засені ўсямагутнага.

Верш: Кажа Госпаду: прыстанішча мне і Заступніку мой.

Пс 90:1, 2А

2. Выслоўя Саламонавых чытаньня

Вусны мудрых пашыраюць веды, а сэрца немысьляў - не. Ахвяра бязбожных - агідная Госпаду, а малітва праведных Яму даспадобы. Агіда Госпаду - шях бязбожнага, а таго, хто ідзе шляхам праўды, Ён любіць. Ліхая кара таму, хто скрывіць дарогу, і той, хто ненавідзіць засыярогу, загіне. Апраметная і Авадон адчынены перад Госпадам, тым болей сэрцы сыноў чалавечых. Ня любіць расpusьнік тых, што засыцерагаюць яго, і да мудрых ня пойдзе. Вясёлае сэрца разъвеселяе твар, а пры сардэчным смутку дух маркоціца. Сэрца разумнага шукае ведаў, а вусны немысьляў кормяцца дурасцю. Усе дні ў няшчаснага смутныя; а ў каго сэрца вясёлае, таму заўсёды свята. Лепей мець мала ў страху Гасподнім, чым вялікі скарб, і зь ім трывогу. Лепей міска гародніны і зь ёю любоў, чым укормлены бык і зь ім няnavісьць. Запальчывы чалавек абуджае разлад, а цярпілы суцішае свару. Дарога ў гультай - як цярновы пляценъ, а дарога ў праведных гладкая.

Высл 15:7-19

СЕРАДА НА ШОСТАЙ ГАДЗІНЕ

Трапар прароцтва, тон 1

Цярпеньням святых, за Цябе пацярпеўшым, / дай вымаліцца, Госпад, і вылекуй усі цярпеньня нашы, / молімся табе, Чалавекалюбцы.

Слава Айцу, і Сыну, і Святыму Духу, цяпер і заўсёды, і на вякі вякоў. Амін.

Цярпеньням святых, за Цябе пацярпеўшым, / дай вымаліцца, Госпад, і вылекуй усі цярпеньня нашы, / молімся